

Liahona

Me olemme
Herran kädet,
s. 8, 12, 20

Kuinka Jumala voi
käyttää *sinua*? s. 28

Niiden lasten tukeminen,
joilla ei ole kotona evankeliumin
tukea, s. 40

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Taxco

Meksiko

VALOKUVA GETTY IMAGES

Meksikon Guerrerossa sijaitseva Taxco de Alarcón, joka oli aiemmin kaivoskaupunki, tunnetaan nykyään siitä, että se on yksi maan *pueblos mágicos* (taianomaisia kaupunkeja), joka on tunnettu hopeakorutuotannostaan, espanjalaisesta siirtomaa-arkkitehtuuristaan ja ympäröivän maaseutunsa kauneudesta. Kaupunki sijaitsee vaikeakulkuisessa maastossa, ja siellä on jyrkkiä, epäsuunnollisia katuja. Sen tärkein maamerkki on 1700-luvulla rakennettu Santa Priscan kirkko.

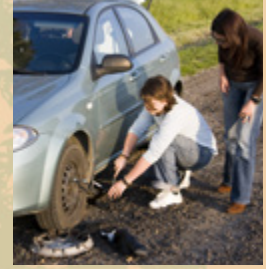
Taxcossa toimii myös Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon Taxcon lähetyseurakunta, joka kokoontuu joka sunnuntai eräässä rakennuksessa *Avenida de los Plateros*-kadulla. Tämä seurakunta, joka kuuluu Igualan vaarnaan, on yksi kaikista 1 987 seurakunnasta Meksikossa, missä kirkolla on yli 1,4 miljoonaa jäsentä, 34 lähetysskenttää ja 13 temppeleä. Meksikossa toimii myös Méxicon lähetyssaarnaajien koulutuskeskus, joka on kirkon toiseksi suurin lähetyssaarnaajien koulutuskeskus. Keskuksessa mahtuu opiskelemaan samanaikaisesti yli 1 000 lähetyssaarnaajaa.

- Ensimmäiset viisi jäsentä Meksikossa kastettiin vuonna 1876.
- Meksiko oli ensimmäinen maa Yhdysvaltain ulkopuolella, jossa oli 100 vaarna.
- Méxicon temppeli, joka on ensimmäinen temppeli Meksikossa, vihittiin käyttöön vuonna 1983. Uusin temppeli on Tijuanan temppeli, joka vihittiin käyttöön vuonna 2015. Pueblan temppelin rakentamisesta ilmoitettiin lokakuussa 2018.
- Kun presidentti Howard W. Hunter (1907–1995) vieraili Meksikossa vuonna 1994, hän perusti Méxicon Contrerasin vaarnan, joka on kirkon kahdestuhannes vaarna.

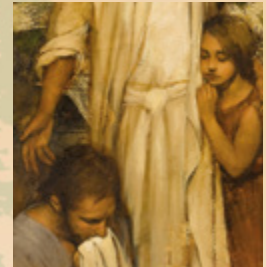

Palvelutyö on sitä, että näkee muut siten kuin Vapahtaja
8

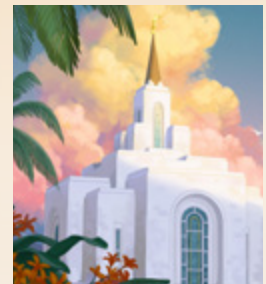
Palvelutyötä pyhemällä tavalla
Vanhin Neil L. Andersen

12

Autta muita saamaan Herran suoma parantuminen
Merrilee Browne Boyack

20

Jumalan ohjaamaa opetuslapsuutta
Piispa Dean M. Davies

28

Voiko palvelutyöme auttaa muita parantumaan?

Eräänä sunnuntaina istuin sakramenttikokouksessa pohdiskele-massa, kun luin pyhistä kirjoituksistani, että meidän tulee tehdä niitä tekoja, joita Vapahtaja teki (ks. 3. Nefi 27:21). Mietin mielessäni: "Mitkä olivat Kristuksen tekoja maan päällä?" Ajattelin pääasiassa kahta asiaa: palvelemista ja parantamista. Palvella osasin, mutta entä parantaminen?

Olen usein pohtinut ajatusta parantamisesta ja parantumisesta. Olen ollut elämässäni tähän mennessä 16 kertaa leikkauksessa, joten olen kokenut paljon parantumista! Mutta ihmettelin, kuinka voisin olla Jeesuksen Kristuksen kaltainen ja auttaa muita parantumaan. Minulla ei tosiaankaan ollut niitä parantavia voimia, joita Hänellä on. Kuinka Hän siis halusi minun tekevän Hänen parantamistekojaan maan päällä? Mitä pystyisin tekemään?

Kun pohdin sitä, kuinka muut olivat auttaneet minua parantumaan, mieleni avautui näkemään niitä uskomattomia parantavia tekoja – lohduttamista, palvelemista ja tukemista – joita muut olivat tehneet minun hyväkseni elämässäni. Kun keskitymme muita palvellessamme niihin tapoihin, joilla Vapahtaja palvelisi, tämä ajatus muiden auttamisesta parantumaan on voimallinen. Me kaikki koemme kärsimystä matkallamme kuolevaisuudessa maan päällä. Hyvin monilla on fyysisiä tai mielenterveyteen liittyviä sairauksia ja monet kärsivät hengellisesti. Me kaikki tarvitsemme parantumista. Kuten selitän omassa artikkelissani (s. 20) ja kuten vanhin Neil L. Andersen opettaa omassa artikkelissaan (s. 12), me kaikki voimme osallistua muiden palvelemiseen tavoilla, jotka auttavat heitä parantumaan.

Parhain terveisin
Merrilee Boyack

Sisällys

- 5 Isän kutsumus**
Lue rakastettuja opetuksia isänä olemisesta pyhistä kirjoituksista ja profetoilta.
- 6 Henkilökuvia uskosta:**
Rodrigo Quintanilla – Valparaíso, Chile
- 8 Palvelutyön periaatteita:**
Palvelutyö on sitä, että näkee muut siten kuin Vapahtaja
- 12 Palvelutyötä pyhemmällä tavalla**
Vanhin Neil L. Andersen
Kun etsit tapoja palvella, Jumala ohjaa sinut poikiensa ja tyttäriensä luo.
- 20 Auta muita saamaan Herran suoma parantuminen**
Merrilee Browne Boyack
Opi, kuinka voimme auttaa kärsiviä parantumaan.
- 24 Omavaraisuuden siunauksia:**
Kukkia ja taloudellista turvallisuutta
Mechel Wall
- 26 Opetuksia Uudesta testamentista:**
Martta ja Maria
Camille Fronk Olson
- 28 Jumalan ohjaamaa opetuslapseutta**
Piispa Dean M. Davies
Jumala antaa sinulle jumalallista ohjausta, kun pyrit tulemaan Hänen opetuslapsekseen.
- 32 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
Yksi selkeyden hetki muutti hänen elämänsä; hän ymmärsi olleensa lähetyssaarnaaja koko ajan; matka toi hänet kirkkoon; puhe vahvisti hänen todistustaan.
- 36 Mihin me uskomme:**
Me uskomme siihen, että tulee olla täydellinen – Kristuksessa
- 38 Kotimme, perheemme:**
Gekkoja, sirkkoja ja aikaa lasten parissa
Nancy Thomas
- 40 Teini-ikäisten ja nuorempien lasten opettaminen:**
Kun toinen vanhemmista tai kumpikaan ei käy kirkossa
Karmel Newell

 Nopeaa luettavaa

Kannessa
Vapautuminen,
Jenedy Paige.

Osastot

Nuorille aikuisille

42

Milloin hankkia lapsia, kuinka monta ja kuinka selviytyä, kun **asiat eivät suju suunnitelmien mukaan** – nämä ovat kysymyksiä, joita mieleenne saattaa tulla, kun **suunnittelette perhettänne**. Lue tämän kuukauden osiosta muiden nuorten aikuisten henkilökohtaisia kokemuksia.

Nuorille

51

Opi tämän kuukauden artikkeleista, kuinka **asettaa realistisia tavoitteita, löytää rauhaa** pelastussuunnitelman kautta ja estää **elektronisten laitteiden häiritsevä vaikutus**.

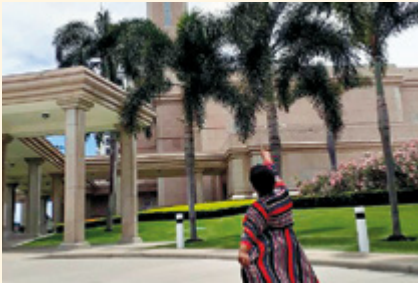

Lapsille

Opi, kuinka **saada uusia ystäviä** ja auttaa vanhoja. Opi lisää **Pyhästä Hengestä**. Ja katso, mitä tapahtui vanhin Cookin vieraillessa Brasiliassa.

VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ERIKOISARTIKKELIT

Pääsimme viimeinkin temppeliin

Ramona Morris

Nuori aikuinen Barbadoselta kertoo, kuinka hän valmistautui menemään temppeliin ja viimein pääsi sinne.

Opitko jotakin uutta joka päivä?*Omaravaisuuspalvelut*

Uusien asioiden oppimisessa on omat hyötynsä, kuten Alzheimerin taudin ehkäiseminen ja mielenterveyden kohentaminen.

KESÄKUU 2019, 71. VUOSIKERTA, NUMERO 6**LIAHONA 18606 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Randy D. Funk

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopsischke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Camila Castrillón

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdoch, Sally Johnson Odekirik, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakel Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuksien koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gysi, Ginny J. Nilson, Marrisna M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppe.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 800 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuostilauhint: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut

verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.lds.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksiä ja palautteita sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Lähetä uskoa vahvistavia kertomuksiasi sivustolla liahona.lds.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

(sekä tavallisin että yksinkertaistettuihin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved. Printed in the

United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: June 2019 Vol. 71 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

"ISÄN KUTSUMUS ON IANKAIKKINEN, JA SEN MERKITYS ULOTTUU AJAN TUOLLE PUOLEN."

Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 202.

LEMPIOPETUKSIAMME

ISYYDESTÄ

Kun tarvitset hieman kannustusta, katso jokin näistä sanomista:

- Luuk. 15:20–24
- D. Todd Christofferson, "Isät", *Liahona*, toukokuu 2016, s. 93–97.
- L. Tom Perry, "Isyys, iankaikkinen kutsumus", *Liahona*, toukokuu 2004, s. 69–72.
- "Isien ja äitien pyhät kutsukset", luku 15, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*.
- "Rakkaus kodissa", luku 14, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, 2001.

Rodrigo Quintanilla

Valparaíso, Chile

Kun Rodrigo Quintanilla joutui rakennustyömaalla onnettomuuteen ja menetti kävelykyyryn, hän ei enää pystynyt työskentelemään hiusajajana – eikä tekemään monia muitakaan asioita. Mutta hän päätti kulkea eteenpäin uskon avulla luottaen taivaallisen Isän suunnitelmaan häntä ja hänen perhettään varten.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Kun meille tapahtuu jotakin todella pahaa, voimme suhtautua siihen kahdella tavalla. Voimme vihastua Jumalaan ja jättää kirkon niin ettei meillä ole enää mitään tekemistä sen kanssa. Tai voimme mennä polvillemme, rukoilla ja jatkaa kasvua.

En menettänyt uskoani enkä kysellyt mielessäni: "Miksi tämä tapahtui minulle?" Kieltäydyin lähtemästä sille tielle.

Kun meitä kohtaa koettelemus, tiedän, että Isämme taivaassa järjestää meille keinon selviytyä siitä koettelemuksesta. Olennaista toipumiseni aikana oli, että tunsin Pyhän Hengen kumppanuutta. Minun piti keksiä itselleni uusi ammatti, ja niinpä rukoilin Hengen johdatusta. Jumala vastasi minulle.

Haluan sanoa niille, jotka ovat kärsineet elämää mullistaneesta onnettomuudesta tai tapahtumasta: "Tilanteet voivat olla vaikeita, mutta pysykää kirkossa. Pysykää evankeliumin piirissä. Elämä on vaikeampaa ilman sitä. Tehkää kaikki voitavanne, niin taivaallinen Isä tekee loput."

LUE LISÄÄ

Lue siitä, kuinka Libuletswe Gofrey Mokgatle Etelä-Afrikasta on luottanut Jumalaan ja kulkenut eteenpäin vammalsena, osoitteessa lds.org/go/6196.

Ota selvää vammaisille tarkoitettusta kirkon aineistosta osoitteessa lds.org/go/9184.

Muita Henkilökuvia uskosta on osoitteessa lds.org/go/18.

Palvelutyön periaatteita

PALVELUTYÖ ON SITÄ, ETTÄ NÄKEE MUUT SITEN KUIN VAPAHTAJA

Jeesus käytti suuren osan ajastaan sellaisten ihmisten parissa, joita pidettiin erilaisina. Hän näki heidän jumalalliset mahdollisuutensa.

Kun pyrimme palvelemaan kuten Vapahtaja, meitä saatetaan pyytää palvelemaan jotakuta, joka on erilainen kuin me itse. Tämä tarjoaa meille mahdollisuuden oppia ja kasvaa.

Kulttuuriin, koulutukseen, etniseen taustaan, taloudelliseen tilanteeseen, ikään, aiempaan tai nykyiseen käytökseen liittyvät tai muut erot voivat saada meidät helposti tuomitsemaan jonkun ennen kuin edes tunnemme häntä. Tämä etukäteen tuomitseminen on ennakkoluulojen

ydin, ja Vapahtaja on varoittanut siitä (ks. 1. Sam. 16:7; Joh. 7:24).

Pystymmekö me katsomaan eroavuuksien taakse ja näkemään muut sellaisina kuin Vapahtaja näkee heidät? Kuinka voimme oppia rakastamaan muita sellaisina, millaisia he ovat ja millaisia heistä voi tulla?

Katso ja rakasta

Raamatussa kerrotaan tuttua kertomusta rikkaasta nuorukaisesta, joka kysyi,

kuinka hän voisi saada iankaikkisen elämän: ”Jeesus katsahti häneen, rakasti häntä ja sanoi: ’Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua.’” (Mark. 10:21.)

Kun vanhin S. Mark Palmer seitsemänkymmenen koorumista tarkasteli tätä pyhien kirjoitusten kohtaa joitakin vuosia sitten, tämän kertomuksen eräs uusi puoli kiinnitti hänen huomionsa.

”’*Jeesus katsahti häneen, rakasti häntä.*’

Kun kuulin nämä sanat, mieleni valtasi elävä kuva siitä, miten Herramme pysähtyi ja *katsahti* tähän nuorukaiseen. *Katsahti* – eli katsoi syvällisesti ja läpitunkevasti hänen sie luunsa, näki hänen hyvyytensä ja myös mahdollisuutensa sekä erotti hänen suurimman tarpeensa.

Sitten yksinkertaiset sanat – Jeesus *rakasti häntä*. Jeesus tunsu kaiken kattavaa rakkautta ja myötätuntoa tätä hyvää

nuorukaista kohtaan, ja tämän rakkauden *vuoksi* ja tämän rakkauden *avulla* Jeesus pyysi häneltä vielä enemmän. Kuvittelin mielessäni, miltä tästä nuorukaisesta on mahtanut tuntua, kun hänet on ympäröity sellaisella rakkaudella ja samalla häntä on pyydetty tekemään jotakin niin äärimmäisen vaikeaa kuin myymään koko omaisuutensa ja antamaan se köyhille. – –

[Kysyin itseltäni]: ’Kuinka minä voin täytyä Kristuksen kaltaisella rakkaudella, jotta lähetyssaarnaaja voi tuntea Jumalan rakkauden minun kauttani ja haluaa muuttua?’ Kuinka minä voin *katsahtaa* [ympärilläni oleviin ihmisiin] samalla tavalla, kuin Herra katsahti rikkaaseen nuorukaiseen, ja nähdä hänet sellaisena kuin hän todella on ja mitä hänestä voi tulla, eikä nähdä vain sitä, mitä hän tekee tai ei tee? Kuinka minä voin olla enemmän Vapahtajan kaltainen?’¹

Opi näkemään muut

Se, että opimme näkemään muut sellaisina kuin Vapahtaja näkee heidät, on hyvin antoisaa. Tässä on muutamia ehdotuksia, joista on apua, kun pyrimme kohti tätä tavoitetta.

TUTUSTU HEIHIN

Pyri tutustumaan ihmisiin muutenkin kuin pintapuolisesti. Ymmärrä, että suhteen luominen vaatii aikaa ja vilpittömiä ponnisteluja. (Ks. asiasta lisää elokuun 2018 Palvelutyön periaatteita -artikkelista ”Luokaa mielekkäitä ihmissuhteita”.)

TARKASTELE ITSEÄSI

Kiinnitä huomiota arvosteluun, jota ehkä teet tietoisesti tai tiedostamatta. Huomaa, mitä oletuksia teet muista, ja yritä ymmärtää, miksi ajattelet heistä sillä tavalla.

PIDÄTTÄYDY ARVOSTELEMASTA

Käsitä, etteivät olosuhteet määrittele yksilön arvoa. Aseta toisen asemaan ja mieti, millaisena haluaisit hänen näkevän sinut, jos olisit samoissa olosuhteissa. Se, että erotamme henkilön valinnat ja käytökseen hänen luontaisesta arvostaan ja jumalallisista mahdollisuuksistaan, voi auttaa meitä näkemään hänet sellaisena kuin Vapahtaja näkisi.

RUKOILE, ETTÄ VOIT RAKASTAA HEITÄ

Rukoile säännöllisesti heidän puolestaan mainiten heidät nimeltä ja rukoile kärsivällisyyttä luoda todellinen ystävyys. Tarkastele rukoillen palvelemistasi. Erottaako sitä, mitä sinä teet, ja sitä, mitä he todella tarvitsevat, toisistaan kuilu?

Jeesus vietti aikaansa monenlaisista oloista tulevien ihmisten parissa: rikkaiden, köyhien, hallitsijoiden ja tavallisten ihmisten. Hän joutui usein virheellisten arviointien uhriksi, kun muut katsoivat Häntä ja Hänen ilmeisen köyhiä tai vähäpätöisiä olosuhteitaan. ”Kun me näemme hänet, ei ole kauheutta, johon mieltyisimme. – Hän oli halveksittu, emmekä me häntä minään pitäneet.” (Moosia 14:2–3.)

KUTSU TOIMIA

Ketä sinun pitäisi katsoa toisella tavalla? Mitä aiot tehdä muuttaaksesi sen, kuinka näet hänet?

KERRO KOKEMUKSISTASI

Lähetä meille kokemuksiasi, kun olet palvellut muita tai kun sinua on palveltu. Lähetä kertomuksesi sivustolla liahona.lds.org napsauttamalla "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta].

Kristuksen kaltainen näkemys

Eräs sisar kertoo, kuinka hän oppi näkemään erään naapurin Kristuksen kaltaisilla silmillä:

”Julia (nimi on muutettu) asui lähelläni, eikä hänellä näyttänyt olevan lainkaan ystäviä. Hän näytti aina harmistuneelta ja vihaiselta. Siitä huolimatta päätin ystäväystyä hänen kanssaan. En halunnut olla vain satunnainen ystävä, joita tulee ja menee, vaan todellinen ystävä. Juttelin hänelle aina kun näin hänet, ja osoitin kiinnostusta kaikkea sitä kohtaan, mitä hän teki. Vähitellen loin häneen ystäväyden siteen, mikä toi sydämeeni iloa.

Eräänä päivänä päätin mennä käymään Julian luona ja kysyä häneltä hänen päätöksestään olla käymättä kirkossa.

Sain tietää, ettei hänellä asu perhettä tai sukulaisia lähellä. Hänen ainoa sisaruksensa – veli, joka asuu kaukana – on häneen yhteydessä vain kerran vuodessa puhelimitse. Kuunnellakseni, kun hän vuodatti katkeruuttaan, vihaansa ja turhautumistaan perheeseensä ja kirkkoon, minut valtasi hyvin voimakas ja kiistaton myötätunnon ja rakkauden tunne tätä sisarta kohtaan. Tunsin hänen tuskansa ja turhautumisensa. Käsitin, kuinka yksinäistä hänen elämänsä oli. Oli aivan kuin olisin kuullut takaani hiljaiset sanat: 'Minäkin rakastan häntä. Rakasta ja kunnioita häntä.'

Istuin ja kuuntelin, kunnes hänellä ei ollut enää muuta sanottavaa. Tunsin häntä kohtaan rakkautta ja myötätuntoa. Tämä on sisar, joka ei ole koskaan tuntenut, millaista on olla rakastettu. Yhtäkkiä ymmärsin häntä syvämmällä. Kiitin häntä siitä, että olin saanut käydä tapaamassa häntä, ja

lähtiessäni halasin häntä ja ilmaisin rakkauttani ja kunnioitustani häntä kohtaan. Hän ei koskaan arvaa, kuinka paljon hän kosketti minua sillä tapaamisella. Taivaallinen Isä on avannut silmäni ja opettanut minulle, että minulla on kyky rakastaa entistä suuremmalla myötätunnolla. Olen lujasti päättänyt olla hänelle paitsi ystävä myös perhe.”

On pyhä kokemus tulla kutsutuksi jonkun toisen elämään. Rukous, kärsivällisyys ja Hengen suoma apu voivat opastaa meitä tekemään sitä niin että mielessämme on enemmän Kristuksen kaltainen näkemys. ■

VIITE

1. S. Mark Palmer, ”Jeesus katsahti häneen, rakasti häntä”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 115.

LUE LISÄÄ

Opi lisää siitä, kuinka olla lämminhenkisempi:

- Lue ”Me pystymme parempaan: Toivota muut tervetulleiksi laumaan” *Liahonan* syyskuun 2017 numerossa.
- Katso, kuinka kirkon johtajat selittävät näitä periaatteita osoitteessa lds.org/go/61911.

Palvelutyötä pyhemmällä tavalla

**Vanhin
Neil L. Andersen**
kahentoista
apostolin
koorumista

Minä lupaan, että kun rakastatte Jumalaa koko sydämestänne ja rukoilette, että saisitte olla välineenä Hänen käsissään, niin Herra sijoittaa polullenne erityisiä poikiaan ja tyttäriään.

Kirja nimeltä *The Narcissism Epidemic* [Narsismin epidemia] alkaa liioitelluilla esimerkeillä nykyajan amerikkalaisesta kulttuurista:

”Tositelevisio-ohjelmassa eräs tyttö, joka suunnittelee juhlia 16-vuotispäiväkseen, haluaa erään tärkeän tien suljetuksi, jotta soittokunta voi kulkea hänen edellään, kun hän astuu suurielisesti punaiselle matolle. Kirjassa nimeltä *My Beautiful Mommy* [Kaunis äitini] plastiikkakirurgisia leikkauksia selitetään pienille lapsille, joiden äiti on menossa trendikkääseen ’Mommy Makeover’ -leikkaukseen. Nykyään voit palkata valepaparazzeja seuraamaan sinua ja napsimaan sinusta valokuvia, kun menet illalla ulos – voit jopa hankkia kotiisi epäaidon julkislehden, jonka kanssa on niitä valokuvia. Eräässä suositussa laulussa julistetaan ilman mitään näkyvää sarkasmia: ’Minä uskon, että maailman tulisi pyöriä minun ympärilläni!’ – Vauvoilla on kaulassaan ruokalappu, johon on kirjottu ’Supermalli’ – , ja he imevät kimaltelevaa tuttia samaan aikaan kun heidän vanhempansa lukevat nykyaikaistettuja lastenloruja julkaisusta *Tämä pikku possu meni Pradaan*.”¹

Me Jeesuksen Kristuksen opetuslapset hylkäämme lujasti sen käsityksen, että elämäsämme olisi kyse vain meistä itsestämme. Sen sijaan me seuraamme Vapahtajaa, joka sanoi:

”Joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, se olkoon toisten palvelija, ja joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, se olkoon toisten orja.

Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta.” (Matt. 20:26–28.)

Me vaalimme Hänen sanojaan:

”Rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä.” (Joh. 13:34; ks. myös Joh. 15:12.)

”Ruoki minun karitsoitani. – – Kaitse minun lampaitani.” (Joh. 21:15–16.)

”Kun olet [kääntynyt], vahvista veljiäsi” (Luuk. 22:32, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös).

”Auta heikkoja, nosta hervonneita käsiä ja vahvista voimattomia polvia” (OL 81:5).

Tässä on esimerkki sellaisesta Kristuksen kaltaisesta palvelutyöstä, jota tapahtuu Herran kirkon jäsenten keskuudessa. Eräs opiskelija Brigham Youngin yliopistossa kirjoitti hiljattain:

”Minulla oli elämässäni meneillään todella rankka vaihe. Yhtenä päivänä minulla oli tosi vaikeaa ja olin miltei kyyneleissä. Anoin ja rukoilin hiljaa voimaa jatkaa. Juuri sillä hetkellä huonetoverini lähetti minulle viestin, jossa hän ilmaisi rakautta minua kohtaan. Hän lähetti erään pyhien kirjoitusten kohdan ja lausui todistuksensa. Se antoi minulle hyvin paljon voimaa, lohtua ja toivoa sinä epätoivon hetkenä.”

Saanen kertoa muutamia ajatuksia, joiden toivon vahvistavan sitä erinomaista tapaa, jolla te jo palvelette toinen toistanne. Ensimmäinen näkökohtani on tämä: Muistakaa ensimmäinen käsky, ennen kuin noudatatte toista. Eräs nuorukainen meni Vapahtajan luo ja kysyi tältä:

”Opettaja, mikä on lain suurin käsky?”

Jeesus vastasi: ’Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämesi, koko sielustasi ja mielestäsi.

Tämä on käskyistä suurin ja tärkein.

Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Matt. 22:36–39.)

Teidän kykynne omaksua pyhempi tapa rakastaa lähimmäistä, huolehtia muista ja palvella heitä, on sen varassa, kuinka lujasti te pidätte ensimmäisen käskyn.

Toisenlaista palvelutyötä

On olemassa palvelutyön ainutlaatuinen ja jumalallinen lahja, jonka voi antaa henkilö, joka rakastaa Jumalaa koko sydämeään, joka on horjumaton, vahva, luja ja järkkymätön uskossaan Jeesukseen Kristukseen ja palautettuun evankeliumiin (ks. Ef. 3:17; Kol. 1:23; 1. Nefi 2:10; Moosia 5:15; Alma 1:25; 3. Nefi 6:14) ja joka pitää käskyt täsmällisesti.

Saanen antaa teille vähän taustaa, jonka te jo tunnette. Kaikkialla maailmassa nuorempi sukupolvi horjuu uskossaan ja varsinkin uskossaan johonkin tiettyyn uskontoon. Kun vuonna 1975 valmistuin BYU:sta, niin niiden nuorten aikuisten (18–24-vuotiaiden) osuus, jotka kuuluivat johonkin uskontokuntaan, oli lähes 90 prosenttia. Nykyään heidän osuutensa on 66 prosenttia. ”Peräti kolmannes nuorista aikuisista ei kuulu mihinkään järjestäytyneeseen uskontokuntaan.”²

Vuonna 2001 teologian tutkija Robert C. Fuller kirjoitti kirjan nimeltä *Spiritual, But Not Religious* [Hengellinen mutta ei uskonnollinen]³. Suuntaus kohti henkilökohtaista hengellisyyttä muodollisen uskonnollisen organisaation ulkopuolella on saattanut olla totta 20 vuotta sitten, mutta se ei päde enää niin paljon nykyään. Nuoret aikuiset Yhdysvalloissa nykyään rukoilevat harvemmin, uskovat Jumalaa vähemmän, uskovat Raamattuun vähemmän ja uskovat käskyihin vähemmän.⁴ On lapsellista uskoa, että maailman suuntaukset eivät pysty vaikuttamaan meihin kaikkiin – jopa valittuihinkin.

Muista huolehtiminen fyysisesti ja emotionaalisesti edellyttää epäitse-kästä ja herkkää sydäntä. Tämä huolenpito on tärkeä osa evankeliumia. Sitä tapahtuu kirkon sisällä ja kirkon ulkopuolella, ja sitä tekevät hyvät ihmiset, sekä uskovat että ei-uskovat. Kaikkialla maailmassa on monia suurenmoisia, ystävällisiä ihmisiä, ja me voimme oppia heiltä.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kääntyneille jäsenille ominaista on kuitenkin toisenlainenkin palvelutyö. Vapahtajan opetuslapsina meillä on mahdollisuuksia tehdä palvelutyötä tavalla, joka estää ystävän uskoa horjumasta, joka muistuttaa ystävällisesti huone-toverille, että Mormonin kirjan lukeminen päivittäin tosiaan saa aikaan ihmeitä, ja joka osoittaa seurakunnan jäsenelle, etteivät kirkon tasovaa-timukset ole ainoastaan joukko sääntöjä vaan pikemminkin tapa pitää meidät lähellä Jumalaa ja tehdä meidät onnellisiksi.

Henkilö, jolla on hyvä sydän, voi auttaa jotakuta vaihtamaan renkaan, viedä naapurin lääkäriin, syödä lounasta sellaisen kanssa, joka on surullinen, tai ilahduttaa toista hymyilemällä ja tervehtimällä. Mutta se, joka noudattaa ensimmäistä käskyä, täydentää luonnostaan näitä tärkeitä palveluksia kannustamalla henkilöä, jolta käskyjen pitäminen sujuu hyvin, ja antamalla viisaita neuvoja vahvistaakseen sellaisen uskoa, joka horjuu tai joka tarvitsee apua palatakseen aiemmin kulke-malleen polulle.

Haastan teidät vahvistamaan pyrkimyksiänne palvelulla toistanne hengellisesti. Hengellisesti palveleminen voi alkaa pikkuleipien leipomisesta tai koripallon pelaamisesta. Mutta lopulta tämä pyhempi tapa palvelulla edellyttää sydämenne ja uskonne avaamista – sitä, että teillä on rohkeutta kannustaa myönteistä kasvua, jota näette ystävässä, ja ilmaista huolenne siitä, mitä näette ja minkä tunnette olevan ristiriidassa opetuslapsena olemisen kanssa.

Älkäämme olko omahyväisiä, vaan olkaamme hengellisesti rohkeita palvellessamme pyhem-mällä tavalla, varsinkin vahvistamalla muiden uskoa. Ajatusten herättämiseksi voisitte miettiä näitä mahdollisia tilanteita:

- Huomaatte, että ystävä viettää kohtuutto-man paljon aikaa pelaten älypuhelimellaan mutta osallistuu harvoin evankeliumiaihei-siin keskusteluihin.
- Aavistatte, että seurakunnan jäsenellä saat-taa olla ongelma pornografian kanssa.
- Ystävänne käyttävät valtavasti aikaa ottaen ja julkaisten itsestään kuvia, jotka menevät säädyllisyyden rajoille.
- Huomaatte, että henkilö, joka vaikutti ennen puhuvan mielellään Mormonin kirjasta, ei nykyään koskaan mainitse sitä.
- Huomaatte, että perheenjäsen, joka tuntui aiemmin pitävän temppelissä käymisestä, ei nykyään käy siellä.
- Huomaatte, että ystävä, joka aiemmin puhui uskoa osoittaen profeetan neuvoista, puhuu nyt arvostellen.
- Tunnnette kotiin palanneen lähetyssaarnaa-jan, joka on alkanut suhtautua välinpitä-mättömästi niiden vaatteiden käyttämiseen, jotka kuvastavat temppeliliittoja.
- Huomaatte, että seurakunnan jäsen keksii kirkossa käymisen sijaan syitä mennä mui-hin paikkoihin sunnuntaisin.
- Aavistatte, että ystävä on alkanut olla epä-rehellinen pienissä asioissa.

- Tunnette henkilön, jonka silmissä näkyi valo hänen palattuaan lähetystyöstä, mutta se valo tuntuu nyt himmenneen.
- Teillä on ystävä, joka vitsailee pyhistä asioista.
- Teillä on ystävä, jonka lannistuminen seurustelun suhteen on muuttunut asenteeksi ”Jumala ei rakasta minua”.
- Huomaatte kelvollisuudesta tinkimisen vaikuttaneen ystävän uskoon ja huomaatte tarpeen tehdä parannusta.

Pystyttekö te kuvittelemaan näitä tilanteita ja muita niiden kaltaisia? Tuleeko mieleenne joitakin nimiä? Apostoli Paavali sanoi: ”Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan” (Ef. 6:12). Yksi niistä asioista, joita kaikkialla maailmassa eniten tarvitaan, on suurempi usko taivaalliseen Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen sekä suurempi halukkuus noudattaa käskyjä.

Palvelkaa yhtä

Jos noudatamme Vapahtajan mallia, suurin osa palvelutyöstämme tapahtuu henkilökohtaisella tasolla. Vapahtaja sanoi samarialaiselle naiselle kaivolla:

”Joka juo tätä vettä, sen tulee uudelleen jano, mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. – –”

Nainen sanoi: ’Herra, anna minulle sitä vettä. Silloin minun ei enää tule jano. – –’

[Sitten hän] sanoi: ’Minä tiedän kyllä, että Messias tulee.’ – Messias tarkoittaa Kristusta. – ’Kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken.’

Jeesus sanoi: ’Minä se olen, minä, joka tässä puhun kansasi.’” (Joh. 4:13–15, 25–26.)

Jopa julistaessaan omaa jumalallisuuttaan Jeesus palveli yksilöä.

Toisin kuin tyhjentyneen renkaan vaihtaminen, pelkkä yksittäinen palvelutyökokemus harvoin ratkaisee hengellistä ongelmaa. Se vaatii aikaa, keskusteluja ja kannustavia kokemuksia, jotka auttavat uskoa vahvistumaan uudelleen. Se tulee ennemminkin kuin kaste taivaasta, ei niin kuin yksittäinen vesisuihku paloletkusta. Teidän täytyy palvella yhä uudelleen, kun autatte jotakuta kääntymään jälleen Jumalan puoleen ja turvautumaan uudelleen Vapahtajaan ja Hänen sovituksensa.

Jotta voimme palvella Herran tavalla, me tarvitsemme Pyhän Hengen apua. Presidentti Russell M. Nelson puhui voimallisesti tästä aiheesta huhtikuun 2018 yleiskonferenssissa: ”Tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta.”⁵

Presidentti Nelson lisäsi: ”Kehotan teitä venymään tämänhetkissä hengellisessä kyvyssänne saada henkilökohtaista ilmoitusta.”⁶ Hän neuvoi meitä rukoilemaan, kuuntelemaan ja kirjoittamaan muistiin ajatuksiamme ja ryhtymään toimeen.

Voimmeko me soveltaa tätä palvelutyöhön pyhemmällä tavalla? Rukoilkaamme, kuunnelkaamme, kirjoitakaamme muistiin ajatuksiamme ja ryhtykäämme toimeen niiden kohdalla, joita voimme palvella.

Rukoilkaa mahdollisuuksia vahvistaa muiden uskoa. Eivät kaikki, joita autatte, ole teille tuttuja ihmisiä. Kun Jeesus palveli Nainin leskeä, Hän oli matkalla kaupunkiin. Kuitenkin Hän näki naisen, tunsu tätä kohtaan myötätuntoa ja herätti tämän pojan kuolleista. Hänen palvelutyönsä muutti naisen elämän (ks. Luuk. 7:11–15).

Rukoilkaa, että eteenne tulee palvelutyömahdollisuuksia, kuunnelkaa, kirjoitakaa muistiin ajatuksianne ja olkaa sitten

valmiita ryhtymään toimeen, kun eteenne tulee ihmisiä.

Minua on aina liikuttanut psalmikirjoittajan pyyntö: ”Katso minua, niin näet, että olen vailla puoltajaa. Minulla ei ole turvapaikkaa, kukaan ei välitä siitä miten minun käy.” (Ps. 142:5.) Autta-kaamme niitä, joista tuntuu tältä.

Varatkaa aikaa Hengen johdatukselle

Jotta saamme apua Pyhäältä Hengeltä, meidän täytyy valmistaa mieltämme ja sydän-tämme. Meidän aikanamme tarvitsemme kurinalaisuutta ja malttia siinä, kuinka käytämme teknisiä laitteitamme. Adam Alter puhui kirjassaan *Irresistible* [Vastustamaton] tekniikan ja sosiaalisen median aiheuttamasta riippuvuuskäyttäytymisestä. Hän lainasi Greg Hochmuthia, yhtä Instagramin perustaneista insinööreistä, joka totesi: ”Aina on jokin toinen tunnistee, jota napsauttaa. Sitten se alkaa elää omaa elämäänsä kuin organismi, ja siitä voi tulla ihmisille pakkomielle.”⁷

Kirjailija Alter lisää: ”Instagram, kuten hyvin monet muutkin sosiaalisen median alustat, on pohjaton. Facebookissa syöte on loputon. Netflix siirtyy automaattisesti sarjan seuraavaan jaksoon. Tinder kannustaa käyttäjiä jatkamaan sipaisemista paremman vaihtoehdon toivossa. – – Tristan Harris, ’suunnitteluetikko’, on sitä mieltä, että ongelmana ei ole se, ettei ihmisillä ole tahdonvoimaa. Ongelmana on se, että ’ruudun toisella puolella on tuhat ihmistä, joiden työnä on murtaa se itsehallintakyky, joka sinulla on’.”⁸

Kirjailija Alter jatkaa: ”Tykkäys Facebookissa ja Instagramissa osuu [oikeaan neurologiseen] kohtaan, kuten World of Warcraft -pelin tehtävän suorittamisesta saatava palkinto tai se, että näet satojen Twitter-käyttäjien jakavan tviittisi. Ihmiset, jotka luovat ja hiovat tekniikkaa, pelejä ja interaktiivisia kokemuksia, ovat erittäin hyviä siinä, mitä he tekevät. He tekevät tuhansia testejä miljoonilla käyttäjillä saadakseen selville,

mitkä pienet parannukset toimivat ja mitkä eivät – mitkä taustavärit, fontit ja taustäännet maksimoivat kiinnostumisen ja minimoivat turhautumisen. Kun kokemus kehittyy, siitä kehkeytyy vastustamaton, erittäin tehokas versio aiemmasta kokemuksesta. Vuonna 2004 Facebook oli hauska. [Nykyään] se aiheuttaa riippuvuutta.”⁹

Jotta Henki voi asua meissä, meillä täytyy olla aikaa ja tilaa. Opetelkaa laittamaan älypuhelimenne syrjään. Varatkaa sellaista aikaa, jolloin tekniikka on tarkoituksellisesti poissa ulottuviltanne.

Huhtikuun 2018 yleiskonferenssissa presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, sanoi: ”Liian monet antavat itsensä lähestulkoon elää verkossa älylaitteillaan – ruudun valaistessa heidän kasvojaan päivin ja öin ja korvilla olevien kuulokkeiden estäessä Hengen hiljaisen, vienon äänen. Ellemme malta siirtää laitteita syrjään, me saatamme menettää tilaisuuksia kuulla Hänen äänensä, joka sanoi: ’Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala.’ [Ps. 46:11.] Herran innoittamien tekniikan edistysaskelien hyödyntämisessä ei ole mitään väärää, mutta meidän täytyy olla viisaita niiden käytössä.”¹⁰

Vahvistakaa toisianne

Kandidaatinopintojeni aikana BYU:ssa vaimoni Kathryn lisäksi, jonka iankaikkista vaikutusta on mahdoton mitata, minulla oli kaksi

huonetoveria – yksi ennen lähetystyötä ja toinen lähetystyöni jälkeen – jotka suuresti muovasivat hengellistä kehitystäni. Toinen heistä oli Reid Robison, nykyään organisaatiokäyttäytymisen professori BYU:ssa. Tapasin hänet lähetystyössä, ja olimme huonetovereita sen jälkeen. Reidin täsmällisyys käskyjen noudattamisessa, hänen rakkautensa profeettaa kohtaan ja hänen horjumaton todistuksensa Vapahtajasta vahvistivat minua ja kaikkia hänen lähipiirissään. Ja hän on edelleen ollut esimerkkinä minulle kuluneiden 45 vuoden aikana.

Toinen mainitsemani huonetoveri on Terrel Bird, joka nykyään asuu St. Georgessa Utahissa. Tapasin Terrelin käydessämme yhdessä lukiota Pocatellossa Idahossa. Vaikka pelasimme

yhdessä koripalloa, niin meidän ystävytemme syntyi, kun havainnoin hänen hengellistä kypsyyttään. Hän esitti avoimesti hengellisiä näkemyksiä, joita hänellä oli, sekä elämää koskevia periaatteita, joista hän luki ja joita hän oppi. Minua yllätti kuulla näitä asioita 17-vuotiaan lausumina. Päätimme olla huonetovereita BYU:ssa.

Siihen aikaan meillä ei ollut tietokoneita. Käytimme kirjoituskoneita. Terrellillä oli tapana ottaa pyhien kirjoitusten kohtia, jotka olivat hänelle merkityksellisiä, ja lainauksia, jotka vahvistivat luonnetta, kirjoittaa ne muistiin ja säilyttää niitä pienessä laatikossa, jotta hän voisi ammentaa niistä usein. Hänelle oli ihan tavallista, että hänellä oli yli tuhat pyhien kirjoitusten kohtaa ja lainausta, joista monet hän opetteli ulkoa. Vaikka olin töissä – siivosin kirjaston joka aamu klo 4.00–7.00 – ja opiskelin kokopäivätoimisesti, niin Terrelliä seurattessani aloin rakentaa omaa arkistolatikoani.

Tässä on yksi lainaus, jonka yhä muistan miltei 50 vuoden takaa:

*Mieli on mestarivoima, joka muokkaa ja luo
Ihminen on yhtä kuin mielensä, hän sallii
ajatustyökälujen muokata tavoitteensa,
Jotka tuovat mukanaan monet ilot ja tuskat
Hän ajattelee salaa ja se tulee todeksi
Ympäristö heijastaa ihmisen ajatuksia kuin kuvastin.¹¹*

Muistan tietenkin myös voimallisia pyhien kirjoitusten kohtia kuten tämän:

”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin,

eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.” (Joh. 11:25–26.)

Terrel auttoi minua BYU:n ensimmäisen vuoden opiskelijana painamaan mieleeni pyhien kirjoitusten sanoja ja viisauden sanoja, jotka ovat vaikuttaneet minuun koko elämäni ajan. Kiitän Reid Robisonia ja Terrel Birdia siitä, että he välittivät minusta hengellisesti tuona tärkeänä ajanjaksona.

Tässä on runo, jonka on kirjoittanut naapurini Thomas L. Kay:

*Jumalalle kiitos kaikista, jotka auttavat
niistä, jotka todella välittävät
Jotka kietovat käsivartensa heikon olalle
ja rukouksessa anovat heidän puolestaan
Jumalalle kiitos niistä, jotka kuulevat sydäntä
ja kuuntelevat sanoja
Jotka tietävät, että katse tai hellä kosketus
merkitsee enemmän kuin mikään muu
Jumalalle kiitos niistä, jotka nostavat käsiä*

*ja vahvistavat voimattomia polvia
Jotka antavat uutta voimaa siehuille
hiljaisesti palvellen.¹²*

Rakkaat ystäväni ja opetuslapsitoverini, lausun teille varman todistukseni: Tiedän, että Vapahtaja elää. Hän on noussut kuolleista. Hän ohjaa tätä pyhää työtä. Presidentti Nelson on Hänen voideltu profeettansa maan päällä. Meidän aikamme maan päällä on iankaikkisesti tärkeää.

Lupaam teille, että kun rakastatte Jumalaa koko sydämeštänne, kun rukoilette, että saisitte olla välineenä Hänen käsissään, palvelette yksilöitä, vahvistatte kykyänne vastaanottaa ilmoitusta ja luotatte Pyhän Hengen vaikutukseen, niin Herra sijoittaa polullenne erityisiä poikiaan ja tyttäriään ja teistä tulee heidän palvelevia enkeleitään, jotka siunaavat heidän elämäänsä iankaikkisesti. Te teette palvelutyötä pyhemmällä tavalla.

Rukoilen, että tämä voi olla jotakin, mikä on teille tärkeää, kun jatkatte kulkuaanne pitkin tätä kuolevaisuutemme mitä tärkeintä tietä. Lausun teille lujan ja varman todistukseni Vapahtajasta ja teidän iankaikkisesta arvostanne Hänelle ja siitä, että Hän tulee jälleen ja ottaa meidät vastaan poikinaan ja tyttärinään, opetuslapsinaan. ■

*Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 10. huhtikuuta 2018 pidetystä puheesta
"A Holier Approach to Ministering" [Pyhempi tapa palvella].*

VIITTEET

1. Jean M. Twenge ja W. Keith Campbell, *The Narcissism Epidemic: Living in the Age of Entitlement*, 2009, s. 1.
2. Jean M. Twenge, *iGen: Why Today's Super-Connected Kids Are Growing Up Less Rebellious, More Tolerant, Less Happy – and Completely Unprepared for Adulthood*, 2017, s. 121; ks. myös kuvio 5.1, s. 121.
3. Ks. Robert C. Fuller, *Spiritual, But Not Religious: Understanding Unchurched America*, 2001.
4. Ks. Jean M. Twenge, *iGen*, s. 119–142.
5. Russell M. Nelson, "Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
6. Russell M. Nelson, "Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten", s. 95.
7. Greg Hochmuth, julkaisussa Adam Alter, *Irresistible: The Rise of Addictive Technology and the Business of Keeping Us Hooked*, 2017, s. 3; ks. myös Greg Hochmuth, artikkelissa Natasha Singer, "Can't Put Down Your Device? That's by Design", *The New York Times*, 5. joulukuuta 2015, nytimes.com.
8. Adam Alter, *Irresistible*, s. 3; ks. myös Tristan Harris, artikkelissa Natasha Singer, "Can't Put Down Your Device? That's by Design".
9. Adam Alter, *Irresistible*, s. 5.
10. M. Russell Ballard, "Kallisarvoisia lahjoja Jumalalta", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 10.
11. James Allen, *Ajatuksen voima*, Basam Books Oy, Helsinki, 2008, suom. Terhi Viljakainen, s. 5.
12. Thomas L. Kay, "Saints", julkaisussa *The Road I've Taken*, 2016, s. 16; ks. myös "Saints", sävel Rachel Bastian, *New Era*, syyskuu 1999, s. 51.

Auta muita saamaan Herran suoma parantumisen

Merrilee Browne Boyack

Eräänä sunnuntaina luin tämän pyhien kirjoitusten kohdan: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: Tämä on minun evankeliumini, ja te tiedätte, mitä teidän on minun kirkossani tehtävä, *sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä*” (3. Nefi 27:21, kursivointi lisätty).

Mietin mielessäni: ”Mitkä olivat Kristuksen tekoja maan päällä?” Ajattelin pääasiassa kahta asiaa: palvelemista ja parantamista. Palvella osasin, mutta entä parantaminen? En tietenkään pystyisi parantamaan muita – vai pystyisinkö?

Olin hiljattain toipumassa leikkauksesta, jonka jälkeen olin saanut vakavan allergisen reaktion. Ajattelin heti niitä, jotka olivat auttaneet minua parantumisessani, ja luettelo oli pitkä. Jos he pystyivät auttamaan minua parantumisessa, enkö minäkin pystyisi tekemään samaa muiden hyväksi?

Jokainen meistä voi oppia parantamisen taitoa.¹ Ympärillämme on niitä, jotka kärsivät fyysisistä, mielenterveyteen liittyvistä ja hengellisistä sairauksista ja joita meidän apumme voisi siunata.

Käymällä katsomassa sairaita

Kohdassa Moosia 4:26 sanotaan: ”Minä tahdon teidän antavan omaisuudestanne köyhille, kunkin sen mukaisesti, mitä hänellä on, kuten ruokkimalla nälkäisiä, vaatettamalla alastomia, käymällä katsomassa sairaita ja antamalla heille apua sekä hengellisesti että ajallisesti, heidän puutteensa mukaisesti.”

Sairaana oleminen – fyysisesti, henkisesti tai hengellisesti – voi olla hyvin eristävä. Ihmiset viettävät monia yksinäisiä tunteja makuuhuoneissa tai sairaalahuoneissa koettaen toipua, ja helposti käy niin, että heidän mielensä masentuu. Kun synkkyyks kasautuu, huolehtivan ystävän, perheenjäsenen tai sukulaisen käynti voi tuoda valoa heidän elämäänsä.

Se, *kuinka* käymme katsomassa sairaita, voi myös olla tärkeää. Useat naiset vastasivat kyselyyni siitä, kuinka muut ovat auttaneet heitä parantumisprosessissa. Judi Arizonasta Yhdysvalloista totesi: ”Kuunteleminen – [on] hyvin suuri apu vaikeina aikoina. Kuunteleminen *ilman* arvostelemista.” Kuunteleminen kärsivällisesti, vilpittömästi ja rakastavasti on arvokkaana tukena niille, jotka yrittävät parantua.

Me käytämme parantamisen taitoa, kun tuomme Herran suoman parantumisen siunauksia niille, jotka kärsivät fyysisistä, mielenterveyteen liittyvistä ja hengellisistä sairauksista.

Linda Kaliforniasta Yhdysvalloista kertoi, kuinka ystävän käynnit auttoivat häntä: ”Muistan ne erityiset ihmiset elämässäni – varsinkin ne, jotka todella kuuntelivat ja välittivät Hengen suloisia neuvoja. Kun olin jäänyt leskeksi 30-vuotiaana viiden pienen lapsen kanssa, tunsin taivaallisen Isäni ja Vapahtajani rakkautta syvemmin hyvän ystäväni Karenin ansiosta. Hän oli aina samalla aaltopituudella, ja hänellä oli

aina ’kuuntelevat korvat’ valmiina. En tuntenut koskaan olevani yksin, kun hän jatkuvasti muistutti minua siitä ihanasta siteestä, joka minulla on Jumalan tyttärenä.”

Varsinkin palvelutyöveljet ja -sisaret voivat käyttää parantamisen taitoa. On tärkeää virittäytyä huomaamaan kärsivien tarpeita. Toisinaan paikallaan on lyhyt vierailu, koska he ovat hyvin väsyneitä. Toisinaan he ovat yksinäisiä ja pitkästyneitä, ja pidempi vierailu vastaa heidän tarpeisiinsa. On myös tärkeää ymmärtää heidän persoonallisuuttaan. Jotkut haluavat oman rauhan ja hiljaisuutta, kun taas toiset haluavat paljon vuorovaikutusta ja tukea. Meidän tulee ensin määrittää heidän tarpeensa ja sitten auttaa sen mukaisesti.

Kantamalla toistemme kuormia

Alma kuvaili mitä kaunopuheisimmin sitoumustamme noudattaa Vapahtajan esimerkkiä, kun hän kysyi uskovilta Mormonin kirjassa, olivatko nämä halukkaita ”[tulemaan] Jumalan lammastarhaan ja [tulemaan] nimitetyiksi hänen kansakseen ja [olemaan] halukkaita kantamaan [toistensa] kuormia, jotta ne olisivat keveitä” (Moosia 18:8).

Meistä jokainen kantaa monenlaisia kuormia. Nämä ovat mitä vaikeimpia käsitellä, kun olemme sairaita tai kamppailemme mielenterveyden häiriön tai hengellisten vaikeuksien kanssa. Yksi osa parantamisen taitoa on auttaa muita kantamaan kuormia, kun he joutuvat kärsimään.

ME OLEMME HERRAN KÄDET

”Kristus osaa pal-
vella muita täydelli-
sesti. Kun Vapahtaja
ojentaa kätensä, ne,

joita Hän koskettaa, ylentyvät, ja heistä
tulee sen seurauksena suurempia,
voimakkaampia ja parempia ihmisiä.

Jos me olemme Hänen kätensä, eikö
meidän pitäisi tehdä samoin?”

Vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista
apostolin koorumista, ”Te olette minun
käteni”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 70.

Shannon Utahista Yhdysvalloista kertoi, kuinka hänen naapurinsa auttoivat häntä: ”Sinä päivänä, kun hautasimme pienen poikamme, palasimme hautausmaalta ja näimme, kuinka hautajaisten aikana naapuruston väki oli kokoontunut yhteen ja laittanut pihamme aivan uuteen uskoon. He olivat istuttaneet kauniita pensaita, puita ja kukkia sekä laittaneet uuden nurmikon. Sanoin kuvaamattoman murheemme keskellä heidän huomaavainen rakkauden ja tuen osoituksensa aloitti meidän parantumisprosessimme. Joka vuosi kun kaunis pihamme on herännyt jälleen eloon, olemme saaneet muistutuksen siitä, että rakkaus ja elämä ovat iankaikkisia. [Se oli] todellakin pyhä ja vertauskuvallinen kokemus, jota emme koskaan unohda.”

Kun minulla diagnosoitiin rintasyöpä, palvelin Apuyhdistyksen johtajana ja olin pyrkimässä uudelleen kaupunginvaltuustoon. Aviomieheni oli joutunut työttömäksi, ja kohtasimme tänä aikana monia muitakin vakavia koettelemuksia. Neuvonantajani ottivat sydämenasiakseen ”kannata toistemme kuormia”, ja he ottivat kantaakseen osan kuormastani. Piispanne otti huolehtiakseen joistakin vastuistani. Aviomieheni otti huolehtiakseen monista ruoanlaittoon ja

kodinhoitoon liittyvistä velvollisuuksista. Oli nöyräksi tekevää nähdä, ettei minun kuormiani otettu pois vaan sen sijaan niitä olivat jakamassa monet, monet ihmiset, jotka käyttivät parantamisen taitoa.

Lohduttamalla

Alma opetti myös, että Kristuksen seuraajat ”[ovat] halukkaita suremaan surevien kanssa, niin, ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa” (Moosia 18:9).

Lohduttamiseen sisältyy myötätuntoa, ystävällisyyttä, huomaavaisuutta, välittämistä, rakkautta ja laupeutta. Se on sitä, että kietoo sairaat ja ahdistetut rakastavien käsivarsien suojiin ja auttaa heitä kohtaamaan kärsimyksensä.

Luann (nimi on muutettu) kohtasi hengellisen ja moraalisen kamppailun, ja hän muisteli kokemustaan, jolloin muut lohduttivat häntä: ”He katsoivat yli nykyisen minäni ja näkivät minussa piileviä lupaavia mahdollisuuksia – mahdollisuuksia tulla suuremmaksi, viisaammaksi, ystävällisemmäksi. Katson taaksepäin entistä itseäni ja toisinaan kavahdan hieman kiusaantuneena omaa tietämättömyyttäni – hieman häpeillen rikkomuksiani ja syntisiä tapojani. Mutta kiusaantuneisuuden ja häpeän kirvelyä seuraa aina parantavaa balsamia, joka on armoa, laupeutta, anteeksiantoa ja rakkautta. Kun huomaan, että ympärilläni on ollut ihmisiä, jotka ovat antaneet minulle runsaasti kaikkea tätä, kirvely haihtuu. Ja näen, että he ovat auttaneet minua parantumaan. Ehkä on

”He loivat ympärilleni
turvallisen ympäristön,
jonka suojissa Vapahtaja,
Mestari-parantaja, pystyi
työstämään minua.”

täsmällisempää sanoa, että he loivat ympärilleni turvallisen ympäristön – ehkä armon suojamuurin – jonka suojissa Vapahtaja, Mestari-parantaja, pystyi työstämään minua. Muuttaen minut. Muuttaen sydämeni.”

Tärkeä osa sairaiden lohduttamista on ohjata heidät Mestari-parantajan puoleen. Sabrina Utahista sanoi: ”Ei ole sen parempaa parantamista kuin se, että joku auttaa sinua löytämään Jumalan tai palaamaan Jumalan luo. Se voi olla vain muistuttamista siitä, minkä sinä jo tiedät – että yrität olla kovempi kuin tarvitsee, kannat kaiken itse etkä oikeasti luota Jumalaan.”

Sairaiden lohduttaminen ja se, että auttaa heitä olemaan myönteisiä, vaatii herkkyyttä Hengen vaikutukselle. Yhdessä vaiheessa elämäni

en ollut moneen kuukauteen nukkunut hyvin, ja nukuin keskimäärin pari kolme tuntia yössä, enkä niitäkään keskeytyksettä. Kärsin kovasti ahdistuksesta ja uupumuksesta. Olin käynyt monella lääkärillä turhaan. Viimein eräs ystävä ohjasi minut erään myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan lääkärin luo, joka antoi minulle heti asianmukaisen diagnoosin. Mutta se, mitä hän sanoi seuraavaksi, yllätti minut: ”Merrilee, tärkeintä, mitä sinun pitää tehdä, on kääntää ahdistuksesi Jumalan puoleen.” Sitten hän kannusti minua mietiskelyyn joka päivä hetken aikaa asiakirjaa ”Elävä Kristus – apostolien todistus”.

Olin kokeillut tätä mietiskelyä muutamia kertoja tuloksetta, mutta halusin epätoivoisesti parantua. Seuraavana päivänä mietiskelin rauhallisesti näitä voimallisia sanoja: ”Me lausumme oman todistuksemme Hänen vertaansa vailla olevan elämänsä todellisuudesta ja Hänen suurenmoisen sovitusuhrinsa äärettömästä voimasta.”² Väristys kulki lävitseni, kun aloin pohtia todistusta suuresta Parantajastamme, ja tiesin, että olin löytänyt sielulleni lohtua ja rauhaa.

Kiinnittämällä huomiota

Kun tutkimme pyhiä kirjoituksia pyrkiessämme olemaan Jeesuksen kaltaisia Hänen parantamisen teoissaan, me luemme Jeesuksesta yhden asian kerta toisensa jälkeen: Hän kiinnitti huomiota niihin, jotka olivat Hänen ympärillään.

Kristus huomasi ihmiset. Hän puhui samarialaisen naisen kanssa kulttuurin asettamista rajoituksista huolimatta. Hän löysi aikaa lasten siunaamiseen. Hän aterioi publikaanien ja syntisten kanssa sekä palveli spitaalisia ja muiden hyljeksimiä. Hän antoi huomiotaan jokaiselle.

Kun me Kristuksen seuraajat pyrimme oppimaan Hänen parantamisen taitoaan, me voimme alkaa katsoa ihmisiä Kristuksen silmin. Voimme löytää aikaa tervehtimiseen, hymyilemiseen, kuulumisten kyselemiseen. Emme ehkä koskaan saa tietää, millaista parantavaa balsamia meidän pyrkimyksemme saattavat olla lähipiirissämme oleville, jotka ovat yksinäisiä, masentuneita, sairaita, heikkoja tai kärsiviä. Yksinkertaisimmillakin rakkauden eleillä voi olla voimallinen vaikutus.

Kun teemme Kristuksen tekoja ja osallistumme muiden parantamiseen, siitä koituu suuria siunauksia. Kuten Kristus sanoi: ”Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle” (Matt. 25:40). Hänelle, joka on parantanut meidät kaikki, Hänelle, joka on kietonut meidät rakastavien käsi-varsiensa suojiin useammin kuin edes tiedämme, Hänelle, joka on tarjonnut meille sovituksensa parantavaa balsamia, me voimme tarjota pieniä pyrkimyksiämme auttaa veljiemme ja sisartemme parantamisessa. Tämä on todellakin parantamisen taitoa. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Ks. ”Lord, I Would Follow Thee”, *Hymns*, 220.
2. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, toukokuu 2017, etukannen sisäpuoli.

Kukkia ja taloudellista turvallisuutta

Mechel Wall

Herra on kasvattanut kykyjäni, lisännyt taitojani ja tehnyt minusta pystyvemmän kuin mihin olisin yltänyt omin voimin.

Se seikka, etten ollut koskaan valmistunut korkeakoulusta, vaivasi minua aina. Tiesin, että jos aviomiehelleni tapahtuisi jotakin, en olisi taloudellisesti valmis elättämään perhettäme.

Sitten tapahtui se, mitä en ollut uskaltanut edes ajatella. Sain musertavan, elämää järkyttävän puhelinsoiton.

”Soita hätänumeroon!” tuskainen aviomieheni huusi. ”Olen jäänyt jumiin traktorin alle!”

Soitin apua ja sitten kiiruhdin ennätysajassa sinne, missä hän oli ollut raivaamassa maata, ohittaen pitkän jonon hälytysajoneuvoja, jotka olivat Pea Ridgessa Arkansasissa Yhdysvalloissa sijaitsevalle tontillemme johtavan hiekkatien varressa. Barry oli elossa, mutta hän oli tosiaan juuttunut kaatuneen traktorin moottorin alle.

Hydraulisia pelastustyökaluja apuna käyttäen pelastustyöntekijät nostivat traktoria ja kiskoivat Barryn vapaaksi. Hänen jalkansa, jotka olivat märät dieselöljystä, näyttivät murtuneen useasta kohdasta. Hänet kiidätettiin ensiapupoliklinikalle, missä hän sai pappeuden siunauksen ennen kuin hänen jaloistaan otettiin röntgenkuva.

Olimme yllättyneitä siitä, ettei yksikään luu ollut murtunut, mutta Barryn toisen säären takaosa oli pahoin dieselöljyn polttama. Puristuksiin jäämisestä aiheutunut vamma oli myös johtanut hänen munuaistensa myrkytystilaan. Hänen henkensä oli vaarassa.

Kun Barry oli viettänyt viisi vaikeaa päivää sairaalassa, hänen myrkytysarvonsa alkoivat vihdoinkin laskea. Sen jälkeen seurasi kuukausien ajan siteiden vaihtamisia, ihonsiirtoja, leikkauksia ja ylipainehappihoitoa. Kun Barry viimein tunsu olonsa tarpeeksi hyväksi, hän jatkoi myyntityötään kotoa käsin.

”Kukaan ei halunnut palkata minua”

Tämä kokemus oli minulle herätys. Kun vietin muutaman seuraavan vuoden miettien, mitä tekisin, jos menettäisin Barryn, tein vapaaehtoistyötä, osallistuin kursseille ja hain useita osiaikatoita. Mutta minulla ei ollut mitään hyödyllisiä työelämätaitoja, eikä kukaan halunnut palkata minua.

Asumme maatilalla, jossa on laidunmaata muutamille eläimille, joten aloin tutkia maanviljelyä elinkeinona. Eräänä päivänä sain ajatuksen: kukkia. Tutkittuani kukkienviljelyä päätin yrittää. Menin kukkienviljelijöiden kokoukseen ja valmistauduin siihen, että laidunmaasta tehtäisiin kukkaviljelmä. Sitten marraskuussa 2016 ilmoittauduin omavaraisuuspalvelujen kurssille, jonka

aiheena oli, kuinka perustaa oma liikeyritys ja laajentaa liiketoimintaa.

Oma kukkakaupamme

12 viikon pituinen kurssi oli juuri sitä, mitä tarvitsin. Minulla oli perusluonteinen liiketoimintasuunnitelma ja paljon hauskoja ideoita, mutta minulta puuttui organisointikykyä. Kurssilla sain ideoita, joita en ollut ajatellut aiemmin. Toimin niistä jokaisen pohjalta. Kun sinä ensimmäisenä vuonna kasvatin ja myin kukkia, kurssilla oppimistani ehdotuksista ja periaatteista oli hyötyä:

- Löysin matalakorkoisen yritysloinan.
- Laajensin markkina-alueitani käsittämään torit ja kukkakaupat.
- Varasin muutamia tapahtumia maatilallemme laajentaakseni palvelujani.

Vuoden 2017 loppupuolella ensimmäisen viljelyvuoteni jälkeen käsitin, että myynti kukkakauppoihin vei liikaa aikaa. ”Entä jos perustaisin oman kukkakaupan?” pohdin. Paikallinen kukkakauppa oli suljettu, ja rakennus oli rappeutunut. Niinpä mieheni ja minä ostimme rakennuksen, remontoimme sen ja avasimme kukkakaupan, jossa myydään myös taidetta ja paikallisia käsitöitä. Lisäksi avasin kasvivuokraus- ja vihersisustusliikeyrityksen.

Myyn kukkiani omassa liikkeessäni sekä kahviloissa, muotiliikkeissä ja paikallisen lentoaseman kioskissa. Joka päivä korjaan tarvitsemani sadon.

Herra välittää

Minulla on todistus siitä, että Herra välittää liikeyrityksestäni. Hän on auttanut minua luomaan taloudellisen turvallisuuden itselleni *sekä* osa-aikaisia työpaikkoja muutamille naisille, jotka haluavat työskennellä liukuvalla työajalla, ja opiskelijoille, jotka tarvitsevat työpaikkaa opiskelunsa ohien. Yksi tyttäristämme hoitaa kukkaviljelmää, ja kaksi pojistamme tekee suuren osan maatilasta töistä, kuten auttaa kasvihuoneen rakentamisessa. Barry auttaa iltaisin ja viikonloppuisin ja huolehtii raskaista nostamisista.

Me kaikki tuemme toisiamme ja työskentelemme yhdessä. Tämä on ollut siunauksena kaikille mukana oville. Olen kiireinen, mutta minulla on silti aikaa perheelleni, kirkon tehtäville, palvelutyövelvollisuuksille ja vapaaehtoistyölle.

Työskenteleminen siitä hetkestä, kun kylvän siemenen tai istutan kukkasipulin, siihen hetkeen, kun ojanan kukan asiakkaalle, antaa minulle valtavan onnistumisen tunteen. Olen aivan varma siitä, että Herra on lisännyt kykyjäni ja tehnyt minusta pystyvemmän kuin mihin olisin yltänyt omin voimin. ■

Kirjoittaja asuu Arkansasissa Yhdysvalloissa.

Martta ja Maria

Camille Fronk Olson

emeritusprofessori, muinaiset pyhät kirjoitukset, Brigham Youngin yliopisto

Riippumatta siitä tavasta, jolla päätämme palvella, on välttämätöntä, että hyväksymme Kristuksen ja seuraamme Häntä koko sydämeistämme ja mielestämme.

Aikana, jolloin monet Jerusalemissa ilmaisivat hämmennystä siitä, kuka Vapahtaja oli, Jeesus opetti: ”Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville [opista]” (Joh. 7:17). Jos haluamme tehdä enemmän kuin vain opetella oppia ja sen sijaan oppia, kuka Jeesus Kristus on, ja tulla Hänen opetuslapsikseen, meidän täytyy muuttaa uskomme toiminnaksi. Kertomus Martasta ja Mariasta osoittaa, että on olemassa enemmän kuin yksi tapa palvella Vapahtajaa omassa elämässämme.

Pian tämän saarnan jälkeen Jeesus meni joidenkin opetuslastensa kanssa Martan kotiin Betaniaan opettamaan evankeliumia. Martta otti päävastuun hyvän emännän tehtävästä, ehkä tarjoamalla ruokaa ja suojaa vierailleen, kun taas hänen sisarensa Maria istui Jeesuksen jalkojen juuressa ja kuunteli Hänen puhettaan. (Ks. Luuk. 10:38–42.) Siskosten erilaiset tavat palvella Mestaria opettavat meitä kunnioittamaan ja arvostamaan niitä, jotka ilmaisevat opetuslapsuutta erilaisin tavoin. Jeesuksen opetukset tässä kertomuksessa osoittavat myös Hänen

näkemyksensä siitä, että naiset olivat vapaita valitsemaan, kuinka he palvelivat ja kuinka osoittivat opetuslapsuutta, samoin kuin miehetkin voivat valita.

Palvelemista antamalla

Juuri ennen kuin Luukas kertoo Martasta ja Mariasta, hän kertoo vertauksen laupiaasta samarialaisesta. Tässä kertomuksessa Vapahtaja opetti meitä osoittamaan armeliaisuutta muita kohtaan, kuten antamaan ruokaa, suojaa ja huolenpitoa jokaiselle, joka on sen tarpeessa (ks. Luuk. 10:30–37). Se, että Martalla ”oli kädet täynnä työtä – – palvellessaan” (Luuk. 10:40), osoittaa, että hän hyväksyi tämän periaatteen ja hänellä oli näkemys siitä, sillä hän muutti uskonsa toiminnaksi.

Jeesus havainnollisti opetustaan siitä, että se, joka on suurin, palvelkoon muita (ks. Matt. 20:26–28; Luuk. 22:26–27), käyttämällä elämänsä palveleseen. Martta reagoi haluamalla palvella Häntä. Kertomuksessa Martasta ja Mariasta on kaksi naista, jotka ovat esimerkkinä todellisesta uskosta ja

opetuslapsuudesta palvelemalla ja oppimalla. Aivan kuten Martta osoitti rakkautensa Kristusta kohtaan palvelemalla, mekin voimme palvella lähipiirissämme olevia tavalla, joka keskittyy rakkauteemme Vapahtajaamme kohtaan ja halukkuuteemme oppia ja noudattaa Hänen evankeliumiaan.

Kun palvelemme, meidän pitää muistaa, että on muitakin tapoja palvella ja että meidän ei pidä tuomita niihin osallistuvia. Kun Martta harmistui siitä, että hänellä oli ”kädet täynnä työtä” (Luuk. 10:40), hänen suhtautumisensa toi tilanteeseen kiistan hengen ja uhkasi Vapahtajan vierailuun liittyvää hyväntahtoisuuden ilmapiiriä.

Vaikka Martta olikin vieraanvarainen ja vastuuntuntoinen, hän oli myös ahdistunut ja uppoutunut kiireisiinsä. Hän valitti Jeesukselle: ”Herra, etkö lainkaan välitä siitä, että sisareni jättää kaikki työt minun tehtäväkseni? Sano hänelle, että hän auttaisi minua.” (Luuk. 10:40.) Hänen vastalauseensa antaa ymmärtää, että hän käsitti olevansa palvelemassa yksin. Hän oli sokea muiden sillä hetkellä erilaisille tavoille palvella, mukaan lukien Marian ja itse

Voimme sisällyttää Martan ja Marian esimerkit omaan elämäämme ja pyytää Hengen johdatusta palvelukseemme parhaalla tavalla.

Vapahtajan. Martta havainnollisti antamisen periaatetta mutta hän teki sen asenteella, joka ei edistänyt Hengen läsnäoloa. Omassa elämässämme nykyään mekin voimme osoittaa rakkauttamme muita kohtaan teoillamme ja asenteellamme.

Palvelemista vastaanottamalla

Varoittavalla äänellä Jeesus antoi tunnustusta Martan pyrkimyksille palvella ja hänen siitä seuranneelle turhautumiselle: ”Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet niin monista asioista” (Luuk. 10:41). Vapahtajan sanojen tarkoituksena ei ollut väheksyä Martan valitsemaa tapaa osoittaa vieraanvaraisuutta vaan tunnustaa se oikeus, joka Marialla oli palvella kuuntelemalla ja oppimalla. Marian teot osoittavat meille, mikä

on välttämätöntä kaikille niille, jotka haluavat seurata Häntä riippumatta heidän valitsemastaan tavasta palvella.

Maria salli Vapahtajan palvella häntä ottamalla vastaan Hänen sanansa. Hänen esimerkkinsä osoittaa, että me voimme osoittaa rakkautta Vapahtajaa kohtaan istumalla Hänen jalkojensa juuressa oppiaksemme ja kasvaaksemme Hengessä.

Vain yksi on tarpeen

Vastaus Martan ristiriitaiseen tilanteeseen oli tunnustaa, että ”vain yksi on tarpeen” (Luuk. 10:42). Se tarkoittaa yksinkertaisuuden syvällistä voimaa, mutta *yksinkertainen* voi merkitä meille kaikille erilaisia asioita. ”Tarpeellisen” mittapuu löytyy vaikuttimistamme, ei siitä, mitä saamme aikaan. Riippumatta

tavasta, jolla päätämme palvella, niin tärkeää on, että hyväksymme Kristuksen ja seuraamme Häntä koko sydämeämme ja mielestämme.

Saattaa olla, että jonakin hetkinä palveleminen ”Martan tavalla” voi olla paras tapa, kun taas muut hetket tuntuvat suosittavan ”Marian suhtautumistapaa” – tai jopa jotakin sellaista, mikä ei sovi kumpaankaan näistä kahdesta. Voimme sisällyttää Martan ja Marian esimerkit omaan elämäämme ja pyytää Hengen johdatusta palvelukseemme parhaalla tavalla.

Tarkastelkaamme asenteitamme palvellessamme valitsemallamme tavalla ja muistakaamme, että kaikkein tärkeintä on meidän sitoumuksemme seurata Häntä. Olkaamme aina Vapahtajan jalkojen juuressa. ■

**Piispa
Dean M. Davies**

ensimmäinen
neuvonantaja
johtavassa
piispakunnassa

Jumalan ohjaamaa opetuslapsuutta

Jos pyritte tulemaan rakkaan Vapahtajamme todellisiksi opetuslapsiksi,
niin Herra, taivaan Jumala viitoittaa teille oikean tien.

Haluan käsitellä kahta kysymystä, joihin itsekin halusin vastauksia ollessani nuori.

Ensimmäiseksi, jos omistatte elämänne Jumalan palvelukseen, niin ohjaako Hän askelianne ja käyttääkö Hän teitä vanhurskaksiin tarkoituksiinsa? Toiseksi, jos teette valinnan seurata Vapahtajaa ja kulkea opetuslapsuuden tietä, niin huolehtiiko Herra teistä, johdattaako ja siunaako Hän teitä ja täyttääkö Hän teidät ilon ja täyttymyksen hengellä käyttäessään teitä tarkoituksiinsa?

Rakkaat veljeni ja sisareni, tiedän, että jos annatte sydämenne Vapahtajalle ja pyritte uskoa ja myötätuntoa osoittaan kulkemaan sitä tietä, jota Hän on käskenyt kulkea, Herra käyttää teitä tavoilla, joita ette osaa nyt edes kuvitella.

”Mutta enhän minä ole mikään erityinen”, sanotte. ”Olen kaikin tavoin keskinkertainen. En ole erityisen älykäs, kaunopuheinen, hyvin pukeutunut tai edes hyväkäyttöinen. Kuinka Jumala voisi käyttää minua?”

Aikojen alusta asti taivaallinen Isämme on kääntynyt niiden puoleen, jotka ovat keskinkertaisia, ja käyttänyt heitä tarkoituksiinsa. Apostoli Paavali kirjoitti teille nykyään, aivan kuten hän kirjoitti muinaisille korinttilaisille:

”Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailmassa on heikkoja, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta.

Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin.

Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä.”
(1. Kor. 1:27–29.)

Kun koitti aika Vapahtajamme palauttaa kirkkonsa maan päälle, miksihän Hän valitsi vähäpätöisen pojan, jolla oli hyvin vähän muodollista koulutusta?

Miksihän Jumala käski Gideonia, maanviljelijää, lähettämään jatkuvasti joukkoja kotiin, kunnes hänellä oli jäljellä enää 300 miestä kohtaamassa lukemattoman määrän vihollisia (ks. Tuom. 7:1–25)?

Miksihän arvellette Vapahtajamme valinneen kalastajan toimimaan pääapostolinaan ja johtamaan kirkkoa sen jälkeen kun Hän olisi mennyt pois (ks. Matt. 16:18)?

Ensiksikin, koska ”Herra ei katso kuten ihminen. Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen.”
(1. Sam. 16:7.)

Toiseksi, koska Jumala pystyy ottamaan vaatimattomimman saven ja luomaan siitä mestariteoksen. Todellakin, ”jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?” (Room. 8:31.)

Kolmanneksi, Jumala valitsee heikkoja, jotta kukaan ei voi kerskailla ja sanoa: ”Olen tehnyt tämän omilla kyvyilläni.”

Kun Pietari, vaatimaton kalastaja, ottaa pienen joukon uskovia ja sitten ohjaa heidät voimalliseksi kirkoksi, ihmiset korottavat äänensä kiittämään Jumalaa.

Kun 300 miehen sotajoukko valloittaa tuhansien sotajoukon, ihmiset ylistävät Jumalaa.

Kun rajaseudun poika jättää kyntöauran ja kääntää innoittavimman ja elämää eniten mullistavan kirjan sitten Raamatun, ihmiset eivät ylistä ihmisjärkeä vaan Jumalan voimaa.

Taivaallinen Isä ei tarvitse sitä, että te olisitte voimakkaita, älykkäitä tai sujuvasanaisia. Hän tarvitsee sitä, että käännätte sydämenne Hänen puoleensa ja pyritte kunnioittamaan Häntä palvelemalla Häntä ja auttamalla myötätuntoisesti lähipiirissänne olevia.

Pyhän Hengen palvelutyö

Toinen asia, jonka haluan painaa mieleenne, on se, että jos seuraatte Jumalaa totuudessa ja voimassa, Hän on siunaava teitä tavoilla, joita ette pysty käsittämään.

Vuonna 2006 presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) ja ensimmäinen presidenttikunta päättivät, että tulisi harkita temppelin rakentamista San Salvadoriin El Salvadorissa. Kävimme katsomassa lukuisia tontteja, mukaan lukien erästä kokonaista kaupunkikorttelia, joka sijaitsi kaupungin vanhemmassa keskustassa. Kun ajoimme tontin luota toiselle, mikään ei tuntunut oikealta.

Viimein ohitimme erään kasvualueen kaupungin länsiosassa. Tunsin jotakin sen alueen suhteen ja kävelin ympäriinsä muutaman korttelin verran. Yksi tontti, jota ympäröi muuri, oli erityisen kiinnostava. Otin yhteyttä omistajiin ja sain sanan, ettei kiinteistö ollut myytävänä, joten menin kotiin.

Mutta profeetta oli sanonut, että temppeli rakennettaisiin San Salvadoriin, joten palasin katsomaan muita tontteja. Jälleen kerran huomasin tuntevani vetoa sitä muurilla ympäröityä tonttia kohtaan, ja otin uudelleen yhteyttä. Minulle vastattiin, ettei tontti ollut myytävänä.

Palasin jälleen kotiin, mutta en päässyt eroon siitä tunteesta, että temppelin pitäisi olla juuri siellä. Otin yhteyttä perheeseen ja kysyin, voisivatko he edes tavata minut. He myöntivät siihen. Jälleen kerran matkustin San Salvadoriin mukanani ystäväni Robert Fox, joka on töissä kirkon kiinteistöjaostossa. Sinä aamuna polvistuimme rukoukseen huoneessani ennen päivän alkua ja pyysimme Herralta apua.

Kun ajoimme portista sisään, tuntui miltei kuin olisimme tulleet pyhään puutarhaan. Siellä oli puita ja kukkia, ja ulkoa tuleva kiihkeä meteli pysähtyi portille. Herra Miguel Dueñas, hänen veljensä ja kaksi Miguelin pojista olivat odottamassa meitä. He tervehtivät meitä ja johdattivat meidät suvun kartanoon – joka oli iso ja tilava.

Kerroimme heille, että olimme tulleet kirkkomme presidentin toimeksiannosta ja että hän halusi siunata sitä maata ja kirkon jäseniä rakentamalla sinne temppelin. Näytin kuvia muista temppeleistä. Sanoin, että meidän mielestämme heidän kiinteistönsä, heidän sukunsa kartano oli oikea paikka.

Ei ollut yllättävää, kun he jälleen kerran kieltäytyivät, mutta pitihän meidän yrittää. Niinpä miltei tunnin ajan yritimme kaikkia lähestymiskeinoja, kuten suoraa ostoa, kiinteistöjen vaihtoa ja kaikkia muita vaihtoehtoja, joita mieleemme tuli. Mutta he olivat lujia päätöksessään ja kieltäytyivät jokaisesta tarjouksesta.

Olimme tehneet kaiken voitavamme. Olimme valmistautuneet. Olimme tehneet parhaamme sen mukaan mitä osasimme. Mutta se ei yksinkertaisesti riittänyt.

Sydämeni täyttyi hartaalla rukouksella: ”Isä, autathan meitä tietämään, mitä sanoa tai tehdä?”

Viimein kävi ilmeiseksi, että matkamme oli ollut turha. Näytti siltä, ettei mikään muuttaisi heidän mieltään. Mutta kun aloimme tehdä lähtöä, jotakin tapahtui. Herran Henki valtasi huoneen. Se oli käsin kosketeltavaa. Jokainen huoneessa oleva tunsu sen. Se oli yksi hengellisesti voimallisimmista kokemuksista, mitä olen milloinkaan tuntenut.

Miguel Dueñas, joka ei ollut kirkon jäsen, alkoi itkeä. Hän kääntyi veljeensä päin ja sanoi: ”Ellemme voi myydä sukumme kartanoa, emmekö voisi myydä kiinteistön parhaan alueen, joka on kadun toisella puolella?”

Hänen veljensä vastasi myöntävästi. Sitten puhuimme siitä toisesta tontista. He omistivat kartanon vieressä päätien toisella puolella muutamia satoja hehtaareja, ja sen tontin ydin työntyi esiin hieman, niin että jokaisesta tietä kulkevasta autosta näkisi temppelin.

Sitä tonttia he tarjosivat Herran temppelinä varten. Se oli todellakin ihme. Siitä hetkestä lähtien Herran siunaukset olivat mukana tapahtumissa. Elokuun 21. päivänä 2011 presidentti Henry B. Eyring, silloinen ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, vihki temppelin Herran palvelemiseen.

Todistan, että kaunis temppeli koristaa San Salvadorin kukkuloita – ei minkään sen ansiosta, mitä veli Fox tai minä sanoimme tai teimme. Se on siellä tänä päivänä meidän kaikkivaltiaan Jumalamme Pyhän Hengen voimallisen palvelutyön ansiosta.

Armollinen Isämme

Jos Herra välittää kyllyiksi lähettääkseen Henkensä ja saatukseen tontin myytäväksi temppeliä varten, niin eikö Hän lähetäkin Henkeään ja valmista teidän sydäntänne ja ohjaa teidän askelianne?

Te olette sanoin kuvaamattoman paljon arvokkaampia kuin maapala. Te olette taivaallisen Isänne rakkaita lapsia. Te olette maailmankaikkeuden Jumalan jälkeläisiä!

Eikö Hän olekin tietoinen teistä? Eikö Hän käytäkin teitä ja siunaa teitä tavoilla, jotka ovat loistavampia kuin pystytte edes kuvittelemaan?

Pyhissä kirjoituksissa meille sanotaan, että jos turvaamme Herraan koko sydämeistämme emmekä jätä elämäämme oman ymmärryksemme varaan, jos pidämme Hänet mielessämme, missä kuljemmekin, niin Hän viitoittaa meille oikean tien (ks. Sananl. 3:5–6).

Kuningas Benjamin tiivistä täydellisesti sen sanoman, jonka haluan jättää teille. Hän sanoi: ”Minä tahdon teidän ajattelevan niiden siunattua ja onnellista tilaa, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sillä katso, he ovat siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä; ja jos he pysyvät uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan taivaaseen, niin että he voivat siten asua Jumalan luona milloinkaan päättömän onnen tilassa.” (Moosia 2:41.)

Kohotan ääneni ylistämään tätä totuutta ja todistamaan siitä. Todistan, että olen nähnyt Jumalan luvattujen siunausten täyttyvän yhä uudelleen omassa elämässäni ja monien muiden elämässä.

Lupaen, että jos käännätte sydämenne taivaallisen Isänne puoleen, jos pyritte joka päivä rakastamaan ja seuraamaan Jeesusta Kristusta yhä täydellisemmin, jos myötätuntoa ja ystävällisyyttä osoittaen jaatte lähipiirissänne olevien kärsivien kuormia ja kohotatte heidän käsiään, jos pyritte tulemaan rakkaan Vapahtajamme todelliseksi opetuslapsiksi, niin Herra, taivaan Jumala viitoittaa teille oikean tien. Hän käyttää teitä ylimaallisiin tarkoituksiinsa. Hän siunaa teitä tavoilla, joita ette osaa edes kuvitella. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 3. marraskuuta 2015 pidetystä puheesta ”God Will Use You, God Will Bless You” [Jumala käyttää teitä, Jumala suunaa teitä].

Sydän muuttui, ystävät muuttuivat

Teini-ässä olin äärimmäisen kapinallinen ja toimin tavoilla, jotka olivat ristiriidassa sen kanssa, kuinka minut oli kasvatettu. Aloin juoda alkoholia, kun olin 13-vuotias, ja lukion viimeisenä vuonna join joka viikonloppu.

Kävin joskus kirkossa vähentääkseni yhteenottoja vanhempieni kanssa, mutta minulla oli tapana nukkua läpi sakramenttikokouksen ja sitten mennä rannalle ennen pyhäkoulua. Jos sanoisin, että vanhempani olivat tyytymättömiä käyttökseeni, se olisi tilanteen vähättelyä. Heidän ansiokseen voi sanoa, että he kunnioittivat tahdonvapauttani samalla kun kannustivat minua elämään evankeliumin mukaan. Minulla ei siltikään ollut mitään aikomusta pysyä aktiivisena kirkossa, enkä todellakaan nähnyt lähetystyötä osana tulevaisuuttani.

Lukion jälkeen menin erääseen korkeakouluun ja jatkoin kapinointiani. Mutta myöhään eräänä iltana muistan

maanneeni sohvallani miettien tulevaisuuttani. Millaisen tytön kanssa menisin naimisiin? Jos kääntäisin selkäni Herralle, löytäisinkö koskaan tietä takaisin? Niin tärkeitä kuin nämä päätökset olisivatkin, en tuntenut intoa muuttua.

Vähän myöhemmin osallistuin erään kaverin takapihajuhliin, joissa oli alkoholia ja hehkuva nuotio. Vitsailtuani jonkin aikaa kaverieni kanssa astelin hetkeksi etäämmälle ja suljin silmäni.

Kun jälleen avasin silmäni, koin selkeyden hetken. Katselin, miten typerästi ystäväni käyttäytyivät, enkä enää tuntenut kuuluvani siihen ryhmään. Lähdin ja päätin lopettaa juomisen ja juhlissa käymisen. Se merkitsi sitä, että minun pitäisi vaihtaa ystäväpiiriäni, mikä ei ollut helppoa. Mutta tein sen.

Ne päätökset ovat siunanneet elämäni. Lopulta palvelin lähetystyössä, ja olen palvellut monissa kirkon tehtävissä. Mikä tärkeintä, solmin avioliiton

suurenmoisen naisen kanssa temppelessä. Tämä on johtanut parhaimpiin siunauksiin elämässäni.

Luin äskettäin Alman ja Moosian poikien kääntymyksestä (ks. Moosia 27) ja siitä, kuinka he kokivat voimallisen sydämenmuutoksen (ks. Alma 5:12–14), joka tapahtui osittain Alman isän uskollisten rukousten ansiosta. Sitten ajattelin omia vanhempiäni ja ymmärsin – yli 30 vuotta myöhemmin – että se vakavoitava kokemus niissä juhlissa oli suoraa tulosta heidän rukouksistaan.

Nyt isänä, jonka lapsi kamppailee vaikeuksissa, huomaan olevani samantilaisessa tilanteessa kuin Alman isä ja omat vanhempani. Mutta soveltamalla pyhien kirjoitusten kohtia itseäni saan uskoa ja toivoa siihen, että jonakin päivänä minunkin lapseni kokee sydämenmuutoksen. ■

Julkaistaan nimettömänä, Kalifornia, USA

Juhlissa katselin, miten typerästi ystäväni käyttäytyivät, enkä enää tuntenut kuuluvani siihen ryhmään.

Unelmani lähetystyöstä toteutui vihdoin

Monia vuosia haaveilin palvelemissa kokoaikaisessa lähetystyössä. Mutta kun yliopistosta valmistumisen jälkeen palasin kotiin, huomasin, kuinka kipeästi perheeni tarvitsi minua. Isäni terveys horjui, ja perhe tarvitsi taloudellista apua. Neljästä lapsesta vanhimpana tunsin, että minun piti jäädä kotiin auttamaan. Taivaallinen Isä siunasi minua kunnollisella työpaikalla. Vaikka palkka ei ollut kovin suuri, se riitti toimeen tulemiseen.

Aina kun minulta kysyttiin palvelemisesta kokoaikaisessa lähetystyössä, vastasin, että haluaisin palvella. Joka kerta sen sanoessani äitini kuitenkin katsoi minua silmissään sekä innostusta että surua. Tiesin, että jos pyytäisin päästä lähetystyöhön, hän antaisi luvan ja pitäisi tuntemansa huolen perheen tulojen menettämisestä omana tietonaan.

Muutamia vuosia kului, ja eräs kelloinen pappisuudenhaltija pyysi minua solmimaan avioliiton hänen kanssaan temppelissä. Vastasin myöntävästi, ja meitä siunattiin myöhemmin kolmella lapsella – kahdella työllä ja yhdellä pojalla. Yksi suurimpia ilojamme on ollut, kun poikamme lähti lähetystyöhön. Lohdun ja rauhan henki täytti

Tyttäremme lähetystyöstä lähettämien viestien lukeminen täytti minut lähetystyöhengellä. Rukoilin lähetystyötilaisuuksia ja tunsin innoitusta lähettää viestin ystävälleni.

kotimme. Minusta tuntui, että haluni palvella lähetystyössä koki osittaisen täyttymisen.

Olin innoissani, kun vanhin tyttäreemme kertoi, että hänkin halusi palvella lähetystyössä. Lähetyskentällä ollessaan hän lähetti joka viikko viestejä kertoen työstään. Hänen todistuksensa innoitti minua ja täytti minut lähetystyöhengellä. Rukoilin joka päivä lähetystyötilaisuuksia.

Eräänä päivänä sain innoitusta kysyä eräältä ystävältä henkilökohtaisessa viestissä sosiaalisessa mediassa, olisiko hän kiinnostunut tapaamaan lähetyssaarnaajat. Hän sanoi: ”Kyllä!” Täytin verkossa olevan nimiviitelomakkeen sivustolla lds.org, ja pian lähetyssaarnaajat alkoivat opettaa häntä.

Kolmen kuukauden kuluessa hän liittyi kirkkoon. Hänen lapsensa seurasivat muutama kuukausi myöhemmin. Hengen johdatuksen mukaan kutsuin muitakin ystäviä kuuntelemaan lähetyssaarnaajia. Kun tyttäreemme palasi kotiin, minäkin tunsin suorittaneeni 1½ vuoden lähetystyöpalvelun.

Taivaallinen Isä tunsu sydämeni toiveet ja sen, mikä oli parasta perheelleni ja minulle. Olen kiitollinen siitä, että Hän täytti toiveeni palvella lähetyssaarnaajana, mikä toive minulla oli ollut sydämessäni niin kauan. ■

Jean Daniel Daroy, Ontario, Kanada

Kolmikymmenvuotinen matkamme temppeliin

Ennen kuin veljeni lähti Sveitsiin, Henki kuiskasi sydämelleni, että tämä matka toisi hänet lähemmäksi Vapahtajaa ja Hänen kirkkoaan.

Muutamia kuukausia kasteeni jälkeen nuorempi veljeni Oswaldo liittyi erääseen toiseen kirkkoon ja osallistui aktiivisesti sen seurakunnan toimintaan. Mutta halusin Oswaldon tietävän sen, minkä minä tiesin olevan totta. Halusin hänen varsinkin ymmärtävän profeettojen sanoja.

Joka kuukausi, kun sain *Liahona*-lehden, halusin jakaa sen Oswaldon kanssa. Ehdotin, että jotkin lehden aiheista voisivat auttaa häntä valmistautumaan oman kirkkonsa kokouksiin. Olin tyytyväinen, kun hän myöntyi ehdotukseeni. Monia vuosia kuitenkin kului, ja minua suretti huomata, ettei veljeni halunnut ottaa vastaan Jeesuksen Kristuksen palautettua evankeliumia.

Eräänä aamuna Oswaldo kertoi perheellemme, että hän aikoi jättää kotimaamme Ecuadorin ja matkustaa Sveitsiin. Lähtöpäivänä hän suostui siihen, että annoin hänelle siunauksen. Minulle se oli liikuttava hetki, koska Henki kuiskasi sydämelleni, että tämä matka toisi Oswaldon lähemmäksi Vapahtajaa ja Hänen kirkkoaan.

Sveitsissä Oswaldo tapasi lähetyssaarnaajat ja lopulta kutsui heidät kotiinsa. Ajan myötä

hän ystävystyi heidän kanssaan läheisesti. Mutta hän kertoi minulle, että jos lähetyssaarnaajat ottaisivat puheeksi kasteen, hän ei enää ottaisi heitä vastaan. Kuvitelkaa yllätystäni ja iloani, kun sain häneltä sähköpostiviestin, jossa hän kertoi minulle aikovansa mennä kasteelle. Minä liityin kirkkoon vuonna 1981. Oswaldo kastettiin 20 vuotta myöhemmin toukokuussa 2001. Hän sai oman endaumenttinsa heinäkuussa 2002, ja hänet sinetöitiin vaimoonsa helmikuussa 2003.

Kun Oswaldo palasi Ecuadoriin, hän lausui todistuksensa eräässä sakramenttikokouksessa. Kyynelsilmin hän sanoi: ”Veljeni antoi minulle luettavaksi profeettojen sanoja. Nämä sanat innoittivat minua, kun valmistauduin kokouksiin siinä kirkossa, jossa kävin aiemmin, ja monet ihmiset ylentyivät tällä tavoin. Profeettojen sanat muuttivat elämäni. Niiden ansiosta opin tietämään, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on jälleen maan päällä täytydessään voimineen ja valtuuksineen.”

Helmikuussa 2011 Oswaldo ja minut sinetöitiin vanhempiimme Guayaquilin temppelissä Ecuadorissa. Profeettojen sanat ovat siunanneet perhettämme iankaikkisesti. ■

Francisco W. Fierro, Lima, Peru

Marttyyreita ja todistukseni

Olin epäileväinen, kun lähetyssaarnaajat kertoivat minulle Joseph Smithistä ja Mormonin kirjasta. Ensimmäinen ajatukseni oli, että Joseph Smith, kuten monet muut niin sanotut ”profeetat”, on saattanut tuoda väärennetyn kirjan maailmaan pyrkien tulemaan rikkaaksi, kuuluisaksi tai sankariksi.

Minulla ei ollut mitään aikomusta lukea Mormonin kirjaa. Mutta ajan mittaan lähetyssaarnaajien ystävyys ja heidän intonsa evankeliumia kohtaan saivat uteliaisuuteni heidän sanomaansa kohtaan kasvamaan.

Kun luin ne Mormonin kirjan jakeet, jotka lähetyssaarnaajat olivat pyytäneet minua lukemaan, löysin Moronin kutsun kysyä Jumalalta vilpittömin sydämin, vakain aikein ja Kristukseen uskoen, onko Mormonin kirja totta (ks. Moroni 10:4–5). Ajattelin: ”Kuka – tietoisena siitä, että kirja on väärennetty – uskaltaisi haastaa meidät kysymään

Jumalalta vakain aikein ja vilpittöminä, onko Mormonin kirja totta?”

Sitten yhtenä päivänä lähetyssaarnaajat selittivät, että Joseph Smith ja hänen veljensä Hyrum olivat kuolleet marttyyreina todistuksensa vuoksi. Yhtäkkiä mieleeni tuli ajatus, etteivät he olisi koskaan antaneet omaa henkeään jonkin sellaisen vuoksi, minkä he tiesivät valheeksi. Sinä hetkenä minut valtasi lämmin tunne, kuin palava tuli. Se oli Pyhän Hengen todistus, joka vahvisti sydämelleni, että Joseph Smith oli tosi profeetta. Tämä todistus sisimmässäni minut kastettiin ja konfirmoitiin.

Tämä kokemus muistui mieleeni 25 vuotta myöhemmin, kun luin kahden toista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Jeffrey R. Hollandin puheen. Puhessaan vanhin Holland kysyi, olisivatko Joseph ja Hyrum marttyyrikuolemaansa edeltävänä ratkaisevana hetkenä Jumalan edessä edelleen pilkanneet Jumalaa

yhdistämällä elämänsä, kunniansa ja oman iankaikkisen pelastuksensa kirjaan, jonka he tiesivät väärennetyksi.

”*Sitä he eivät olisi tehneet!*” vanhin Holland sanoi. ”He olivat valmiit kuolemaan ennemmin kuin kieltäisivät Mormonin kirjan jumalallisen alkupeuran ja iankaikkisen totuudellisuuden.”¹

Vanhin Hollandin sanat kuulostivat minusta hyvin järkeenkäyviltä, ja ne vahvistivat todistustani profeetta Joseph Smithistä ja Mormonin kirjan voimasta.

Olen kiitollinen profeetta Joseph Smithistä. Hän toi esiin Mormonin kirjan ja antoi auliisti henkensä todistaakseen Jeesuksesta Kristuksesta. Mormonin kirjan avulla olen oppinut tietämään, että Jumala on olemassa ja että Hän rakastaa minua. ■

Sunju Kim Muir, Maryland, USA

VIITE

1. Jeffrey R. Holland, ”Turvaa sielulle”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 89.

Kun sain tietää, että Joseph Smith ja hänen veljensä Hyrum kuolivat marttyyreina, Henki vahvisti minulle, etteivät he olisi koskaan antaneet omaa henkeään jonkin sellaisen vuoksi, minkä he tiesivät valheeksi.

Me uskomme siihen, että tulee olla täydellinen – Kristuksessa

Vuorisaarnassaan Jeesus antoi meille haasteellisen käskyn olla täydellisiä (ks. Matt. 5:48). Mutta koska me kaikki teemme virheitä, kuinka Jumala odottaa meidän pitävän tämän käskyn? Kun saamme oikean ymmärryksen siitä, mitä Jumala meiltä odottaa, voimme oppia tietämään, mitä profecetta Moroni tarkoitti sanoessaan, että meistä voi tulla ”täydellisiä Kristuksessa” (ks. Moroni 10:32–33).

Mitä tarkoittaa se, että on täydellinen?

”Kreikankielinen sana, jonka vastineena on käytetty sanaa *täydellinen*, voidaan kääntää myös sanoilla ’kokonainen, ehyt ja täysin kehittynyt’ (ks. PKO, ”Täydellinen”). Vapahtajamme pyytää meitä tulemaan kokonaisiksi, ehyiksi, täysin kehittyneiksi – tulemaan täydellisiksi niissä hyveissä ja ominaisuuksissa, joista Hän ja taivaallinen Isämme ovat esikuvia.”¹

”Vapahtajan meille kuvailema täydellisyys on paljon enemmän kuin virheetön suoritus. Se on Vapahtajan suuressa esirukouksessaan Isälleen ilmaisema odotus iankaikkisuudesta – että meistä voitaisiin tehdä täydellisiä ja me voisimme elää Heidän kanssaan tulevissa iankaikkisuuksissa.”²

”Uskon, ettei Jeesus tarkoittanut tätä aihetta koskevaa saarnaansa sanalliseksi vasaraksi, jolla paukutamme itseämme puutteidemme vuoksi. Ei, uskon Hänen tarkoittaneen sen kunnianosoitukseksi sille, kuka ja mikä Jumala, iankaikkinen Isä, on ja mitä me voimme saavuttaa Hänen kanssaan iankaikkisuudessa.”³ ■

VIITTEET

1. Gerrit W. Gong, ”Tulla täydelliseksi Kristuksessa”, *Liahona*, heinäkuu 2014, s. 45.
2. Ks. Russell M. Nelson, ”Kohti täydellisyyttä”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 87.
3. Jeffrey R. Holland, ”Olkaa siis täydellisiä – lopulta”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 41.

”Se, että ymmärrämme Vapahtajan lahjoittaman sovittavan rakkauden, voi vapauttaa meidät täydellisyyteen liittyvistä itse aiheutetuista, virheellisistä ja epärealistisistä odotuksista.”

Vanhin Gerrit W. Gong kahdentoista apostolin koorumista, ”Tulla täydelliseksi Kristuksessa”, *Liahona*, heinäkuu 2014, s. 42.

Mitä Jumala odottaa

”Kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus – ja [rakastakaa] Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne” (Moroni 10:32).

Kun epäonnistutte, tehkää parannus osoittaen uskoa Jeesukseen Kristukseen.

Pitäkää liitot eli lupaukset, joita olette tehneet Jumalan kanssa.

Tehkää parhaanne pitääksenne käskyt läpi elämänne.

”Jatkakaa – – kärsivällisesti, kunnes teistä tehdään täydellisiä” (OL 67:13).

Mitä Jumala *ei* odota

Olkaa täydellisiä *nyt!* Älkää koskaan tehkö virheitä.

Antakaa perfektionismin asenteen kuormittaa itseänne.

Olkaa jatkuvasti kiireisiä – aina tekemässä työtä älkääkään koskaan pitämässä hauskaa.

Arvostelkaa itseänne edistymisen puutteesta.

Yrittäkää ”ansaita” tie taivaaseen.

Gekkoja, sirkkoja ja aikaa lasten parissa

Nancy Thomas

En koskaan arvannut, että matelijoilla olisi pysyvä vaikutus poikani ja minun väliseen suhteeseen.

Poikani Dallin on aina rakastanut matelijoita. Minä puolestani en ole koskaan pitänyt niistä. Dallin sai meiltä luvan hankkia matelijan sillä ehdolla, että valitsipa hän minkä tahansa, se mahtuisi pölynimurin putkesta sisään – ihan vain siinä tapauksessa, että se pääsisi ulos terraariostaan hänen koulussa ollessaan. Kävimme läpi useita vaihtoehtoja sammakoista iguaaneihin, ennen kuin päädyimme kahteen sametinpehmeään leopardigekkkoon nimeltään Fuzz ja Diane.

Dallinin uudet kaverit tulivat perheeseemme, kun hän oli seitsemänvuotias. Yksi gekkojen omistamisen puolista, jota en ollut ennakoanut, oli se, että niitä piti ruokkia sirkoilla – elävillä sirkoilla – kerran viikossa. Vuosien ajan Dallin ja minä kävimme ”sirkkasäntäilyillä”. Ne tapahtuivat harvoin sopivaan aikaan – tavallisesti myöhään illalla, kun yritimme viime hetkellä ehtiä lemmikkikauppaan ennen sen sulkemista.

Diane eli vain kolme vuotta, mutta Fuzz eli useita vuosia terveenä ja onnellisena. Viimeisen lukiovuotensa loppupuolella Dallin sai puheenpito-kurssilla tehtäväksi pitää esityksen. Hän kyseli ideoita aviomieheltäni ja minulta. Ehdotimme, että hän kertoisi leopardigekkoista, koska hän jo tiesi niistä hyvin paljon ja voisi viedä Fuzzin sinne havaintomateriaalina. Silloin Dallin kertoi meille, että Fuzz oli kuollut.

”Ihanko totta? Milloin se kuoli?” kysyin epäuskoisena.

Dallin kertoi meille, että Fuzz oli kuollut viikko aikaisemmin.

”Se on minun huoneessani, mutta älkää huolestuko. Ei se rupea haisemaan. Se on pakattu kaksinkertaiseen laatikkoon.”

Nähtyään meidän ällistyksemme Dallin selitti: ”Olen tekemässä koetta – haluan nähdä, kun se maatuu.”

Kävi ilmi, että Dallinin koe oli muutenkin kuin vain gekon maatumisen seuraamista. Hänellä oli tapana keskeyttää

prosessi panemalla Fuzz pakastimeen pariin viikoksi ja sitten sulattaa se ja antaa sen maatua lisää.

Vuosi myöhemmin, kun Dallin oli lähetystyössä, siivosin pakastinta ja löysin sen perältä yhä kaksinkertaiseen laatikkoon pakatun Fuzzin. Koska olin valmistelemassa pakettia lähetettäväksi Dallinille, ajattelin, että olisi hauskaa laittaa mukaan hänen pieni kokeensa. Laitoin Fuzzin huolellisesti laatikkoon, käärin sen kauniiseen mustavalkopilkulliseen paperiin ja mahdutin sen näitisti Dallinille lähetettävään pakettiin mukanaan viesti: ”Paketissa on sinulle yllätys.” Sitten odotin innokkaana hänen vastaustaan.

”Olen ajatellut sitä gekkoa siitä asti kun sain sen takaisin”, hän kirjoitti. ”En niinkään itse gekkoa vaan kaikkea sitä aikaa, jonka vietin automatkoilla joka viikko hakiessamme sirkkoja ja toimittaessamme muita asioita ja kuunnellesani autossa istuessamme sinun ajatusiasi, kertomuksiasi ja todistustasi. Se oli hyvä syy sille, että piti lähteä ja sain

jutella kanssasi (en tosin itse puhunut paljoakaan, mutta kyllä kuuntelin).”

Kun kävimme ostamassa sirkkoja. Kukapa olisi arvannut? Me vanhemmat emme voi aina suunnitella vaikutuksemme ajankohtaa. Usein se vain tapahtuu. Se saattaa tapahtua, kun olemme peittelemässä lapsiamme sänkyyn iltaisin, ajamassa hiihtohississä yhdessä tai vain autossa matkalla hoitamaan asioita. Meidän pitää varata aikaa siihen, että olemme lastemme kanssa.

Vapahtaja näytti suurenmoisimman esimerkin ajan varaamisesta lapsille.

Opetettuaan pitkän päivän ajan nefiläisiä Kristus käski kansaa tuomaan pienokaisensa Hänen luokseen. Hän polvistui pienten lasten keskelle ja rukoili. Rukouksen jälkeen Hän itki. Ja sitten ”hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan” (3. Nefi 17:21).

Ne lapset tiesivät, että Jeesus rakasti heitä. Hän varasi auliisti aikaa heitä varten. Hän kuunteli heitä, rukoili heidän puolestaan ja siunasi heitä. Ne, jotka näkivät tämän, täytyivät sellaisella voimalla, että kertomuksessa sanotaan:

”Milloinkaan ennen ei silmä ole nähnyt eikä korva kuullut niin suuria ja ihmeellisiä asioita kuin me näimme ja kuulimme Jeesuksen puhuvan Isälle” (3. Nefi 17:16).

Vaikutus, joka Jeesuksella Kristuksella oli niihin lapsiin, kesti sukupolvien ajan. Kun me sijoitamme lapsiimme kiinnostustamme ja aikaamme – vaikka vain menisimme heidän kanssaan ostamaan sirkkoja – niin toivon mukaan meidänkin vaikutuksemme kestää sukupolvien ajan. ■

Kirjoittaja asuu Mainessa Yhdysvalloissa.

Kun toinen vanhemmista tai kumpikaan ei käy kirkossa

Karmel Newell

Presidentti Russell M. Nelson varttui rakastavassa kodissa, ja hän rakasti suuresti vanhempiaan. Lapsena hän kuitenkin kävi kirkossa ilman äitiään tai isäänsä, ja hän kaipasi sitä, että hänet sinetöitäisiin perheeseensä temppelissä.¹ Mutta yhdenkään lapsen ei tarvitse kulkea liittopolkua yksin. Sukulaisten ja seurakuntalaisten osoittama rakkaus ja huolenpito voivat täyttää niiden lasten tarpeita, joilla ei ehkä ole evankeliumin antamaa tukea kotona. Vakaat evankeliumin opetukset ja hyvät kokemukset kotona ja kirkossa voivat pohjimmiltaan auttaa jokaista lasta tuntemaan taivaallisen Isän rakkautta.

Vanhemmille, jotka käyvät kirkossa ilman puolisoa

- 1. Jaa evankeliumin mukaisen elämän tuomia siunauksia.** Auta lapsianne näkemään, että evankeliumin mukainen elämä voi tuoda rauhaa – ja keventää kuormia. Selitä, miksi sinä olet tehnyt valinnan osallistua kirkon toimintaan, ilman että puhut pahaa puolisosiasi, joka on tehnyt valinnan olla käymättä kirkossa. Kerro tuntemuksiasi siitä, kuinka kasteenliittosi pitäminen antaa sinulle lohtua ja ohjausta.
- 2. Omaksu myönteinen asenne.** Auta lapsia näkemään hyvää perheessään. Voit myös auttaa heitä näkemään hyvää kirkon opettajissaan, johtajissaan ja seurakuntanne jäsenissä.

Se, että puhuu lapsille siitä hyvästä, mitä he kokevat kotona ja kirkossa, voi auttaa heitä tuntemaan taivaallisen Isän rakkautta.

- 3. Käsittele kielteiset tunteet.** Puhukaa siitä, mitä lapsenne oppivat kirkossa. Älä vatvo muiden heikkouksia tai piittaamattomia huomautuksia. Puhu sen sijaan myönteisesti ja osoita halua oppia muilta.
- 4. Käsittele kielteiset tunteet.** Auta lapsia tunnistamaan kielteisiä tunteita kuten pelko, yksinäisyys, pettymys ja viha. Sitten voit auttaa heitä käsittelemään tunteuksiaan piirtämällä, leikkimällä tai puhumalla.

Tarvittaessa voit myös etsiä ammatti-apua. Haavoittuneiden sydänten parantuminen auttaa kaikkia olemaan vastaanottavaisempia hengellisille tuntemuksille ja saamaan parempia kokemuksia kirkossa.

- 4. Pyydä tarvittaessa apua.** Jos tarvitset apua, älä odota, että joku tarjoaa sitä. Joskus kirkon johtohenkilöt ja seurakunnan jäsenet eivät ehkä huomaa tarvetta tai he saattavat epäroidä

auttaa pyytämättä. Jos lapsi tarvitsee siunausta, mieti rukoillen, kuka saattaisi voida auttaa, ja sitten pyydä. Mieti myös, ketä sinä voisit auttaa.

Kaikille aikuisille

1. **Huomaa lapset, jotka käyvät kirkossa ilman toista vanhempaa tai kokonaan ilman vanhempia, ja rakasta heitä.** Opettele heidän nimensä ja tervehdi heitä lämpimästi ja ystävällisesti. Älä tuomitse heidän olosuhteitaan äläkä kysele poissa olevista vanhemmista. Kun lapset tuntevat saavansa vilpittöntä rakkautta muilta kirkon jäseniltä, he todennäköisemmin rentoutuvat, oppivat ja tuntevat Hengen.
2. **Huomioi erityistarpeet.** Kun lapset käyvät kirkossa ilman toista tai molempia vanhempia, huomioi, kuinka tietyt opetukset tai toiminat saattavat vaikuttaa heihin. Kun oppiaiheessa käsitellään pappisuuden siunauksia, opeta, että nämä siunaukset ovat kaikkien ulottuvilla. Jos jossakin toiminnassa on mukana vanhempia, kutsu mukaan kaikki vanhemmat. Tiedosta lapset, joilla saattaa olla herkkiä tunteita erityisinä päivinä kuten isänpäivänä tai äitienpäivänä.
3. **Auta heitä rakastamaan ja vahvistamaan perhettään.** Opeta lapsille, että perhe on Jumalan säätämä.² Kannusta heitä arvostamaan perheessään

olevaa hyvää. Sukututkimustyö voi auttaa lapsia ymmärtämään, että heidän perheensä sai alkunsa ennen heidän syntymäänsä. Ja suvun tutkiminen voi suoda siunauksena ”[heidän perheelleen] enemmän läheisyyttä ja iloa”³.

4. **Opeta heille tosi oppia.** Tahdonvapaus on pelastussuunnitelman keskeinen oppi, eivätkä lapset ole vastuussa vanhempiansa valinnoista ja synneistä (ks. Moos. 6:54). Vanhempien ongelmat eivät ole heidän lastensa syytä, eikä heidän lapsillaan ole vastuuta niiden ratkaisemisesta. Tämä tieto voi auttaa lapsia kantamaan vähemmän huolta asioista, joita he eivät voi muuttaa, ja arvostamaan monia päivittäisiä siunauksia perheessään.

Presidentti Henry B. Eyring, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut: ”Taivaallinen Isämme haluaa koota koko perheensä ja siunata sitä. – – Hänen suunnitelmansa antaa jokaiselle Hänen lapsistaan mahdollisuuden hyväksyä tai hylätä Hänen kutsunsa. Ja perheet ovat keskeisellä sijalla tässä suunnitelmassa.”⁴ ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Thydysvalloissa.

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 93–96.
2. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
3. Quentin L. Cook, ”Iloa sukututkimustyöstä”, *Liahona*, helmikuu 2016, s. 27.
4. Henry B. Eyring, ”Jumalan perheen kokoaminen”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 20.

LAPSILLE

Ystävä-lehdessä:

- Presidentti Nelsonin lapsuuden kokemus: ”Kiitollinen vanhemmista” (kesäkuu 2019, s. Y2)
- ”Uusi luku” (kesäkuu 2019, s. Y4)
- ”Stevenin ensimmäinen tulevan isän päivä” (*Liahona*, kesäkuu 2015, s. 72)

NUORILLE

Liahonassa:

- ”Elämä on maraton” (huhtikuu 2019, s. 54).

Täydellinen suunnitelma

Milloin viimeksi suunnitelmiasi menivät myttyyn? Viime viikollako? Minulle kävi niin. Olivatpa suunnitelmamme miten täydellisiä tahansa, **elämän odottamattomat käänteet** tuntuvat olevan kuolevaisuuden tosiasia. En koskaan suunnitellut neljää keskenmenoä kahden lapsemme väliin, mutta niin kävi. Kun rukoillen laaditut suunnitelmat yllättävät meidät odottamattomin tavoin – tai epäonnistuvat täysin – **mitä teemme?** Tässä numerossa nuoret aikuiset erilaisissa olosuhteissa kertovat vastauksista, joita he ovat saaneet tähän kysymykseen, kun heidän perhesuunnittelunsa ei ole sujunut suunnitelmien mukaan.

Aviomiehelleni ja minulla keskenmenot pysäyttivät kulkumme ja särkivät sydämemme (ks. s. 44). Katherinelle ja hänen miehelleen Herran äänen kuuleminen yhteiskunnan mieliteiden keskellä kävi hyvin vaikeaksi (ks. s. 48).

Vain sähköisinä julkaistavissa artikkeleissa Christina kertoo äidiksi tulemiseen liittyvistä peloistaan ja epäroinneistään ja Brian selostaa, kuinka työkomennus miltei suisti raiteiltaan

hänen ja hänen vaimonsa perhesuunnitelmat. Katie, nuori naimaton aikuinen, esittää näkemyksen meidän vanhemmuutemme iankaikkisesta luonteesta.

Olipa tilanteesi se, että odotatte lasten tulevan siunaamaan kotianne, saatte enemmän lapsia kuin alun perin suunnittelitte tai vain odotat avioliittoa, niin yksi asia on varma: **taivaallisella Isällä on täydellinen suunnitelma**, ja Hän on aina ohjaamassa ja tukemassa meitä henkilökohtaisin, yksilöllisin tavoin, kun pyrimme mukauttamaan oman tahtomme Hänen tahtoonsa.

Lopputuloksesta riippumatta jo se, että yksinkertaisesti **haluamme saattaa lapsia tähän maailmaan**, siunaa meitä syvällisemmällä näkemyksellä taivaallisen Isän suuresta onnensuunnitelmasta. Olitpa missä tahansa omalla perheen kasvattamisen matkallasi, niin kun luet kertomuksiamme, toivon vilpittömästi, että Pyhä Henki opastaa sinua saamaan näkemyksiä tai vastauksia, jotka voivat auttaa sinua matkan varrella.

Mukavia lukuhetkiä!

Martta ja Jim Bracht

PARAS NEUVO...

Nuoret aikuiset kertovat parhaita saamiaan neuvoja, jotka koskevat lasten saamista:

"Kun menimme naimisiin, eräs suurenmoinen opettaja sanoi, että päätös on sinun, puolisisi ja Herran välinen. Hän varoitti meitä siitä, että usein ihmiset sanovat päätöksen olevan miehen ja vaimon välinen, mutta jättävät Herran pois. Se, että olemme pitäneet Herran mukana päätöksissämme, on siunannut meitä enemmän kuin voin sanoa."

- **Bonnie Cornick, Idaho, USA**

"Älkää odotako 'täydellistä ajankohtaa' lasten saamiseen - muuten odotatte ikuisesti."

- **Annie Hall, Queensland, Australia**

"Älkää olko huolissanne siitä, mitä muut sanovat! Päätös on sinun ja puolisisi ja taivaallisen Isän välinen."

- **Kulani Walters, Auckland, Uusi-Seelanti**

Mikä on paras neuvo, minkä olet ikinä saanut vastoinkäymisten voittamisesta? Lähetä vastauksesi sivustolla liahona.lds.org 30. kesäkuuta 2019 mennessä.

KERRO KOKEMUKSISTASI

Onko sinulla jokin upea kokemus, josta haluaisit kertoa? Vai haluatko nähdä artikkeleja tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.lds.org.

TIETOA NUORIIN AIKUISIIN KUULUVISTA KIRJOITAJISTA

Marianne von Bracht iloittaa perheen yhteisestä ajasta, musiikista ja auringonpaisteesta. Koska hän on syntynyt Yhdysvaltain Michiganissa, missä aurinko ei aina paista, hän tietää, että Kristuksen valo voi kirkastaa minkä tahansa päivän, olivatpa pilvet kuinka sakeita tahansa.

Katherine Ramirez de Pineda on kotoisin Managuasta Nicaraguasta, ja hän liittyi kirkkoon ollessaan 18-vuotias. Hän opiskeli englannin opettamista vieraana kielenä, ja hän työskentelee alakoulun opettajana. Hänet ja hänen aviomiehensä on sinetöity Guatemalan temppelissä Guatemalassa, ja heillä on kolme ihanaa lasta.

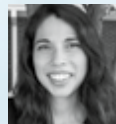
Katie Sue Embley on sitä mieltä, että maailma on täynnä kauniita ihmisiä, joiden tarinat ansaitsevat tulla kuulluiksi. Hän opiskelee journalismia ja espanjan kieltä, ja hänen tavoitteenaan on #sharegoodness [jakaa hyvyttä].

Brian Morrill, hänen vaimonsa ja heidän kaksi tyttöään ovat työkomennuksen vuoksi sijoitettuina laivaston tukikohtaan Norfolkissa Virginiassa Yhdysvalloissa. Brian on luutnantti ja työskentelee lentopuseerina laivaston E-2 Hawkeye-lentokoneessa.

Christina Crosland on hiljattain valmistunut Brigham Youngin yliopistosta. Hän viettää vapaa-aikaansa lukemalla ja keräämällä kirjoja tulevaisuuden unelmakirjastoonsa. Tällä hetkellä hän ja hänen aviomiehensä nauttivat pienen tyttövänsä kanssa uudesta kodistaan Texasissa Yhdysvalloissa.

TÄSSÄ OSASTOSSA

44 Odottamista elämän punaisissa valoissa
Marianne von Bracht

48 Siunattu lapsilla
Katherine Ramirez de Pineda

JULKAISTAAN VAIN SÄHKÖISENÄ

Iankaikkinen identiteettimme vanhempina

Katie Sue Embley

Tarpeita laivastolla - ja meidän perheellämme

Brian Morrill

Voitin lasten saamista koskevan pelkoni

Christina Crosland

Löydät nämä artikkelit ja muutakin

- sivustolta liahona.lds.org
- kohdasta **NA-viikkojulkaisu** (Evankeliumiaiheisen kirjaston Nuorten aikuisten osiossa)
- sivustolta [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona).

Odottamista elämän punaisissa valoissa

Se, että sain keskenmenon toisensa perään, tuntui aivan kuin perättäisiltä punaisilta valoilta elämässäni, mutta kun käännyin Herran puoleen, huomasin, että kunkin menetyksen myötä tunsin rauhaa, sain näkemystä ja koin kasvua.

Marianne von Bracht

Sormeni puristivat ohjauspyörää samalla kun tuijotin huolestuneena punaista valoa. Kun se viimein vaihtui vihreäksi, kiihdytin eteenpäin mutta jouduin pysähtymään jälleen uusiin, loputtomilta vaikuttaviin punaisiin valoihin. Olin yhä kymmenen minuutin päässä lähetyssaarnaajasarten kanssa pidettävästä opetuksesta, jonka olisi pitänyt alkaa viisi minuuttia sitten. Jos olisin ollut viisaampi äiti, olisin osannut ennakoida sen varttitunnin pituisen kiukunpuuskan, jonka miltei kolmivuotias tyttäremme sai juuri kun olimme menossa ovesta ulos, mutta en ollut. Kyllä, maailma jatkaisi kulkuaan, vaikka olisin myöhässä, mutta koska yritin tehdä jotakin hyvää, niin enkö ansaitsisi sitä, että edes *jotkin* liikennevaloista olisivat minun puolellani? Kun odotin kärsimättömänä jälleen yksissä punaisissa valoissa, saatoin tuntea turhautumiseni kiristyvän suuttumukseksi. ”Yritän tehdä jotakin hyvää. Teen parhaani! Missä on sitä apua, jota tarvitsen?”

Reilut puolitoista vuotta aiemmin olin huomannut kyseleväni samankaltaisia kysymyksiä samankaltaisessa tilanteessa – sillä kertaa vain paikassa, jossa oli kaikkea sitä rauhaa ja seesteisyyttä, jota punaisten liikennevalojen hetkestäni puuttui.

Pyhässä lehdossa Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa lehdet olivat juuri ja juuri hiirenkorvalla ympärilläni näkyvissä ruskeissa oksissa. Vasta lehteen puhkeavat pensaat, joita oli siellä täällä, tuntuivat huokuvan ilmaan elämää. Korviini kaikui vain lempeän ilmanhenkäyksen, lastenrattaiden ja askelten aiheuttamaa kahinaa – ei autoja, ei teitä, ei äännekkäitä keskusteluita. Seesteisyydestä huolimatta mielessäni pyöri kuitenkin kysymyksiä ja epävarmuutta. Mieheni Lance ja minä olimme odottaneet kolme pitkää vuorokautta, jotta lääkäriini soittaisi viime hetken ultraääni- ja verikokeiden tuloksista. Odotin epätoivoisesti vastauksia ja lohdutusta.

Sain lohtua

”Herra siunasi heitä Hengellään ja sanoi heille: Olkaa turvallisella mielellä. Ja he olivat turvallisella mielellä.” (Alma 17:10.)

Huomasin tuijottavani talvesta selvinneitä kukkapenkkejä Palmyran tempelin ulkopuolella. Mielessäni puin sanoiksi kysymyksiä, joita pohdin: ”Jos tällä kertaa saan keskenmenon, miksi? Mitä sen jälkeen?” Yhtä lempeästi kuin kevätuulahdus ympärilläni Herra puhui mieleeni lohtua, jota olin kaivannut. En enää tarvinnut tietoa lääkäriltä – tiesin, että tämä raskaus päättyisi keskenmenoon – mutta yhtäkkiä ymmärsin, että tämä pieni sielu oli taivaallisen Isän täydellisissä, rakastavissa käsissä. Yhtäkkiä se epätoivo, joka oli kuluttanut minua, vaihtui tynnyttäväksi rauhaksi, joka antoi minulle voimaa seuraavien viikkojen ja kuukausien aikana.

Vihreän valon odottamista

”Olen ollut kiitollinen niistä monista tavoista, joilla Herra on siunannut minua Lohduttajalla, kun olen tarvinnut rauhaa. Siltikään taivaallinen Isämme ei ole kiinnostunut pelkästään lohdustamme vaan sitäkin enemmän edistymisestämme ylöspäin.”¹

– Presidentti Henry B. Eyring

Muutamia päiviä Palmyrassa käynnin jälkeen jouduin kokemaan järkyttävän keskenmenon. Vaikka rauhan tunne oli edelleen tukenani, tunsin olevani menetyksen vuoksi fyysisesti ja emotionaalisesti heikko enkä ollut valmis siihen odottamiseen, joka seurasi. Ensin odotin laboratoriotuloksia, jotka viittasivat harvinaiseen osittaiseen rypäleraskauteen. Sitten odotin verikokeiden tuloksia viikoittain, kahden viikon välein ja lopulta kuukausittain, jotta varmistettaisiin, ettei näkyisi merkkejä sen seurauksena mahdollisesti kehityvästä syövästä. Jopa niinä pitkinä odottamisen kuukausina Lance ja minä pystyimme helposti näkemään Herran käden lohduttavan ja tynnyttävän meitä läpi sen ajan. Osittaisella rypäleraskaudella ei ollut pysyviä seurauksia, ja jo puolen vuoden kuluttua lääkäri sanoi, että voisimme yrittää seuraavaa lasta. Olin elämässäni jälleen edistymisen tiellä. Punainen valo oli viimein vaihtunut vihreäksi.

Mutta jo vajaan kolmen kuukauden kuluessa ja useita verikokeita myöhemmin koin jälleen keskenmenon – tällä kertaa vain viikko ennen joulua. Taas kului kolme kuukautta ja toivoni heräsi jälleen uuden positiivisen raskaustestin myötä, mutta viikko sen jälkeen tapahtui jälleen keskenmeno – taas uusi punainen valo.

Panin uskoni koetukselle

”Vaikka meillä on vahva usko, monet vuoret eivät siirry. – Jos kaikkea vastakohtaisuutta rajoitettaisiin, jos kaikki sairaudet poistettaisiin, silloin Isän suunnitelman ensisijaiset tarkoitukset tehtäisiin tyhjiksi.”²

– Vanhin David A. Bednar

Tulin jälleen raskaaksi, ja seuraava laskettu aikani olisi aivan seuraavan joulun aikaan. Minulla oli hyvä tunne tästä raskaudesta. Olimme nähneet

sydämenlyönnit varhaisessa ultraäänitutkimuksessa ja tiesimme, että perheenjäsenet rukoilivat puolestamme. Kun eräänä päivänä olimme temppelissä istumassa endaumentti-istunnossa, kävin mielessäni läpi selkeän ajatusketjun: ”Jos tämä raskaus päättyy keskenmenoon, kestäisikö uskoni? Totta kai se kestäisi. Mutta en tietenkään koe taas uutta keskenmenoa, koska tällä kertaa olen valmis hyväksymään Herran tahdon, olipa se mikä tahansa.”

Myönteisestä asenteestani huolimatta muutamia viikkoja myöhemmin huomasi merkit, menin ultraäänitutkimukseen ja aloitin sen tuskallisen prosessin, joka oli minulle liiankin tuttu. Uskoni ei kestänyt aivan niin hyvin kuin olin odottanut. Vastaukset, jotka olivat vahvistaneet minua aiempien keskenmenojen aikana, eivät tuntuneet enää riittävältä. Masennuksen aalto valtasi minut. Tunsin itseni särkyneeksi, tyhjäksi ja jopa hieman petetyksi. Mieheni ja minä emme olleet ainoita, jotka odottivat Herran siunauksia. Tyttäreemme sanoi meille usein, kuinka kovasti hän halusi pikkuveljeä tai pikkusiskoja. Sydäntämme särki hänenkin puolestaan. Kun käännyin haavoittuvine tunteineni Herran puoleen hartaassa rukouksessa, sain jälleen selkeän todistuksen siitä, että taivaallinen Isä oli hyvin tietoinen tuskastani ja olosuhteistani ja että Hän rakasti minua. Vaikka olosuhteeni pysyivät samoina, tämä suloinen ja yksinkertainen kokemus kevensi ihmeellisellä tavalla kuormaani ja antoi minulle kyvyn selviytyä ja jopa tuntea onnellisuutta, kun jatkoin jokapäiväistä elämääni. Toipa tulevaisuus mukanaan mitä tahansa, minä selviytyisin.

Kun muutamia kuukausia myöhemmin geenitestien tulokset tulivat mutta eivät antaneet mitään vastauksia, tunsimme jälleen hämmennystä näiden takaiskujen tarkoituksesta elämässämme. Yritin parhaani mukaan siirtää omat toiveeni syrjään ja mukauttaa tahtoni Herran tahtoon, mutta vaikeina hetkinä sydämeni huudahti: ”Mitä minun on tarkoitus oppia tästä? Yritän tehdä jotakin hyvää! Missä on sitä apua, jota tarvitsen?”

Muutin suhtautumistani

”Vaikeat asiat ovat vakio! Meillä kaikilla on haasteita. Muuttuva tekijä on se, kuinka suhtaudumme vaikeaan.”³ – Vanhin Stanley G. Ellis

Kahdeksan kuukautta neljännen keskenmenoni jälkeen ja vain muutamia viikkoja sen jälkeen, kun olin stressaantuneena ajamassa lähetyssaarnaajasarten luo, olin rauhallisena odottamassa punaisissa valoissa matkalla kotiin, kun sain vastauksen. Kun katselin autoja, jotka olivat pysähtyneet viereeni, ja autoja, jotka ajoivat edessäni tietä pitkin, sain iankaikkisen näkökulman elämäni. Ymmärsin yhtäkkiä, että ainoa asia, jolla on merkitystä matkallani, oli se, että pysyisin sillä tiellä, joka johtaisi minut takaisin taivaalliseen kotiini. Sillä, kuinka monissa ”punaisissa valoissa” odottaisin, ei olisi mitään vaikutusta päämääräni. Sillä olisi, kuinka suhtautuisin niihin.

Aloin vaalia elämässäni kaikkia punaisia valoja – sekä vertauskuvallisia että kirjaimellisia. Sen sijaan, että aikaa olisi kulunut hukkaan, jokaisesta tilanteesta tuli mahdollisuus saada kärsivällisyyttä ja näkemystä, joka tulee vain odottamalla. Aivan kuten jokaisen punaisen liikennevalon parina on vihreä valo toiseen suuntaan, olen huomannut, että jokainen punainen valo elämässäni on avannut väylän kasvulle – ei välttämättä sillä tavalla kuin olin suunnitellut kasvavani juuri silloin. Sen sijaan että olisin jäänyt vatvomaan pettymyksiä, aloin iloita tapahtumien jokaisen odottamattoman käänteen tarjoamasta mahdollisuudesta edistyä.

Keskityin Vapahtajaan

”Pohdittavana on ratkaisevan tärkeä kysymys: ’Mihin kohdistamme uskomme?’ Kohdistuuko uskomme yksinkertaisesti haluun saada huojennusta kivusta ja kärsimyksestä vai keskittyykö se lujasti Isään Jumalaan ja Hänen pyhään suunnitelmaansa sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa?”⁴ – Vanhin Donald L. Hallstrom

Kaksi pitkää vuotta ensimmäisen keskenmenoni jälkeen synnytin kauniin, terveen poikavauvan. Sinä aikana, joka johti siihen riemukkaaseen päivään perheessämme, opin ymmärtämään, että Jeesus Kristus ei kärsinyt puolestani poistaakseen kaiken kärsimyksen elämästäni. Sen sijaan Hän kärsi, jotta minä voisin vahvistua ja kasvaa kohtaamieni haasteiden kautta. Vaikka sydäntäsärkeviä menetyksen hetkiä ja pitkiä odotuksen kuukausia onkin yhä tuskallista muistella, niistä on tullut aarteita elämässäni. Niinä pyhinä hetkinä opin ymmärtämään, kuinka yksilöllisesti Vapahtaja tuntee kärsimykseni. Hän on auttanut minua tavalla, jolla vain sellainen, joka tuntee henkilökohtaiset murheeni, voisi auttaa. Vaikka vastukset elämässämme usein tuntuvatkin tekevän tyhjiksi suunnitelmamme edistyä, niin Herra käyttää niitä vastuksia sysätäkseen meitä eteenpäin korkeampaan päämäärään – tuntemaan Hänen rakkauttaan ja pysymään siinä. ■

Kirjoittaja asuu Texasissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Henry B. Eyring, ”Minä jätän teille rauhan”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 17.
2. David A. Bednar, ”Herran tahdon ja ajoituksen hyväksyminen”, *Liahona*, elokuu 2016, s. 22.
3. Stanley G. Ellis, ”Luotammeko me Häneen? Vaikea on hyvää”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 113.
4. Donald L. Hallstrom, ”Onko ihmiden aika lakannut?”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 89–90.

Ihmiset ovat kyseenalaistaneet valintamme saada useampia lapsia, mutta jälkipolvemme ansiosta pystymme paremmin ymmärtämään taivaallisen Isän rakkautta ja kehittymään jumalallisissa mahdollisuuksissamme.

Siunattu lapsilla

Katherine Ramirez de Pineda

"Onko tämä teidän viimeinen lapsenne?" Kun odotin kolmatta lastamme ja meillä oli jo ennestään kaksi alle viisivuotiasta lasta, ihmisillä tuntui usein olevan mielihope lapsistamme. "Onko tämä teidän viimeisenne?" "Etteköhän te etene liian nopeasti?" "Mitä te aiotte tehdä kolmen lapsen kanssa?" Näitä kysymyksiä kuulin tavallisesti. Vaikka se oli ymmärrettävää, sillä taloudellisten ongelmien vuoksi kotimaassamme ihmisillä on tavallisesti vain yksi tai kaksi lasta, niin se, mitä ihmiset eivät tienneet, on, että kun mieheni ja minä seurustelimme, me puhuimme siitä, kuinka monta lasta halusimme ja milloin hankkisimme heidät. Perhesuunnittelu oli meille tärkeä ja vakava päätös, joten päätös piti tehdä meidän kahden välillä, ja etsimme aina Jumalan

johdatusta. Kuuntelimme Henkeä ennemmin kuin ympärillämme olevia ihmisiä, ja meitä on siunattu lapsilla.

Kun Herra teki liiton Abrahamin kanssa, Hän lupasi Abrahamille lukuisia jälkeläisiä (ks. 1. Moos. 17:5–6; 22:17). Tästä pyhien kirjoitusten kohdasta saamme sen ymmärryksen, että taivaallisen Isämme mielestä lasten saaminen on yksi suurimpia siunauksia, mitä me voimme saada. Jälkipolvemme ansiosta pystymme paremmin ymmärtämään taivaallisen Isämme rakkautta ja kehittymme jumalallisissa ja iankaikkisissa mahdollisuuksissamme. Kun saamme lapsia, me paitsi autamme henkimaailmassa olevia henkiä tulemaan maan päälle ja saamaan ruumiin, me myös saamme etuoikeuden opettaa heille evankeliumia. Uskon, että harvat asiat elämässä valmistavat meitä paremmin

iankaikkiseen elämään kuin lasten saaminen. Perheemme on paikka, jossa parhaiten opimme syventymään Herran ominaisuuksiin. Nyt kun olen äiti, minua muistutetaan päivittäin siitä, kuinka tärkeää on pysyä lähellä taivaallista Isääni. Rukoilen koko ajan pyytäen johdatusta, voimaa ja kärsivällisyyttä sekä kiittäen Häntä niistä monista siunauksista, joita tulee lasten saamisen myötä.

Vanhemmuus on elämää mullistava kokemus, joka on täynnä haasteita mutta myös paljon iloa. Joka kerta kun kuuntelen vanhimman tyttäreni laulavan Alkeisyhdistyksen laulua tai katselen sitä, kun kaksivuotias poikani yrittää pitää silmänsä kiinni perherukouksemme aikana tai kun pitelen sylissäni nukkuvaa poikavauvaamme, tunnen sydämeni täyttyvän sanoin kuvaamattomalla ilolla. Lapsemme ovat sitä polttoainetta, joka

saa meidät kestämaan loppuun asti riippumatta siitä, kuinka monia haasteita kohtaamme elämässä. Olen todella kiitollinen taivaalliselle Isälleni siitä, että Hän on antanut minulle mahdollisuuden olla lasteni äiti.

Tiedän, että meidän taivaallinen Isämme rakastaa meitä. Olen tuntenut Hänen rakkautensa niinä suloisina pieninä hetkinä, jotka ovat täynnä todellista ikuista onnellisuutta, kuin myös koettelemuksen hetkinä. Hän lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen osoittamaan meille tien takaisin taivaalliseen kotiimme. Rakastan perhettäni ja tiedän, että perheet voivat olla yhdessä ikuisesti. ■
Kirjoittaja asuu Managuassa Nicaraguassa.

Koulussa, jota parhaillaan käyn,

on hyvin vähän kirkon jäseniä. Siksi minun on tärkeää elää tasovaatimusteni mukaan, sillä vain siten evankeliumin valo voi loistaa kauttani, jotta kirkkoon kuulumattomat voivat viimein löytää tiensä kirkkoon. Ehkä ei juuri nyt, mutta jonakin päivänä he muistavat, että koulussa oli se yksi omituinen poika, joka ei juonut jääteetä eikä kahvia, joka ei kiroillut ja joka kuului johonkin kirkkoon. Kenties jonakin päivänä esimerkkini johtaa heidät sinne, missä heidän tulee olla.

Voi olla vaikeaa olla erilainen, erottua muista. On todella helppoa luistaa tasovaatimuksista. Oman perheeni esimerkki ja rukous todella auttavat minua koko päivän ajan. Rukous muistuttaa minua tasovaatimusteni noudattamisesta.

Älä ikinä epäile hetkeäkään, etteikö se, mitä teet, olisi oikein. Ihmiset yrittävät aina saada sinut suremaan asioita, joita et tee. Et ehkä ole suosittu. Ei se mitään. Taivaallisen Isäsi ja Jeesuksen Kristuksen mielestä olet hyvä tyyppi siksi, että noudatat tasovaatimuksia. Ennen pitkää ymmärrät, että se, kuinka toimit nyt, tekee sinut onnelliseksi. Se on tosiaankin sitä kestäväää iloa, jota tasovaatimustesi noudattaminen tuo. Jatka siis eteenpäin ja elä edelleen tasovaatimustesi mukaan!

Nathan O., Manila, Filippiinit

TÄSSÄ OSASTOSSA

**52 Valmistautumista elämään:
Aseta realistisia tavoitteita,
jotka voit saavuttaa**
Chakell Wardleigh

**54 Pelastussuunnitelman
ymmärtäminen antoi
minulle rauhaa**
Nance Regold J. Micabani

56 Galilean kansaa
Breanna Call Herbert

**60 Kysymys ja vastaus:
Kuinka estän elektronisia
laitteitani häiritsemästä
minua kirkossa ja
seminaarissa?**

62 Meidän palstamme

**64 Viimeinen sana:
"Älä pelkää, minä olen
sinun kanssasi"**
Vanhin David A. Bednar

ASETA REALISTISIA TAVOITTEITA, jotka voit saavuttaa

Haluatko kehittyä? Tulla taitavammaksi jossakin erityistaidossa? Oppia jotakin aivan uutta? Sinun on mitä todennäköisimmin asetettava joitakin tavoitteita, jotta niin kävisi.

Chakell Wardleigh

kirkon lehdet

Joskus kirjoitamme pitkiä luetteloja tavoitteista ja yritämme todella kovasti saavuttaa ne, mutta sitten unohdamme ne tai luovumme niistä. Kuulostaako tutulta? Mistähän syystä emme toisinaan pysty pitämään kiinni asettamistamme tavoitteista, vaikka haluamme muuttua ja tulla paremmiksi? No, kaikki riippuu siitä, kuinka realistisia tavoitteemme ovat ja kuinka paljon työtä olemme halukkaita tekemään niiden eteen!

Tässä on muutamia vinkkejä siihen, kuinka asetat realistisia tavoitteita:

- **Aseta monipuolisia tavoitteita.** Keskity vahvistamaan monia elämäsi puolia yhden ainoan sijaan. Vapahtaja antoi täydellisen esimerkin: "Jeesukselle karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä" (Luuk. 2:52). Toisin sanoen Hän kasvoi fyysisesti, henkisesti, sosiaalisesti ja hengellisesti. Sinä voit asettaa tavoitteita tehdä samoin. Kun tiedät, että tavoitteesi auttavat sinua tulemaan paremmaksi ihmiseksi, se voi kannustaa sinua niin, että jaksat tehdä työtä niiden saavuttamiseksi.
- **Kirjoita tavoitteesi muistiin.** Pidä tavoitteesi paikassa, josta voit nähdä ne joka päivä! Ovatpa ne sitten ilmoitustaululla huoneessasi, lokerosasi koulussa tai vaikka puhelimesi, tarkastele niitä usein. Mitä useammin saat muistutuksen asettamistasi tavoitteista, sitä todennäköisemmin teet edelleen työtä niiden saavuttamiseksi.

TÄRKEIMMÄT TAVOITTEET

"Tärkeimmät tavoitteet, mitä voimme asettaa, ovat *palata* [Jumalan luokse] ja *vastaanottaa* ne iankaikkiset siunaukset, jotka koituvat liittojen solmimisesta ja pitämisestä."

Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, "Palata ja vastaanottaa", huhtikuun 2017 yleiskonferenssi.

- **Ole yksityiskohtainen.** Jos tavoiteluettelossasi on kohta "Opi jotakin uutta", se on kyllä realistinen mutta ei yksityiskohtainen tavoite. Millaisen asian haluat oppia? Soittamaan uutta soitinta? Jonkin uuden reseptin? Ehkä kokonaan uuden harrastuksen? Ole yksityiskohtainen siinä, mitä haluat saavuttaa!
- **Varaa aikaa tavoitteisiisi.** Koska elämä käy kovin kiireiseksi, tavoitteesi voivat helposti hukkua koulun, töiden, ystävien ja perheen varjoon. Mutta jos varaat tietyn ajan tehdä työtä tavoitteesi eteen joka päivä, joka viikko tai kuinka usein sitten haluatkin, niin todennäköisemmin pidät kiinni tavoitteestasi.
- **Aseta lyhyen aikavälin tavoitteita.** Voit asettaa itsellesi suuren tavoitteen, mutta saavuttaaksesi tuon tavoitteen sinun pitää edetä pienemmin tavoittein matkalla sinne. Itse asiassa tarvitset suunnitelman. Sanotaan vaikka, että haluat juosta tänä vuonna maratonin. Jotta pystyisit ennen pitkää juoksemaan 42 kilometriä, sinun pitää aloittaa pienestä. Aseta tavoite juosta joka viikko muutama kilometri ja lisää matkaa vähitellen viikko viikolta. Kun teemme suunnitelmia tavoitteisiimme pääsemiseksi, Jumala auttaa meitä saavuttamaan ne (ks. Sananl. 16:9).
- **Älä tee liikaa.** Älä aseta niin monia tavoitteita, että hädin tuskin muistat kaiken, mitä olet suunnitellut tekeväsi. Jos aloitat niin, että sinulla on vain muutama tärkeä tavoite sen sijaan että haalisit niitä heti kerralla 40, et tunne olevasi niin kuormittunut ja olet luottavaisempi pyrkimyksissäsi saavuttaa ne. Meidän pitää tehdä asioita "viisaasti ja järjestyksessä, sillä ihmistä ei vaadita juoksemaan nopeammin kuin hänellä on voimaa" (Moosia 4:27). Ja kun saavutat yhden tavoitteen, haluat todennäköisemmin saavuttaa toisenkin! Pienet asiat johtavat suuriin asioihin. ■

PELASTUS- SUUNNITELMAN

ymmärtäminen antoi
minulle rauhaa

Kun äitini todettiin sairastavan parantumaton syöpää, näin tulevaisuudessani vain surua. Ja sitten hän lausui todistuksensa pelastussuunnitelmasta.

Nance Regold J. Micabani

Muutama vuosi sitten, vanhempieni hääpäivänä, äidilläni todettiin neljännen asteen haimasyöpä. Kerroskuvauksen tulokset osoittivat, että hänen syöpänsä uhkasi hänen henkeään ja hänen kuntonsa oli heikkenemässä. Sillä hetkellä tiesin, ettei äitini eläisi kovinkaan kauan.

En ollut valmis siihen. Aavistin, millaista elämä olisi ilman äitiä. Kaikki olisi synkkää, lohdutonta ja murheellista. Ei olisi enää iloa eikä naurua – ei äidin lämpimiä halauksia, jotka lohduttaisivat minua. Tuntui kuin elämääkään ei enää olisi.

Kuukaudet kuluivat, ja äitini kunto heikkeni heikkenemistään. Eniten minua kuitenkin hämmästytti hänen halunsa käydä kirkossa, osallistua perheemme päivittäiseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen sekä oppiaiheiden pitämiseen perheiltoissamme, ja hän jopa nauroi kanssamme.

Yhtenä päivänä kysyin häneltä: "Etkö ole kyseenalaistanut taivaallisen Isän tahtoa? Etkö ole miettinyt, miksi juuri *sinulla* täytyy olla syöpä?" Äiti hymyili ja lausui todistuksensa pelastussuunnitelmasta. Hän sanoi minulle, että minun piti ymmärtää pelastussuunnitelma tunteakseni aitoa onnea, jonka se antaa. Hän sanoi, että jos ymmärtäisin, mistä olemme tulleet, mikä on tarkoituksemme tässä elämässä ja minne olemme menossa, niin ymmärtäisin, että olisimme aina yhdessä, että en koskaan oikeasti menettäisi häntä. Hän kannusti minua valmistautumaan edelleenkin lähetystyöhön ja kertomaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumista ja pelastussuunnitelmasta muille, jotta hekin voisivat saada lohdun ja onnen siunaukset.

Oivalsin, että äitini oli oikeassa. Miksi pelkäisin hänen menettämistään täällä maan päällä, jos tiesin, että niin kauan kuin pitäisin liittoni ja täyttäisin Isän tahdon, näkisin hänet seuraavassa elämässä? Tunsin rauhaa.

Vähän myöhemmin äiti nukkui pois. Vaikka ruumiinvalvojisissa – jotka pidimme ennen äidin hautajaisia

kunnioittaaksemme hänen elämänsä – oli vaikeaa ja olin surullinen, kaikki tuntui levolliselta ja saatoin yhä tuntea äidin läsnäolon. Jopa ihmiset ympärilläni tuntuivat ylentyneen. Tiesin, että se, mitä tunsin, oli todellinen siunaus Jumalan jumalallisen suunnitelman ymmärtämisestä.

Myöhemmin, kun oli aika viedä äidin arku hautausmaalle, eräs pieni poika tuli luokseni ja kysyi minulta, miksi en itkenyt. Muistin, mitä olin ajatellut äidin kuolemasta aiemmin ja miten olin nähnyt vain paljon surua ja murhetta. Hymyillen kyykistyin hänen vierelleen. Sanoin hänelle: "Tiedän, että näen äitini jälleen, jos noudatan jatkuvasti Jumalan käskyjä." Poikakin hymyili, ja tiesin, että hän tunsii samaa rauhaa kuin minä.

Äiti oli poissa, mutta en tuntenutkaan synkkyyttä, lohduttomuutta ja surua, joiden luulin täyttävän elämäni. Jätin äidille hyvästit ja sanoin hänelle, että me näkisimme toisemme seuraavassa elämässä. Menetyksestämme huolimatta tunsin lohtua. Se oli siunaus, joka koitui pelastussuunnitelman ymmärtämisestä. ■

Kirjoittaja asuu Filippiineillä.

Saat lisää tietoa elämästä kuoleman jälkeen lukemalla *Opin ja liittojen luvun 76*, jossa Herra kuvailee niitä, jotka perivät selestisen, terrestrisen ja telestisen valtakunnan, ja vertaa niitä kirkkauden valtakunta aurinkoon, kuuhun ja tähtiin.

GALILEAN

kansaa

Breanna Call Herbert
kirkon lehdet

Ollessaan maan päällä Vapahtaja opetti ja palveli monia. Tässä on muutamia niistä ihmisistä, joita Jeesus Kristus palveli Galileassa. Mitä nämä ihmiset olisivat sanoneet, jos he voisivat kertoa oman kokemuksensa, joka on pyhissä kirjoituksissa? Tässä on muutamia ideoita.

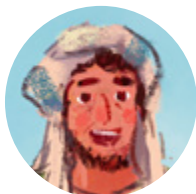
LAPSI: Minä seisoin lähellä Jeesusta Kristusta ja Hänen apostolejaan.

Apostolit väittelivät jostakin, ja Jeesus Kristus kysyi heitä siitä. Apostolit menivät aivan hiljaisiksi, eikä kukaan puhunut, koska he olivat väitelleet siitä, kuka heistä olisi suurin taivasten valtakunnassa. Sitten Vapahtaja osoitti minua. Minä seisoin heidän keskellä, ja Hän otti minut syliinsä. Hän sanoi heille, että se, joka on nöyrä kuten pieni lapsi, on suurin taivasten valtakunnassa. (Ks. Mark. 9:33–37; Matt. 18:1–5.)

POIKA: Minä olin kuullut Jeesuksesta Kristuksesta ja ihmeistä, joita Hän oli tehnyt sairaille. Kun Hän

sitten tuli Tiberiaan, liityin joukkoon, joka seurasi Häntä. Meitä oli paljon, noin 5 000 ihmistä. Minulla oli viisi ohraleipää ja kaksi kalaa. Jeesus Kristus otti ne ja siunasi ne. Ihmeellisesti jokainen sai syödäkseen siitä ruoasta, joka minulla oli mukana. Tämä ei kuitenkaan päätynyt siihen. Kun kaikki olivat kylläisiä, opetuslapset keräsivät tähteeksi jääneet palaset. Niitä tuli 12 korillista. (Ks. Joh. 6:5–14.)

MIES: Olin halvaantunut, joten en pystynyt liikkumaan. Kaiken lisäksi vapisin hallitsemattomasti. Se

oli kauheaa. Ystäväni olivat kuulleet, että Jeesus Kristus oli opettamassa eräässä talossa. He tiesivät, että Hän voisi auttaa minua, joten he yrittivät viedä minut Hänen luokseen. Talo oli täynnä väkeä, joten he päättivät laskea minut katon läpi. He purkivat kattoa ja laskivat sitten minut Jeesuksen Kristuksen eteen. Kun Jeesus näki minut, Hän sanoi minulle, että syntini oli annettu anteeksi. Hän käski minua nousemaan, ottamaan vuoteeni ja kävelemään. Niinpä minä tein niin – ja kaikki olivat hämmästyksissään! (Ks. Mark. 2:1–12.)

VIRKAMIES: Olin siihen aikaan Kaanassa. Ja poikani, joka oli Kapernaumissa, oli kuolemaisillaan.

Kuulin, että Jeesus oli lähistöllä, joten menin Hänen luokseen. Kun tein niin, pyysin Häntä lähtemään Kapernaumiin parantamaan poikani. Hän käski minun mennä kotiin, koska poikani oli elossa. Minä uskoin Häntä. Kun saavuin kotiin, palvelijani tulivat ulos ottamaan minua vastaan. He kertoivat minulle, että poikani oli elossa. Kysyin heiltä, mihin aikaan hän oli alkanut toipua. He sanoivat minulle, että se oli eilen, seitsemännellä tunnilla. Juuri silloin Kristus oli sanonut minulle, että poikani elää! (Ks. Joh. 4:46–53.)

MAGDALAN MARIA: Jeesus Kristus ajoi minusta pois seitsemän paha henkeä. Minä seurasin

Häntä, kun Hän kulki monissa kylissä saarnaten evankeliumia. (Ks. Luuk. 8:1–3.) Kun Kristus ristiinnaulittiin, minä olin ristin juurella (ks. Joh. 19:25). Kävin haudalla, jonne Hänen ruumiinsa oli laskettu. Minä olin ensimmäinen, joka näki Hänet Hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Luulin Häntä ensin puutarhuriksi, mutta kun Hän kutsui minua nimeltä, tiesin, että siinä oli minun Vapahtajani. (Ks. Joh. 20:11–16.)

SALOME: Minä olen Sebedeuksen vaimo ja Jaakobin ja Johanneksen, kahden

Jeesuksen Kristuksen apostolin, äiti. Minä kuljin Hänen seurassaan ja palvelin Häntä, kun Hän oli Galileassa. Olin Golgatalla, kun Hänet ristiinnaulittiin. (Ks. Mark. 15:37–41.) Minä toin tuoksuöljyä Hänen haudalleen voidellakseni Hänen ruumiinsa, mutta kun saavuin sinne, Hän ei ollut siellä. Sen sijaan näin miehen, jolla oli pitkät valkeat vaatteet. Ensin minua pelotti, mutta hän kehotti minua olemaan pelkäämättä. Hän sanoi, että Jeesus Kristus oli noussut kuolleista ja että minun pitäisi kertoa se apostoleille. (Ks. Mark. 16:1–8.)

SIMON PIETARIN ANOPPI: Minä olin hyvin sairas, kovassa kuumeessa.

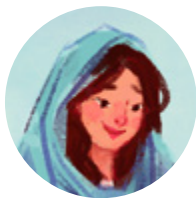
Kun Jeesus Kristus kuuli siitä, Hän tuli luokseni. Hän otti minua kädestä ja auttoi minut jalkeille. Kuume lähti minusta heti. Tunsin itseni niin terveeksi, että minä jopa palvelin vieraitani. (Ks. Mark. 1:29–31.)

NAININ LESKI: Poikani oli juuri kuollut. Olin jo menettänyt aviomieheni. Olin

syvästi murheissani.

Vaikka kanssani oli paljon ihmisiä, en voinut lakata itkemästä. Kun kannoimme poikani ruumista kaupungin porttien ulkopuolelle, luokseni tuli eräs mies. Hän oli Jeesus Kristus. Hän tunsii sääliä minua kohtaan ja kehotti minua olemaan itkemättä. Sitten Hän meni poikani luo. Ihmiset, jotka kantoivat häntä, pysähtyivät. Jeesus Kristus käski poikaani nousemaan. Ja poikani teki niin! Hän nousi istumaan ja alkoi puhua ja tuli luokseni. Hän oli elossa! Me kaikki ylistimme Jumalaa ja tiesimme, että keskuudessamme oli suuri profeetta. (Ks. Luuk. 7:11–17.)

MARIA: Minä olin kuullut Messiaasta, joka tulisi. En vain odottanut olevani

osallisena siinä. Olin kih-

loissa Joosefin kanssa, kun enkeli sanoi minulle, että saisin lapsen, joka olisi Jumalan Poika, ja hän käski minua antamaan lapselle nimen Jeesus. (Ks. Luuk. 1:26–38.) Ja Messias tuli. Minä synnytin Hänet tallissa. Paimenia ja tietäjiä tuli katsomaan Häntä ja antamaan Hänelle lahjoja. (Ks. Matt. 2:1–12; Luuk. 2:1–20.) Joosef ja minä kasvatimme Hänet, mutta Hän hämmästytti meitä aina. Kerran Hän oli kadoksissa kolme päivää. Me löysimme Hänet viimein temppelistä. Oppineet miehet kuuntelivat Häntä ja esittivät Hänelle kysymyksiä. (Ks. Luuk. 2:40–52.)

FILIPPUS: Minä olen yksi Kristuksen apostoleista. Hän lähetti meidät saarnaamaan

evankeliumiaan. Hän

käski meidän keskittyä Israelin kadonneisiin lampaisiin. Hän myös antoi meille voiman parantaa sairaita, puhdistaa spitaalisia, herättää eloon kuolleita ja ajaa pois pahoja henkiä. Hän kielsi meitä ottamasta mukaan rahaa tai vaatteita, mutta Hän varoitti, että meitä vainotaisiin. Me kuitenkin luotimme Häneen, koska tiesimme, että jos kestäisimme loppuun asti, meidät pelastettaisiin. (Ks. Matt. 10:1–10, 17–18, 22–23.)

TADDEUS JUUDAS: Minä olen Jeesuksen Kristuksen apostoli. Kun Hän

oli kerran opettamassa

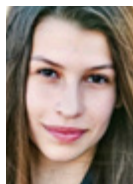
meitä – Hän opetti meitä usein – Hän sanoi meille, ettei Hän olisi enää kovin kauan maan päällä. Hän sanoi meille, että jos pitäisimme Hänen käskynsä ja rakastaisimme Häntä, Hän tulisi ja ilmaisisi itsensä meille. Hän sanoi, että Hän lähettäisi Pyhän Hengen auttamaan meitä muistamaan, mitä Hän oli opettanut meille. (Ks. Joh. 14:19–27.) ■

”Kuinka estän elektronisia laitteitani häiritsemästä minua kirkossa ja seminaarissa?”

”Mobiililaitteet, kuten älypuhelimet, ovat siunaus, mutta ne voivat myös estää meitä kuulemasta ’hiljaista, vienoa ääntä’. Niiden pitää olla palvelijoitamme, ei isäntiämme. – –

Kun ne alkavat häiritä suhteitamme ystäviin ja perheeseen – ja vieläkin tärkeämpää, Jumalaan – meidän pitää tehdä muutos.”

Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, ”Olkaa levollisia ja tietäkää, että minä olen Jumala”, kirkon koulu-laitoksen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 4. toukokuuta 2014, broadcasts.lds.org.

Poissa silmistä, poissa mielestä

Huomasin äskettäin, että minulla on taipumus käyttää elektronisia laitteita

kirkossa ja nuorten toiminnoissa. Siitä oli tullut tapa. Aina kun näin puhelimeni, minun oli pakko ottaa se ja tarkistaa, oliko minulle uusia tiedotteita tai tekstiviestejä. Ratkaisu? Kätkin puhelimen näkyvistäni. Olipa se sitten laukussa, tuolin alla tai vaikka ystävällä – ellen näkisi puhelintani, en tuntisi houkutusta käyttämään sitä.

Taryn M., 15, Florida, USA

Valmistele laitteesi minimoimaan häiriö

Valmistele laitteesi samalla tavoin kuin valmistat mielesi ja kehosi lepopäivää varten. Hiljennä matkapuhelimen tiedotteet luokan ajaksi. Voisit sijoittaa

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksen erilleen muista sovelluksista niin että jos sinun pitää käyttää pyhiä kirjoituksia tai muistiinpanoja, muut sovellukset eivät vie ajatuksiasi muualle.

Delguimar S., 21, São Paulo, Brasilia

Rukoile apua

Etsin Hengen vaikutusta rukoilemalla. Se auttaa minua pysymään erossa elektronisista laitteistani lepopäivänä ja seminaarissa. Aina kun rukoilen taivaallista Isääni ja luen Mormonin kirjaa, saan keinon pysytellä erossa laitteistani.

Desire M., 18, Comoén piirikunta, Norsunluurannikko

Älä unohda painettuja kirjoja!

Elektronisten laitteiden käyttäminen evankeliumin tutkimiseen on hyvä asia, mutta joskus se voi riistäytyä käsistä. Jotta voit välttää häiriötekijöitä, kokeile painetussa muodossa olevien pyhien kirjoitusten käyttämistä. Herra opastaa sinua. Opit paljon enemmän ja tunnet Hengen.

Aiyana A., 13, Laguna, Filippiinit

Pane se pois

Kirkossa hiljennän puhelimeni äänen ja pidän puhelimen taskussani, ellen etsi siitä pyhien kirjoitusten kohtia. Sakramentin aikana en käytä sitä lainkaan. Pidän sen poissa käsistäni välttääkseni houkutusta käyttää sitä.

William W., 17, Virginia, USA

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Mitä minun pitäisi sanoa, kun ystäväni kyseenalaistavat uskonkäsitteitä avioliitosta ja perheestä?

Perhejulistuksessa ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi julistivat, "että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja että perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi" (familyproclamation.lds.org).

Tämä julistus on "lausunto iankaikkisesta totuudesta", joka tuli "ilmoituksellisena prosessina", eikä se ole vain "lausunto menettelytavasta" (ks. Dallin H. Oaks, "Suunnitelma ja julistus", *Liahona*, marraskuu 2017, s. 31, 30, 29). Sinä voit ilmaista uskovasi henkilökohtaisesti, että näin on, ja voit kertoa siunauksista, joita nämä totuudet sinulle tuovat.

Vastatessamme muille meidän pitää välttää omahyväisyyttä ja riidanhallua. Meidän tulee pyrkiä rakastamaan muita. Ne, jotka ovat avoimia ja vilpittömiä, ansaitsevat vilpittömän vastauksen. Mutta jos on ilmeistä, ettei kyselijä ole vakavissaan ja haluaa vain pilkata tai vähätellä näkemyksiäsi, tai jos hän haluaa vain haastaa riitaa, on parasta olla ryhtymättä keskusteluun (ks. Matt. 7:6).

Mitä sinä ajattelet?

"Kuinka voin olla myönteinen ystäväni lähellä, jotka vaikuttavat masentuneilta?"

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkea-resoluutioinen valokuva 15. heinäkuuta 2019 mennessä sivustolla [liahona.lds.org](https://www.lds.org) (napsauta "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta]).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

JUOKSE!

YHTENÄ ILTANA olin kävelemässä kotiin. Olin vain muutaman korttelin päässä sieltä, missä olin tavannut ystäviäni aiemmin, mutta nyt oli aivan pimeä. Saatoin tuskin nähdä, minne olin menossa.

Huomasin, että minua seurasi kolme nuorukaista. Aloin kävellä nopeammin saadakseni välillemme etäisyyttä, mutta he seurasivat minua edelleen. Tunsin sisälläni levottomuutta. Sitten mieleeni tuli selkeä ajatus: juokse! Aloin juosta ylös kukkulaa. Kukkula oli todella jyrkkä, mutta tunsin voimaa, joka ei ollut minun. Se tuli jostakin muualta.

Nyt ne nuorukaisetkin juoksivat ja saivat välimatkaa kiinni. En ollut varma, mitä tehdä

seuraavaksi. Jälleen mieleeni tuli selkeä ajatus, että minun piti juosta alas kapealle kujalle. Kun tein niin, näin suureksi yllätykseksi poliisin. Koska olin uupunut juostuani kaikki nuo korttelit ja lähes läikähtymäisilläni, pyysin häneltä apua. Kun nuorukaiset näkivät minun puhuvan poliisin kanssa, he lakkasivat ajamasta minua takaa ja kävelivät viimein pois. Varmistaakseen, että olin turvassa, poliisi saattoi minut kotiin.

Sinä iltana ajattelin yhä uudelleen saamiani kehotuksia. Tunsin rauhaa tietäessäni, että taivaallinen Isä oli auttanut minua. Pidin rukouksen kiittäen Häntä Hänen johdatuksestaan. Tiedän, että jos noudatamme Hengen ääntä, me olemme turvassa.

Martín S., Puerto Madryn, Argentiina

”Te opitte seuraamaan kaikkein parasta opasta – Pyhän Hengen kuiskausta. Se on henkilökohtaista ilmoitusta. On olemassa menetelmä, jonka avulla meitä voidaan varoittaa hengellisistä vaaroista.”

Presidentti Boyd K. Packer (1924–2015), kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Hengelliset krokotiilit”, *Liahona*, lokakuu 2002, s. 11.

Kuinka voin olla valmis kuulemaan ja noudattamaan Hengen kehotuksia?

1. Ole hiljaa.

Kun varaat hiljaista aikaa pohtia ja mietiskellä, se auttaa sinua kuulemaan Hengen äänen (ks. Ps. 46:11).

2. Tee parannusta.

Parannus tekee sinut puhtaaksi, jotta Henki voi olla kumppanisi (ks. Alma 34:36).

3. Opiskele.

Kun tunnet Herran sanat, sinun voi olla helpompaa tunnistaa Hänen äänensä (ks. OL 1:38).

YLÖSNOUSU ON KIINNI MINUSTA

ÄITI HERÄTTÄÄ minut yleensä sunnuntaisin, jotta voisin valmistautua lähtemään kirkkoon ja jotta ehtisin sinne ennen kokousten alkua. Mutta yhtenä sunnuntaina äiti ei herättänyt minua. Heräsin itsekseni ja panin merkille, etten kuullut perheeni kirkkoon valmistautumisen tavallisia ääniä. Katsoin hermostuneena kelloa ja tajusin, että olin puoli tuntia myöhässä kirkosta. Olin jäänyt vaille sakramenttia. Luultavasti myöhästyisin pyhäkoulustakin.

Tunsin itseni hämmentyneeksi ja hylätyksi. Miksei äiti ollut herättänyt minua tänä aamuna? Hän herättää minut aina. Mutta sitten tajusin: Ei ollut äidin vastuulla herättää minua, jotta ehtisin kirkkoon ajoissa – vastuu oli minun. Minä olin tehnyt omat liittoni taivaallisen Isän kanssa, ja oli minun vastuullani pitää ne.

Myöhemmin samana päivänä äiti huomautti siitä, ettei hän ollut herättänyt minua kirkkoon. Hän sanoi, ettei hän herättäisi minua enää. Hän sanoi minulle, että minun pitäisi ponnistella itse ja saada omakohtainen todistus.

Sen viikon aikana huomasin miettiväni sitä, kuinka en voisi elää vanhempieni todistusten varassa ikuisesti ja kuinka minun pitäisi yrittää lujemmin vahvistaa omaa todistustani. Sen jälkeen olen tehnyt lujasti töitä herätäkseni varhain joka sunnuntai, jotta ehdin ajoissa kirkkoon nauttimaan sakramentin. Opettelen olemaan hengellisesti omavarainen.

Lia Alves, Ceará, Brasilia

POTKITUSTA YSTÄVÄLLISEKSI

SEISOIN KASSAJONOSSA äidin kanssa maksamassa ruokaostoksiamme. Kassalla oli ruuhkaa, joten äidin oli kumarruttava edessämme olevan pienen pojan yli voidakseen maksaa ostoksemme. Pieni poika alkoi potkia äitiä. Kun poika potkaisi äitiä uudelleen, äiti perääntyi ja pyysi: "Voitko lakata potkimasta?"

Pojan äiti kääntyi ja sanoi äidille, että oli äidin vika, että tämä joutui potkituksi. Nainen sanoi meille kaikenlaista loukkaavaa. Aloin tuijottaa häntä, kun hän kääntyi ympäri ja oli epäystävällinen kassanhoitajallekin! Pysyin rauhallisena, mutta sisimmässäni olin vihainen. Se vaivasi minua. Tiesin, ettei se, mitä oli tapahtunut, ollut äidin vika eikä minun, mutta silti tunsin tulleeeni loukatuksi.

Kun tulimme kotiin, menin huoneeseeni ja otin esiin pyhät kirjoitukset. Luettuani hetken ajan tunsin tarvetta rukoilla. En todellakaan ollut sillä tuulella, mutta polvistuin ja aloin rukoilla. Lopulta huomasin rukoilevani sen naisen puolesta, joka oli kohdellut meitä niin huonosti. En ole koskaan tuntenut sellaista rauhan tunnetta, joka valtasi minut kokonaan. Sydämessäni ei enää ollut tilaa olla hänelle vihainen. Tunsin rakkautta.

Teresa G., Idaho, USA

”Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi”

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

Eräs kuuluisa sotilasjohtaja sanoi kerran painokkaasti: ”Älä koskaan kuuntele pelkojesi sanelemia ohjeita.”¹

Kun pohdimme sitä, mitä kaikkialla ympärillämme nykyään tapahtuu, saatamme löytää monia syitä pelätä ja epäröidä sekä ihmetellä, voivatko asiat elämässämme todellakin kääntyä sellaisiksi kuin olemme pitkään toivoneet.

Jotkut teistä saattavat epäillä omaa kykyänne menestyä ajallisesti ja hengellisesti tai ette luota siihen. Ehkä mietitte, tulevatko Herran lupaukset tuesta ja johdatuksesta – jotka helposti huomaatte ja tunnustatte niin monien muiden ihmisten elämässä – näkymään yhtä selvästi teidän elämässänne. Saatatte epäröidä tilaisuuteen tarttumista, koska ette pysty ennakoimaan kaikkia yksityiskohtia siitä, kuinka asiat järjestyvät, ja siksi olette haluttomia aloittamaan ja ottamaan ensimmäisiä askelia tuolla polulla. Tai olette kenties niin huolissanne virheen tekemisestä, että ette pysty toimimaan uskossa ja ponnistelemaan eteenpäin, jolloin on todennäköisempää, että käy juuri niin kuin pelkäätte.

Se, ettemme kuuntele pelkojemme sanelemia ohjeita, tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, ettemme salli pelon ja epävarmuuden ratkaista elämämme kulkua, vaikuttaa kielteisesti asenteisiimme ja käytäytymiseemme, vaikuttaa sopimattomalla tavalla tärkeisiin päätöksiimme tai suunnata tai kääntää meitä pois kaikesta siitä, mikä tässä maailmassa on hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa. Se, ettemme kuuntele pelkojemme sanelemia ohjeita, tarkoittaa sitä, että usko Jeesuskeeseen Kristukseen

kumooa pelkomme ja että ponnistelemme eteenpäin lujina Hänessä. Se, ettemme kuuntele pelkojemme sanelemia ohjeita, tarkoittaa sitä, että luotamme Jumalan johdatukseen, lupauksiin ja ajoitukseen elämässämme. Lupaan, että meitä jokaista voidaan siunata ja myös siunataan johdatuksella, turvalla ja kestäväällä ilolla, kun opimme olemaan kuuntelematta pelkojemme sanelemia ohjeita.

Osoittaessamme uskoa Kristukseen ja luottaessamme Hänen lupauksiinsa me voimme kulkea pimeään ehdottoman varmoina siitä, että polkumme valaistaan – ainakin seuraavan askeleen ottamiseen asti – ja sitten seuraavan – ja taas seuraavan.

Joseph Smith julisti: ”Meillä ei ole mitään pelättävää, jos olemme uskollisia.”²

Presidentti Thomas S. Monson (1927–2018) neuvoi: ”Älkää pelätkö. Olkaa rohkealla mielellä. Tulevaisuus on yhtä kirkas kuin uskonne.”³

Kun kohtaatte tulevaisuutenne uskon turvin, Vapahtaja kulkee kasvojenne edellä, on teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla ja Hänen Henkensä on teidän sydämessänne (ks. OL 84:88) kaikissa vanhurskaissa pyrkimyksissänne kaikkina elämänne päivinä. ■

Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella 15. joulukuuta 2012 pidetystä hartaustilaisuuden puheesta.

VIITTEET

1. Artikkelissa Mary Anna Jackson, *Memoirs of Stonewall Jackson*, 1895, s. 264.
2. *The Personal Writings of Joseph Smith*, toim. Dean C. Jessee, uudistettu painos, 2002, s. 338.
3. Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkealla mielellä”, huhtikuun 2009 yleiskonferenssi.

Syntyi

**San Leandrossa
Kaliforniassa
Yhdysvalloissa**

15. kesäkuuta 1952

Palveli
**lähetys-
työssä**
Etelä-Saksassa

Toimi

BYU-Idahon
rehtorina vuosina
1997-2004

Vanhin

DAVID A. BEDNAR

Solmi avioliiton Susan
Robinsonin kanssa
vuonna 1975

**Suolajärven
temppeleissä**

Auttoi pienenä
poikana
**perhettään
säilömaan
hedelmiä.**

Laskee leikkiä,
että söi enemmän
hedelmiä kuin mitä
tölkkeihin päätyi.

Oli
pelinrakentaja
lukionsa
amerikkalaisen jalkapallon
joukkueessa

Tapasi vaimonsa lippupallopelissä.
**Tämä nuori nainen teki
vaikutuksen häneen**
saatuaan kiinni hänen pitkän heittonsa.

Oli
professorina
Texasin teknillisessä
yliopistossa ja
Arkansasin yliopistossa

Valmistui
**Brigham Youngin
yliopistosta**

**Suoritti tohtorin
tutkinnon**

organisaatiokäyttötymisessä
Purduen yliopistossa

Hyväksyttiin
**kahdentoista
apostolin
koorumin**

jäseneksi 7. lokakuuta
2004

On **kolmen
pojan** isä

Yksi hänen lempilauluistaan
on laulu

**"On Vapahtaja
Israelin"**

(MAP-lauluja, 5)

NUORILLE AIKUISILLE

**SUUNNITTELTEKO
PERHETTÄNNE?**

Tässä kuussa nuoret aikuiset kertovat kokemuksiaan lasten saamiseen liittyvistä vaikeuksista, joita heillä on ollut ja joista he ovat selviytyneet.

42

NUORILLE
**OPAS TAVOITTEIDEN
ASETTAMISEEN**

52

KUOLEMA JA SUREMINEN
**JUMALAN
SUUNNITELMAN
YMMÄRTÄMINEN**

54

UUSI TESTAMENTTI
**TUTUSTU
GALILEALAIISIIN**

26, 56

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEESUKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

FINNISH

Ystävä

Tervehdys
**Dominikaanisesta
tasavallasta!**

Ks. s. Y8-Y11

Presidentti
Russell M. Nelson

Kiitollinen vanhemmista

Onko sinun pitänyt joskus odottaa, että jotakin hyvää tapahtuisi? Mikä voi auttaa sinua, kun odotat?

Kaikki kahdeksan isovanhempieni vanhempaa liittyivät kirkkoon Euroopassa. He olivat hyvin uskollisia kirkossa. Sen jälkeen jotkut esivanhemmistani eivät enää eläneet evankeliumin mukaan. Sen vuoksi omat vanhempani eivät käyneet kovinkaan paljon kirkossa, kun minä olin lapsi.

Minä rakastin vanhempiani. He opettivat minulle hyvin tärkeitä asioita. En voi kylliksi kiittää heitä onnellisesta kodistamme. Mutta pienenä poikanakin tiesin, että minulta puuttui jotakin, koska perheemme ei käynyt kovinkaan usein kirkossa. Eräänä päivänä hyppäsin raitiovaunuun ja menin kirjakauppaan etsimään kirkosta kertovaa kirjaa. Rakastin evankeliumin oppimista.

Kun sain tietää viisauden sanasta, ymmärsin, etteivät vanhempani eläneet siten kuin se opettaa meitä elämään. Mutta minä halusin heidän elävän niin! Niinpä minä

yhtenä päivänä rikoin jokaisen kotona olleen alkoholi-pullon betonilattiaan! Luulin, että isä rankaisisi minua, mutta hän ei sanonut siitä minulle koskaan mitään.

Kun tulin vanhemmaksi, opiskelin koko ajan lisää evankeliumia. Aloin ymmärtää taivaallisen Isän kaunista suunnitelmaa. Minut kastettiin, kun olin 16-vuotias. Joulunaikaan sanoin usein itselleni: ”En halua enää yhtäkään joululahjaa! Haluan vain tulla sinetöidyksi vanhempiini temppelissä.” Odotin monta vuotta, että tuo unelma toteutuisi. Kun vanhempani olivat yli 80-vuotiaita, meidät sinetöitiin viimein yhteen perheenä! Sinä päivänä tunsin suurta iloa. Joka päivä tunnen yhä suurta iloa siitä, että heidät on sinetöity ja minut on sinetöity heihin. ●

Mukaiiltu huhtikuun 2018 yleiskonferenssipuheesta ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”.

Väriytyssivu

”Vuodattakaa
sydämenne taivaalliselle
Isälleen. Kääntykää
Hänen puoleensa
saadaksenne vastauksia
ja lohtua.”

- **Presidentti
Russell M. Nelson**

Uusi luku

Jane McBride

Perustuu tositahtumaan

”Sua kiitän mä, Isäni taivaallinen, – – siunauksestasi jokaisesta” (Lasten laulukirja, s. 9).

Sarah oli purkamassa huoneessaan laatikkoa, Skun äiti tuli sinne.

”Voidaanko me maalata seinät keltaisiksi?” hän kysyi äidiltä.

He olivat juuri muuttaneet uuteen kotiin. Sarah oli saanut valita peiton ja verhot uuteen huoneeseensa!

”Eiköhän”, äiti sanoi.

”Keltainen on iloinen väri.”

Sarah nosti muutaman kirjan pieneen hyllyyn sänkynsä viereen. Äiti ei ollut aina nykyään kovin *iloinen*.

Ei sen jälkeen kun isi oli kuollut onnettomuudessa. Sarah asetti varoen lempikuvansa isästä kirjojen viereen, mistä hän näkisi sen joka aamu herätessään.

Hän kuuli niiskauksen ja näki kyyneliä äidin silmänurkissa.

”Minä rakastan sinua, äiti”, Sarah sanoi ja kietoi käsi-vartensa äidin vyötäisille puristaen lujaa.

”Minä rakastan sinua enemmän.”

Koulun alkua edeltävänä lauantaina äiti ja Sarah pukivat ylleen vanhat vaatteet, siirsivät huonekalut Sarahin huoneen keskelle ja painoivat varovasti maalitelat kaukaloihin, joissa oli keltaista maalia. Hetken päästä seinät olivat keltaisen värin peitossa – ja niin olivat heidän kasvonsa ja vaatteensakin!

”Sinä näytät ihan siltä kuin sinut olisi yltä päältä roiskittu auringonpaisteella”, äiti sanoi nauraen.

Sarah kikatti. ”Ja sinä näytät siltä kuin vieressäsi olisi räjähtänyt banaani!”

He nauroivat yhä korjattaessa tavarat pois. Mutta Sarahin hymy haihtui, kun hän ajatteli huomista Alkeisyhdistyksen menoa ja ylihuomista kouluun menoa.

”Minä olen huolissani kirkosta ja uudesta koulustani”, hän sanoi äidille, kun he huuhtelivat maalisuteja altaassa. ”Minä en tunne yhtään opettajaa tai lasta tai ketään.”

Äiti sulki vesihanauksen ja kietoi Sarahin halaukseen.

”Sinä saat ystäviä. Sinulla on ystävällinen sydän, joka vetää muita luoksesi. Ole ihana oma itsesi, niin ystäviä tulee.”

Sarahista tuntui vähän paremmalta, mutta häntä pelotti silti.

”Kunpa isi olisi täällä ja antaisi minulle siunauksen”, hän sanoi. ”Niin kuin hän aina teki ennen kuin koulu taas alkoi.”

Äiti oli hetken hiljaa. ”Entäpä Wyatt-eno?” hän kysyi. ”Olen varma, että hän antaisi mielellään sinulle siunauksen.”

Sarah nyökkäsi. Ehkä siunaus auttaisi.

Sinä iltana Sarahin eno asetti kätensä Sarahin päälle antaakseen Sarahille siunauksen.

”Minä siunaan sinua niin, että tiedät, että Vapahtaja on tietoinen sinusta, kun aloitat tämän uuden luvun

elämässäsi”, eno sanoi. ”Hän ei jätä sinua yksin.”

Sarah kiinnitti erityistä huomiota sanoihin *uusi luku*. Hän rakasti lukemista ja oli aina innokas aloittamaan kirjasta uuden luvun.

Seuraavana aamuna Sarah ja äiti menivät kirkkoon. Sakramenttikokouksen jälkeen äiti auttoi Sarahia löytämään Alkeisyhdistyksen huoneen. Huoneessa oleva tyttö hymyili hänelle ja sanoi ”Hei!”

”Sinä voit istua tähän, jos haluat”, tyttö sanoi taputtaen tyhjää tuolia vieressään.

”Kiitos”, Sarah sanoi. ”Minun nimeni on Sarah. Minä olen uusi täällä.”

”Minä olen Melody. Ja minäkin olen uusi! Olen täällä vasta toista kertaa.”

Pian Melody ja Sarah juttelivat muiden Alkeisyhdistyksen lasten kanssa. Heidän opettajansa oli todella mukava.

”Toivottavasti koulussa menee yhtä hyvin!” Sarah ajatteli, kun hän meni sinä iltana nukkumaan.

Seuraavana aamuna Sarah kulki bussilla uuteen kouluunsa. Hän oli innoissaan nähdessään kolmannella luokallaan muutamia lapsia Alkeisyhdistyksestä.

”Kiitos, taivaallinen Isä”, Sarah rukoili ääneti syödessään ruokatunnilla uusien ystäviensä kanssa. ”Ehkä tästä tulee sittenkin hyvä luku.” ●

Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.

Vanhin Cook vieraili Brasiliassa

Vanhin Quentin L. Cook ja sisar Mary Cook kävivät Brasiliassa tervehtimässä kirkon jäseniä. He menivät opettamaan ja osoittamaan Jeesuksen Kristuksen rakkautta.

He kävivät suuressa Belo Horizonten kaupungissa. Tuon kaupungin nimi tarkoittaa kaunista taivaanrantaa. Vanhin Cook sanoi, että siellä on kauneimmat auringonlaskut, mitä hän on ikinä nähnyt!

"Kun me olemme valona, me teemme maailmasta paremman."

Vanhin ja sisar Cook kävivät lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa. Lähetyssaarnaajat vievät Jeesuksen Kristuksen valoa muille joka päivä!

Lapset olivat hyvin iloisia tavatessaan Jumalan apostolin!

KATSO AURINGONLASKUA

Katsele kaikessa rauhassa auringonlaskua ja nauti siitä, kuten vanhin Cook teki. Piirrä kuva näkemästäsi auringonlaskusta. Mieti sitten, kuka luokkatoveri, naapuri tai sukulainen voisi tarvita ystävää. Pirstä hänen päivänsä antamalla hänelle piirroksesi.

Valmista lyhty

pahvimuki
rei'itin tai terävä kynä
taskulamppu tai valotikku

1. Tee rei'ittimellä tai kynällä reikiä joka puolelle mukia. Tee reikiä pohjaankin tai leikkaa se kokonaan pois (pyydä aikuiselta apua).
2. Koristele mukisi haluamallasi tavalla. Pane sitten taskulamppu tai valotikku mukin alle.
3. Sammuta valot ja katso, kuinka lyhtysi loistaa!

Vinkki: Ellei sinulla ole pahvimukeja, voit kääriä rullalle kaistaleen kartonkia ja teipata sen reunat yhteen.

Kuinka sinä voit olla valona kotona, naapuriesi keskuudessa ja koulussa?

Iania odottamassa

Joshua J. Perkey

kirkon lehdet

Perustuu tositapahtumaan

"Mitä minulle on tapahtunut?" Ian kysyi.

"On hauska olla yhdessä Nyt täällä Alkeisyhdistyksessä" (Lasten laulukirja, s. 130).

Kun Ian heräsi, hän kuuli äitinsä laulavan. Laulu oli "Mua Jeesus rakastaa". Se oli Ianin lempilaulu Alkeisyhdistyksessä! Hän alkoi laulaa sitä äidin kanssa.

"Sinä olet herännyt!" äiti sanoi. Äiti hymyili silmät kyynelissä. Ian näki, että isä istui hänen vieressään. Isäkin näytti iloiselta.

"Minä olen laulanut lempilaulujasi sinulle joka päivä", äiti sanoi.

Ian hymyili takaisin – mutta hänen päähänsä sattui. Itse asiassa häneen sattui kaikkialle, varsinkin hänen jalkaansa.

Ian katsoi tarkasti ympärilleen. Hän ei ollut kotona. Hän makasi metallisängyssä vieraassa huoneessa. Sitten hän näki sairaanhoitajan ja monia muita sänkyjä lähitöllä. "Tämän täytyy olla sairaala", hän ajatteli.

"Mitä minulle on tapahtunut?" hän kysyi.

Äidin kasvoille tuli surullinen ilme. "Sinä olit pahassa onnettomuudessa. Pällesesi kaatui metalliportti. Olet ollut sairaalassa kaksi viikkoa, mutta sinä paranet kyllä."

Kaksi viikkoa! "Vau, se on pitkä aika olla unessa", Ian ajatteli. Viimeinen asia, jonka hän muisti, oli se, kun hän oli kirkolla harjoittelemassa Alkeisyhdistyksen ohjelmaa...

Voi ei! Se ohjelma!

"Jäinkö minä pois Alkeisyhdistyksen ohjelmasta?" Ian kysyi. Hän oli odottanut sitä innokkaasti pitkän aikaa! Hän piti laulamista ystäviensä kanssa.

Äiti hymyili pudistaen päätään. "Ei, et sinä jäänyt. Seurakunta päätti lykätä ohjelmaa, kunnes heräisit, jotta voisit osallistua siihen."

"Ihanko totta?"

”Ihan totta”, isä sanoi. ”Kaikki Alkeisyhdistyksen lapset pyysivät piispaa odottamaan. He halusivat, että sinä olet mukana. He tiesivät, kuinka innoissasi olit ohjelmasta tänä vuonna.”

Ian oli iloinen siitä, että hän voisi yhä osallistua Alkeisyhdistyksen ohjelmaan. Mutta ensin hänen piti

”Pystytkö jo kävelemään?” Chaís kysyi.

”En tiedä”, Ian sanoi.

”No kokeillaan”, Chaís sanoi. Hän auttoi Iania nousemaan seisomaan. Varovasti Ian laski jalkansa maahan. Hän siirsi vartalooaan eteenpäin. Hän seiso yhä! Se oli hänen ensimmäinen

parantua. Ja se vei pitkän aikaa. Hänen oli oltava sairaalassa vielä jonkin aikaa. Kun hän vihdoin pääsi kotiin, hän ei pystynyt kävelemään eikä leikkimään.

Mutta hänen ystävänsä saivat tulla hänen luokseen. Ian kysyi heiltä koulusta ja kirkosta. Ja he kysyivät häneltä, milloin hän tulisi takaisin.

”Vasta sitten kun jalkani on parempi”, hän kertoi heille. ”En pysty vieläkään kävelemään.”

Lokakuu vaihtui marraskuiksi, ja hitaasti Ian tuli parempaan kuntoon. Yhtenä päivänä hänen ystävänsä kutsuivat hänet katsomaan elokuvaa kanssaan. Ianin äiti ja isä auttoivat häntä pääsemään katsomaan sitä.

”Sattuuko jalkaasi vielä?” hänen ystävänsä Chaís kysyi.

”Kyllä”, Ian sanoi. ”Mutta se tulee joka päivä paremmaksi.”

askeleensa yli kuukauteen! Kaikki taputtivat.

”Se tarkoittaa, että voit tulla takaisin kirkkoon!” Chaís sanoi.

Ja hän oli oikeassa. Muutaman viikon päästä Ianin jalkaan ei enää sattunut. Lääkärit poistivat kipsin hänen säärestään ja panivat tilalle tuen. Kun sunnuntai tuli, oli Alkeisyhdistyksen ohjelman aika.

Sakramenttikokouksessa Ian käveli kappelin etuosaan ystäviensä kanssa. Hän seiso suorana ja hymyili äidilleen ja isälleen. Laulujen aikana hän lauloi niin lujaa kuin pystyi. Kun oli hänen vuoronsa, hän seiso mikrofonin luona ja lausui todistuksensa. Hän oli kiitollinen Alkeisyhdistyksen ystävistään. Ja hän oli iloinen siitä, että saattoi sittenkin osallistua Alkeisyhdistyksen ohjelmaan. ●

Tämän kertomuksen poika asuu Dominikaanisessa tasavallassa. Lue seuraava artikkeli, niin saat tietää lisää tästä maasta!

**Tervehdys
Dominikaanisesta
tasavallasta!**

**Hei!
Minä olen
Margo. Tämä on
veljeni Paolo.**

Olemme käymässä
Dominikaanisessa
tasavallassa. Tule
mukaamme!

Dominikaaninen tasavalta

Dominikaaninen tasavalta on Karibialla. Se on samalla saarella kuin Haitin valtio. Dominikaanisessa tasavallassa asuu noin 10 miljoonaa ihmistä, joista noin 130 000 on kirkon jäseniä.

Santo Domingo ★

Dominikaanisessa tasavallassa puhutaan espanjaa. Tässä on poika kädessään el Libro de Mormón - Mormonin kirja.

Monet lapset Dominikaanisessa tasavallassa pitävät baseballin pelaamisesta. Se on maan suosituin urheilulaji.

Viime vuonna profeetta vieraili Dominikaanisessa tasavallassa ja puhui ihmisille espanjaksi.

Dominikaanisessa tasavallassa on yksi temppeli. Se on Santo Domingossa. Teksti kuuluu: "Santidad al Señor: La Casa del Señor". Se tarkoittaa: "Herralte pyhitetty, Herran huone".

Ihmiset Dominikaanisessa tasavallassa syövät paljon trooppisia vihanneksia ja hedelmiä. Nämä pojat juovat maitoa kookospähkinästä!

Oletko sinä Dominikaanisesta tasavallasta? Kirjoita meille! Meistä olisi mukava kuulla sinusta!

Kiitos, että tutustuit meidän kanssamme Dominikaaniseen tasavaltaan. Lähdemme nyt seuraavaan seikkailuumme!

Tutustu muutamiin ystäviimme Dominikaanisesta tasavallasta!

"Minusta on mukavaa auttaa pienempiä lapsia Alkeis-yhdistyksessä, kun he alkavat meluta. Minä kirjoitan paperilapuille laulujen sanoja ja autan heitä laulamaan. Minä autan heitä ymmärtämään pyhiä kirjoituksia, kun luemme niitä."

Ambar O., 11, Dominikaaninen tasavalta

"Minä rakastan Jeesusta ja tunnen, että olen hyvin lähellä Häntä. Minä rakastan myös kirkon ja Alkeis-yhdistyksen lauluja."

Ian R., 8, Dominikaaninen tasavalta

Pyhä He

Marissa
kirkon

Kuin lämmin **peitto**
sydämesi ympärillä. Hän
voi lohduttaa sinua, kun
tunnet olevasi surullinen
tai peloissasi.

1. **Yksi jumaluuden jäsenistä**
taivaallisen Isän ja Jeesuksen
meitä. Häntä nimitetään Her
ruumista.

2. **Lahja, joka saadaan kaste**
vedestä, saat erityisen siunau
jossa sinua pyydetään ottam

3. **Lupaus taivaalliselta Isältä**
lupaat seurata edelleen Jees
Isä lupaa, että Pyhä Henki o

Kuin **herätyskello**,
joka varoittaa sinua
vaarasta. Hän voi
johdattaa sinut pois
sellaisesta, mikä voisi
vahingoittaa sinua.

Kuin lempeä **opettaja**.
Hän voi kertoa sinulle,
mikä on totta, ja auttaa
sinua muistamaan,
mitä olet oppinut.

Henki on...

Widdison
lehdet

...ä. Se tarkoittaa, että Hän toimii
...n Kristuksen kanssa auttaakseen
...ngeksi, koska Hänellä ei ole

...en yhteydessä. Kun nouset
...uksen nimeltä "konfirmointi",
...aan vastaan Pyhä Henki.

...ä. Kun nautit sakramentin,
...usta. Vastaavasti taivaallinen
...n kanssasi.

Kuin **viestintuoja** taivaallisen Isän luota.
Pyhä Henki voi auttaa sinua tuntemaan
Jumalan rakkautta ja ymmärtämään,
mitä Hän haluaa sinun tietävän.

Kuin **opastusmerkki**,
joka auttaa sinua
tietämään, minne
mennä. Kun teet
valintoja, Hän voi
auttaa sinua pysymään
iankaikkiseen elämään
johtavalla polulla.

Kuin **paras ystävä**, joka haluaa olla kanssasi
aina! Tekemällä hyviä valintoja kutsut
Hänet pysymään luonasi.

PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA:

Joh. 14:26
Gal. 5:22
2. Nefi 31:17-18
OL 130:22

Becky Craven
toinen neuvonantaja
Nuorten Naisten
ylimmässä
johtokunnassa

Elin tasovaatimusteni mukaan

*Olkaa "Jumalan todistajina kaikkina aikoina"
(Moosia 18:9).*

Isäni oli armeijassa, joten me muutimme paljon, kun olin pieni. Yksi vaikeimmista asioista muuttamisessa oli jättää ystäväni. Minun oli vaikea saada uusia ystäviä, koska olin ujo. Onneksi ihmiset koulussa ja Alkeisyhdistyksessä olivat aina ystävällisiä. Kirkossa ei ollut

väliä sillä, millä tavoin olimme erilaisia. Me vain olimme kaikki ystäviä.

Yksi tapa, jolla voitin ujouteni, oli se, että autoin kirkossa. Se alkoi Alkeisyhdistyksestä. Luin pyhien kirjoitusten kohdan yhteisessä tuokiassa. Luin ääneen luokassa. Vähän kerrallaan tunsin oloni varmemmaksi. Se auttoi minua puolustamaan sitä, mihin uskoin.

Kun olin neljännellä tai viidennellä luokalla, perheemme asui Marylandin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Siellä koulussani ei ollut montaakaan kirkon jäsentä. Minulla oli ystäviä, jotka olivat kirkon jäseniä, ja ystäviä, jotka eivät olleet.

Kun olin teini-ikäinen, jotkut ystäväistäni tekivät sellaista, mikä oli vastoin tasovaatimuksiani. Mutta he eivät yrittäneet saada minua tekemään samoin. Olen kiitollinen siitä, että ystäväni kunnioittivat uskonkäsityksiäni. Toisinaan tunsin jääväni ulkopuolelle, koska en voinut tehdä kaikkea, mitä koulutoverini tekivät. Mutta minusta tuntui aina hyvältä se, että noudatin tasovaatimuksiani. Päätin, että eläisin evankeliumin mukaan, tapahtui mitä tahansa. Todistukseni oli vahvistunut Alkeisyhdistyksessä ja perheillassa. Opin tietämään, että minä olen Jumalan lapsi.

Vuosia myöhemmin sain tietää, että kaksi koulutovereistani oli liittynyt kirkkoon. Olin hyvin onnellinen! He kertoivat minulle, että kun he seurasivat, miten elin evankeliumin mukaan ollessamme nuoria, se auttoi heitä tekemään päätöksen kuunnella lähetyssaarnaajia.

Rakkaat nuoret ystäväni, te olette taivaallisen Isämme lapsia. Kun muistatte tämän tärkeän totuuden *joka päivä*, evankeliumin mukaan elämisestä tulee helpompaa. ●

Minä voin
kuunnella
**Pyhää
Henkeä.**

Minä voin olla
YSTÄVÄLLINEN.

Minä voin
pukeutua ja
toimia
säädylisesti.

Minä voin tehdä
lepopäivänä
asioita, jotka aut-
tavat minua muis-
tamaan Jeesuksen
Kristuksen.

Minä voin
osoittaa
kunnioitusta
Jumalaa, muita ja
itseäni kohtaan.

Minä voin
TEHDÄ PARANNUKSEN
ja yrittää uudelleen, kun
toimin väärin.

Minä voin olla
rehellinen.

Minä voin valita oikein

Minä voin
puhua
Jumalasta
kunnioittavasti.

Minä voin käyttää
hyviä sanoja.

Minä voin valmistautua nyt
menemään temppeliin.

Minä
voin etsiä
**HYVIÄ
YSTÄVIÄ.**

Minä voin
pitää mieleni
ja kehoni
terveenä.

Minä voin
TOTELLA
vanhempiani ja
AUTTAA
perhettäni.

Minä voin lukea,
katsoa ja kuunnella
hyviä asioita.

Jeesus rakastaa minua. Vähitellen
minä voin oppia seuraamaan Häntä.

Näytä ja kerro

Minä leikin ystäväni kanssa, joka oli yksinäinen.
Alexis H., 7, Nova Scotia, Kanada

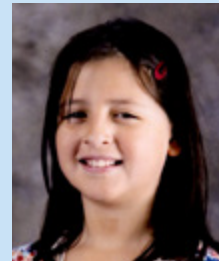
Minä odotan innolla, että saan pappeuden ja pääsen temppeleihin tekemään kasteita sukulaisten puolesta, jotka äiti ja minä olemme löytäneet!
Brigham W., 11, Victoria, Australia

Minusta on mukavaa oppia Jeesuksesta. Olen kiitollinen uhrauksesta, jonka Hän on tehnyt hyväksemme.
Sara D., 6, Rio Grande do Sul, Brasilia

Philip W., 8, Lancashire, Englanti

Koulussa huomasin, että leikkikentällä oli roskia. Siksi kysyin rehtorilta, voisinko poimia roskat ystävän kanssa. Olen iloinen siitä, että olen sillä tavoin hyvä kansalainen.
Ellea D., 10, Baden-Württemberg, Saksa

Minä autan äitiä pikkuveljeni hoitamisessa.
Samantha S., 8, Berliini, Saksa

Feranmi F., 8, Lagos, Nigeria

Tervehtikää
Halimia!

Katie Richey

Perustuu tositapahtumaan

”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa” (Matt. 10:8).

Koulussa sinä aamuna Marcus huomasi, että luokkaan tuli uusi poika.

”Hyvää huomenta, kaikki”, opettaja Becker sanoi, kun kaikki olivat hiljenneet. ”Tässä on Halim. Hän on uusi koulussamme. Itse asiassa hän on uusi maassamme.”

Halim katsoi lattiaa sanoessaan hei. Marcus ajatteli, että hänen äänensä kuulosti jotenkin erilaiselta. Opettaja Becker jatkoi puhumista.

”Olemme hyvin iloisia siitä, että hän on täällä ja että hän tulee kuulumaan luokkaamme. Toivon, että me kaikki voimme auttaa häntä tuntemaan itsensä tervetulleeksi.”

Kun opettaja Becker näytti Halimille, minne istuutua, Marcus ajatteli, kuinka pelottavalta hänestä tuntuisi, jos hänen olisi muutettava uuteen maahan ja uuteen kouluun.

Heidän aamupalansa jälkeen opettaja Becker kertoi kaikille, että hänellä oli heille yllätys. Marcus suoristi heti selkänsä, jotta hän näkisi, mitä opettaja otti esiin kassistaan. Ne olivat pieniä sankoja. Hän alkoi jaella niitä kaikille luokassa.

”Meillä jokaisella on sisällämme kuvitteellinen sanko”, hän sanoi, kun hän ojensi Marcusille keltaisen sangon.

”Ihmiset täyttävät sankoamme, kun he tekevät hyväksemme mukavia asioita. Ja me voimme täyttää muiden sankoja olemalla heille ystävällisiä. Esimerkiksi, kun äiti haluaa teitä, hän täyttää sankoanne.

Kun te sanotte jotakin mukavaa jollekulle, te täytätte hänen sankoan.”

Marcus katsoi parasta ystävänsä Calebia.

Calebillakin oli keltainen sanko!

”Tällä viikolla pidämme nämä sangot pulpetillamme, jotta voimme kirjoittaa mukavia viestejä toisillemme”, opettaja Becker sanoi. Hän taittoi

ME VOIMME OLLA YSTÄVÄLLISIÄ

”Jokainen meistä voi omaksua veljellistä ystävällisyyttä kotona, koulussa, työssä tai leikissä.”

Ks. presidentti Russell M. Nelson, ”Tämä tapahtui – esimerkiksi meille”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 71.

pienen paperilapun ja pudotti sen sankoon. ”Ja se auttaa meitä muistamaan ne kuvitteelliset sangot, jotka jokaisella on sisällään. Me haluamme olla ystävällisiä, jotta voimme olla sangon täyttäjiä.”

Marcus otti esiin paperinpalan ja ajatteli, mitä hän voisi kirjoittaa Calebille, kuten että Caleb oli hyvä urheilussa. Mutta sitten hän katsoi Halimia. Halimin hartiat olivat jotenkin lyyssä, aivan kuin Halim olisi surullinen.

Marcus mietti, oliko Halimilla ollut paras ystävä siellä, missä tämä asui aiemmin. On varmasti ollut vaikeaa jättää hyvästit ja pelottavaa muuttaa niin kauas.

Marcus katsoi pulpetillaan olevaa tyhjää paperinpalaa. Hän sai ajatuksen. Sitten hän kirjoitti:

”Hei Halim,

tervetuloa kouluunne. Jos haluat, voimme leikkiä välitunnilla. Minä olen ystäväsi. Ja Caleb on varmasti myös sinun ystäväsi.

Terveisin Marcus.”

Sitten hän taittoi paperin tarkasti ja pudotti sen Halimin sankoon. Halim hymyili. Marcusilla oli lämmin ja onnellinen tunne sisällään. Hänestä oli hauskaa olla sangon täyttäjä! ●

Kirjoittaja asuu Idahossa Yhdysvalloissa.

Jeesus opetti sakramentista

Ennen kuolemaansa Jeesus söi erityisen aterian opetuslastensa kanssa.
Sitä nimitetään viimeiseksi ateriaksi.

Jeesus otti leivän ja siunasi sen.
Hän antoi siitä opetuslapsilleen.

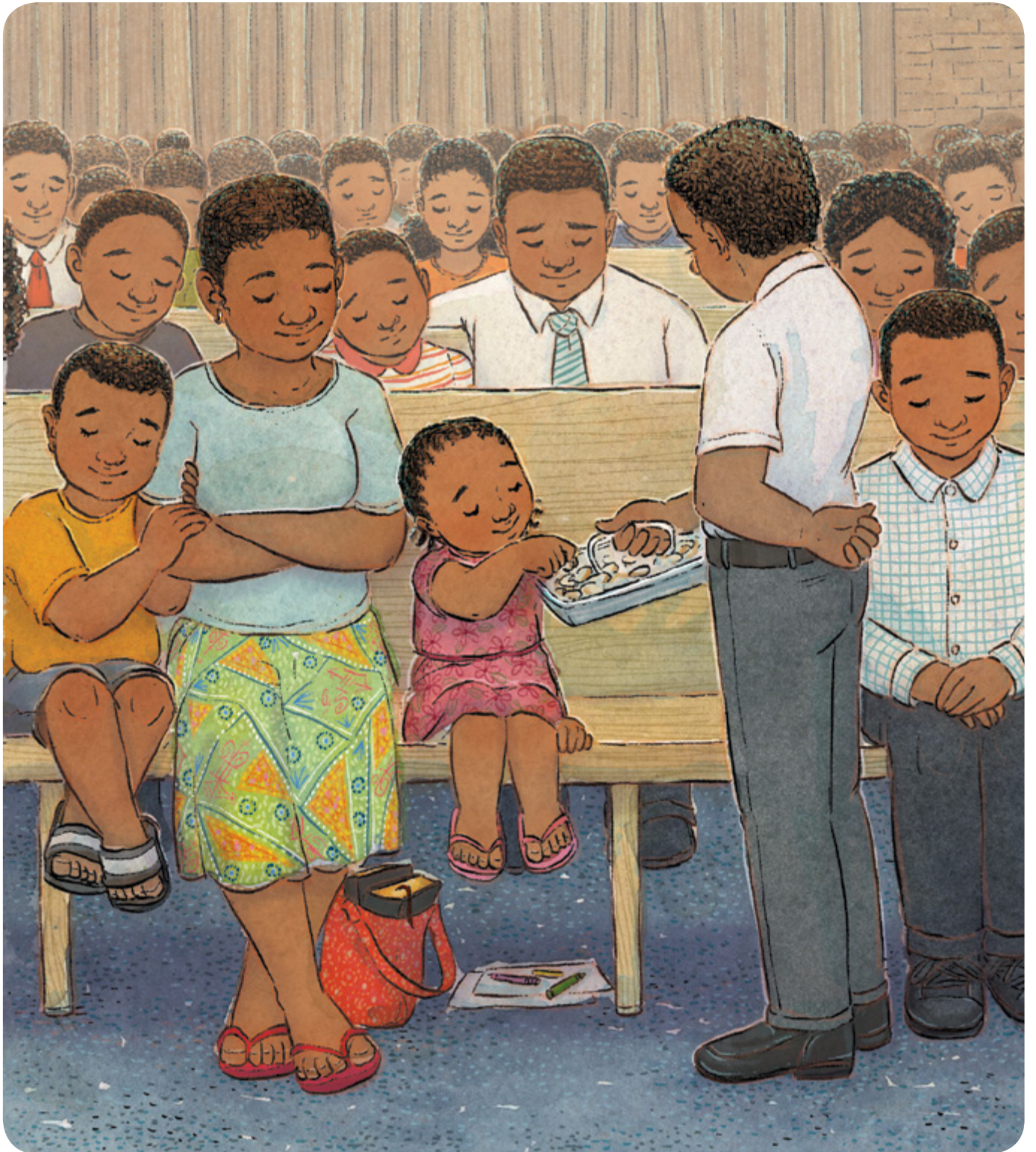
Hän pyysi heitä syömään
leipäpalan, jotta se auttaisi
heitä muistamaan Hänet.

Jeesus otti maljan ja antoi
siitä juotavaa opetuslap-
silleen. Hän käski heidän
juoda siitä, jotta se auttaisi
heitä muistamaan Hänet.

Jeesus ja Hänen
opetuslapsensa
myös lauloivat
yhdessä laulun.

Minä voin muistaa Jeesuksen nauttimalla joka viikko sakramentin, kuten Hän on pyytänyt meitä tekemään. ●

*Lue, mitä Jeesus opetti kohdissa
Matt. 26:26–28 ja 1. Kor. 11:24–25.*

Jeesus antoi meille sakramentin

Hyvät vanhemmat

Monissa perheissä ei ole isää ja äitiä, jotka on sinetöity yhteen tempelissä. Presidentti Russell M. Nelson varttui sellaisessa perheessä. Olipa perhetilanteemme millainen tahansa, me voimme opettaa lapsiamme odottamaan innokkaasti tempelin suuria siunauksia. Ja me voimme auttaa heitä tekemään sukututkimusta, jotta esivanhempammekin voivat saada nuo siunaukset. Voitte lukea sivulta Y2, kuinka presidentti Nelson odotti sitä, että hänen perheensä sinetöitäisiin tempelissä.

Kirjoittakaa meille ja kertokaa, kuinka perheenne käytti tämän kuukauden *Ystävä*-lehden kertomuksia ja toimintoja.

Rakkain terveisin

Ystävä

P.S. Ellei teillä ole lapsia kotona, voisitte antaa *Ystävä*-lehden jollekulle, jolla on.

New Friend
50 E. North Temple St.,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84150, USA
liahona@ldschurch.org

Etsi piilossa oleva Liahona!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Kiitollinen vanhemmista
- Y4** Uusi luku
- Y6** Apostoleja eri puolilla maailmaa: Vanhin Cook vieraili Brasiliassa
- Y8** Iania odottamassa
- Y10** Tervehdys Dominikaanisesta tasavallasta!
- Y12** Pyhä Henki on...
- Y14** Elin tasovaatimusteni mukaan
- Y15** Minä voin valita oikein
- Y16** Loistava ajatus -juliste: Jeesus rakastaa minua
- Y17** Näytä ja kerro
- Y18** Tervehtikää Halimia!
- Y20** Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Jeesus opetti sakramentista
- Y23** Värityssivu: Jeesus antoi meille sakramenttiin